

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก)

(นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๘

วันพฤหัสบดีที่ ๑๙/๒๕๕๘

อ.พ. ๑๒/๒๕๕๘

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ ต่อประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และได้บรรจุ ระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นเรื่องด่วน

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย อาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งนางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และมีมติอนุมัติให้คณะรัฐมนตรีรับร่างพระราชบัญญัติ ดังกล่าวไปพิจารณา ก่อนที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๑๗ วรรคหนึ่ง โดยให้รอการพิจารณา ไว้ก่อนภายในกำหนดเวลา ๒๐ วัน

คณะรัฐมนตรีได้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณา ก่อนที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะลงมติรับหลักการ พร้อมแจ้งข้อสังเกตและผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามที่สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป ตามหนังสือสำนักเลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๗๘๐๘ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติ ที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ (ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก)) เรียน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่ เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

อนึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาหลักการและสาระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าว ประกอบกับ ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและข้อมูลประกอบการพิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑. เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่จะกำหนดความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กให้ชัดเจนและมีความเด็ดขาด ทั้งนี้ เพื่อมุ่งคุ้มครองตัวเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศและถูกกระทำทางเพศในทางที่มีขอบในทุกรูปแบบ

๒. การกำหนดบทนิยามในกฎหมายต้องพิจารณาผลดีผลเสียอย่างรอบคอบ โดยอาจมีผลดีในแง่ที่เกิดความชัดเจนและเห็นขอบเขตการบังคับใช้กฎหมาย แต่ก็ก็เป็นผลเสียในแง่ที่จำกัดการบังคับใช้กฎหมายให้แคบลงและอาจไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่ควรครอบคลุมถึง อย่างไรก็ตาม สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไม่มีข้อขัดข้องหากจะกำหนดบทนิยามคำว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก” ดังกล่าวไว้

๓. เกี่ยวกับการกำหนดความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กดังกล่าว ยังไม่เคยมีการกำหนดไว้ในกฎหมายไทยอย่างชัดเจน แต่มีการกำหนดในกฎหมายต่างประเทศ โดยถือเป็นมาตรการยับยั้งหรือป้องปรามมิให้มีการกระตุ้นให้เกิดการกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก รวมทั้งสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นสิ่งต้องห้ามตามกฎหมายอยู่แล้ว การจะกำหนดความผิดสำหรับการมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งต้องห้ามตามกฎหมายย่อมไม่ขัดต่อหลักเสรีภาพในทรัพย์สินของบุคคลและสามารถกำหนดได้ จึงเห็นด้วยในหลักการดังกล่าว

๔. เห็นด้วยกับการกำหนดความผิดฐานทำหรือเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อการค้าที่กำหนดฐานความผิดดังกล่าวซึ่งมีบุคคลอายุไม่เกิน ๑๘ ปี เป็นเหยื่อของการกระทำและกำหนดโทษไว้สูง เพราะจะทำให้เด็กได้รับความคุ้มครองจากการกระทำทางเพศหรือการค้ามนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม โดยที่ความผิดฐานดังกล่าวมีองค์ประกอบความผิดเช่นเดียวกับมาตรา ๒๘๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งกำหนดความผิดฐานทำหรือเผยแพร่สื่อลามกเพื่อการค้าโดยมีระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงมีความเห็นว่าสามารถนำความผิดตามร่างมาตรา ๒๘๗/๒ มากำหนดรวมอยู่ในมาตรา ๒๘๗ โดยอาจกำหนดเป็นวรรคสองกรณีที่จะทำให้ได้รับโทษหนักขึ้นได้ เพราะเป็นความผิดฐานเดียวกันหากแต่เพิ่มเงื่อนไขที่ทำให้ได้รับโทษหนักขึ้นซึ่งจะเกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมายมากยิ่งขึ้น

หลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เสนอโดย นางสาวจินตน์นัท ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ) มีดังนี้

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดคำนิยาม “สื่อลามกอนาจารเด็ก” (เพิ่มเติมคำนิยาม มาตรา ๑ (๑๖))

(๒) กำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับการมีไว้ในครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน (เพิ่มมาตรา ๒๘๗/๑)

(๓) กำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นนกราชอาณาจักร พาไปหรือ ยังให้พาไป หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ประกอบการค้าหรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้า (เพิ่มมาตรา ๒๘๗/๒)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการครอบครองสื่อลามกอนาจารเป็นความผิด เฉพาะการมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นนกราชอาณาจักร พาไปหรือ ยังให้พาไป หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้า โดยไม่ได้แยกประเภทของสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่กับสื่อลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้การครอบครองสื่อลามก อนาจารผู้ใหญ่ถือเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถจะกระทำได้ แต่สื่อลามกเด็กเป็นการละเมิดสิทธิ ขั้นพื้นฐานของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ประกอบกับการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นการกระทำ ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาอย่างชัดแจ้ง การมีไว้ในครอบครองจึงมีลักษณะแตกต่างจาก การครอบครองสื่อลามกผู้ใหญ่ นอกจากนี้ การผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งจะก่อให้เกิด การล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก สมควรที่จะกำหนดให้เป็นความผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีเนื้อหา รวมจำนวน ๔ มาตรา สรุปสาระสำคัญ ได้ดังนี้

๑. กำหนดให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สื่อลามกอนาจารของเด็ก” ต่อจากบทนิยามคำว่า “หนังสือเดินทาง” ในมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“สื่อลามกอนาจารของเด็ก หมายความว่า วัตถุอันลามกที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำ ทางเพศกับเด็กหรือสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือวัตถุอื่นใดอันมีลักษณะในทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุต่าง ๆ ข้างต้นที่ถูกจัดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นใดที่สามารถแปลงมาสู่ภาพหรือ เสียงได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเก็บอยู่ในลักษณะถาวรหรือไม่ก็ตาม” (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มความเป็น (๑๖) ของมาตรา ๑)

๒. กำหนดการกระทำความผิดและโทษทางอาญากรณีผู้ใดมีสื่อลามกอนาจารของเด็ก ซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ไว้ในครอบครองโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปีและปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือผู้ใด มีสื่อลามกอนาจารของเด็กซึ่งมีอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ไว้ในครอบครองโดยประการที่น่าจะเกิด ความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี และปรับไม่เกิน

๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และกรณีผู้ใดมีสื่อลามกอนาจารของเด็กเพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้า ในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือเพื่อประกอบการค้า หรือโดยการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจารของเด็กแล้ว จ่ายแจกหรือ แสดงอวดแก่ประชาชน หรือเพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจาร ของเด็กแล้วโฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา นี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี และปรับไม่เกิน ๑๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๘๗/๑ และมาตรา ๒๘๗/๒)

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีดังนี้

๑. กำหนดความผิดและโทษทางอาญาสำหรับผู้ใดที่มีสื่อลามกอนาจารเด็ก ซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๕ ปี หรือมีอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ไว้ในครอบครอง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหาย แก่ผู้อื่นหรือประชาชน

๒. กำหนดความผิดและโทษทางอาญาสำหรับผู้ใดที่มีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครอง เพื่อการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร แยกต่างหากจากประเภท สื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่เพื่อให้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน

๓. ทำให้ประเทศไทยได้มีมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดความผิดและโทษ ทางอาญาสำหรับการครอบครองสื่อลามกอนาจารของเด็ก ซึ่งเป็นการป้องกันการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐาน ของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child : CRC)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นเรื่องด่วน และในการประชุมครั้งดังกล่าว ที่ประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ได้พิจารณาและมีมติอนุมัติให้คณะรัฐมนตรีรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณา ก่อนที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๑๗ วรรคหนึ่ง โดยให้รอการพิจารณาไว้ก่อนภายในกำหนดเวลา ๒๐ วัน

บัดนี้ คณะรัฐมนตรีได้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มายังสภานิติบัญญัติแห่งชาติพร้อมข้อสังเกต เพื่อประกอบการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มีนาคม ๒๕๕๘

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายนิท ผาสุข	ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย
นางสาวสุภาวดีจิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุพัตรา วรรณศิริกุล	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๑
นายธีรพัฒน์ พิเชฐวงศ์	นิติกรชำนาญการ
นางพัชรา พุกเศรษฐี	วิทยากรปฏิบัติการ
นางพวงผกา วรศิลป์	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวอมรรรัตน์ สงเคราะห์ธรรม	เจ้าพนักงานธุรการปฏิบัติงาน
นางสาวศิริพร แซ่ลี	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน
กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย	โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ ได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ที่ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมาย วุฒิสภา ชั้น ๑ อาคารรัฐสภา ๒ หมายเลขโทรศัพท์ ๐๒ ๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	ก
ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวจินตน์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)	๑
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
• คำอธิบายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	- ๑ -
• อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child)	- ๓ -
• กฎหมายต่างประเทศที่บัญญัติในลักษณะทำนองเดียวกับ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
มาตรา ๑ (๑๖) มาตรา ๒๘๗/๑ และร่างมาตรา ๒๘๗/๒	- ๒๔ -
- ประเทศเนเธอร์แลนด์	- ๒๔ -
- ประเทศฟิลิปปินส์	- ๒๕ -
- ประเทศโรมาเนีย	- ๒๕ -
- ประเทศโปแลนด์	- ๒๖ -
- ประเทศสวีเดน	- ๒๗ -
- ประเทศสหรัฐอเมริกา	- ๒๙ -
- ประเทศออสเตรเลีย	- ๓๑ -
• การทบทวนกฎหมายของแต่ละประเทศทั่วโลก	- ๓๔ -
• สื่อลามก กักคุกคามเด็ก	- ๕๐ -
• ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	- ๕๕ -

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก

- : ประมวลกฎหมายอาญา
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข) (๑)
- : หนังสือสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๗)
- : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) (๑๑)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)..... (๑๔)
- : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๗๘๐๘ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ
(ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก)
เรียน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๑๖)
- : หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๒๙๗ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ
(ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก)
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี (๑๗)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

(นางสาวจินตนันท์ ขญาตร์ ศุภมิตร

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมา

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เสนอโดย นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ ต่อประธาน สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ และได้บรรจุ ระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นเรื่องด่วน

สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งนางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติ แห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ ในวาระที่หนึ่งขึ้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และมีมติอนุมัติให้คณะรัฐมนตรี รับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปพิจารณา ก่อนที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะลงมติรับหลักการ แห่งร่างพระราชบัญญัติ ตามข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๑๗ วรรคหนึ่ง โดยให้รอการพิจารณาไว้ก่อนภายในกำหนดเวลา ๒๐ วัน

คณะรัฐมนตรีได้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่คณะรัฐมนตรีขอรับไปพิจารณา ก่อนที่สภานิติบัญญัติแห่งชาติจะลงมติรับหลักการ พร้อมแจ้งข้อสังเกตและผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวตามที่สำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาเสนอ เพื่อประกอบการพิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป ตามหนังสือ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๗๘๐๘ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ (ร่างพระราชบัญญัติ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก)) เรียน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

อนึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาหลักการและสาระสำคัญของ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ดังกล่าว ประกอบกับ ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและข้อมูลประกอบการพิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
 (นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

.....

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

สำนักงานฯ มีความเห็นสอดคล้องกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่จะกำหนดความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กให้ชัดเจนและมีความเด็ดขาด ทั้งนี้ เพื่อมุ่งคุ้มครองตัวเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศและถูกกระทำทางเพศในทางที่มีขอบในทุกรูปแบบ อีกทั้งเป็นการยับยั้ง ป้องกัน หรือลดโอกาสที่จะทำให้ผู้มีพฤติกรรมฉ้อฉลทางเพศได้กระทำความผิดทางเพศต่อเด็ก โดยอยู่บนหลักการพื้นฐานที่ว่าเด็กสมควรได้รับการดูแลปกป้องในทุกด้านเนื่องจากไม่ว่าโดยลักษณะทางกายภาพหรือทางจิตใจเด็กยังขาดวุฒิภาวะที่จะตัดสินใจด้วยตนเองได้ อันเป็นหลักการสากลที่ทุกประเทศยอมรับตามที่ได้รับรองไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฯ ประกอบกับยังสอดคล้องกับกฎหมายของต่างประเทศโดยส่วนใหญ่ที่มีบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก และเด็กนั้นคือบุคคลที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปี และโดยที่ยังไม่มีกฎหมายไทยกำหนดความผิดฐานนี้โดยตรงและชัดเจน จึงไม่มีปัญหาเรื่องความซ้ำซ้อนกันของกฎหมาย

๒. การกำหนดบทนิยามคำว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก” (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑ (๑๖))

สำนักงานฯ เห็นว่า การกำหนดบทนิยามในกฎหมายต้องพิจารณาผลสัมฤทธิ์อย่างรอบคอบ โดยอาจมีผลดีในแง่ที่เกิดความชัดเจนและเห็นชอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย แต่ก็เป็นผลเสียในแง่ที่จำกัดการบังคับใช้กฎหมายให้แก่คลุมและอาจไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่ควรครอบคลุมถึงอย่างไรก็ดี สำนักงานฯ ไม่มีข้อขัดข้องหากจะกำหนดนิยามด้วยคำดังกล่าวไว้ หากแต่มีข้อสังเกตเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) บทนิยามคำว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก” (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑ (๑๖)) หมายความว่า วัตถุอันลามกที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศกับเด็กหรือสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือวัตถุอื่นใดอันมีลักษณะในทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุต่างๆ ช่างต้นที่ถูกจัดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นใดที่สามารถแปลงมาสู่ภาพหรือเสียงได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเก็บอยู่ในลักษณะถาวรหรือไม่ก็ตาม ซึ่งรูปแบบในการสื่อสิ่งลามกจะเป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๘๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาปัจจุบันอยู่แล้ว นอกจากนี้ ความดังกล่าวยังเหมือนกับความในร่างมาตรา ๒๘๗/๒ ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอ ซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องนำข้อความเดียวกันมาใส่ไว้ในบทนิยาม และหากต้องการข้อความที่เหมือนกันย่อมไม่จำเป็นต้องกำหนดบทนิยามไว้เนื่องจากสามารถพิจารณาจากเนื้อหาในบทบัญญัติที่กำหนดองค์ประกอบความผิดได้

(๒) ขอบเขตของ “สื่อลามกอนาจารเด็ก” ตามบทนิยามที่เสนอนี้มีความหมายอย่างกว้างครอบคลุมทั้งสื่อที่แสดงความลามกอนาจารของเด็กที่มีตัวตนอยู่จริง รวมไปถึงเด็กที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงแต่เกิดจากจินตนาการหรือการสร้างขึ้นของคน ซึ่งอาจเป็นการขยายขอบเขตออกไปอย่างกว้างขวางจนอาจกระทบเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลได้ ในขณะที่ประเด็นนี้ยังเป็นที่ยกเถียงกันอยู่ในกฎหมายของต่างประเทศบางประเทศและยังไม่มี การขยายขอบเขตกฎหมายของตนให้ครอบคลุมไปถึงเด็กเสมือนที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง จึงควรนำมาพิจารณาในการกำหนดบทนิยามดังกล่าวในกฎหมายไทยด้วย

(๓) คำว่า “สื่อ” ในปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสมัยใหม่มากยิ่งขึ้น จึงควรพิจารณากำหนดบทนิยามให้ครอบคลุมสื่อสมัยใหม่ เช่น สื่อดิจิทัล หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

๓. การกำหนดความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก (ร่างมาตรา ๔
เพิ่มมาตรา ๒๘๗/๑)

สำนักงานฯ เห็นว่า ความผิดฐานนี้ยังไม่เคยมีการกำหนดไว้ในกฎหมายไทยอย่างชัดเจน แต่มีกำหนดในกฎหมายต่างประเทศในหลายประเทศ โดยถือเป็นมาตรการยับยั้งหรือป้องปรามมิให้มีการกระตุ้นให้เกิดการกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก อีกทั้งสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นสิ่งต้องห้ามตามกฎหมายอยู่แล้ว การจะกำหนดความผิดสำหรับการมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งต้องห้ามตามกฎหมายย่อมไม่ขัดต่อหลักเสรีภาพในทรัพย์สินของบุคคลและสามารถกำหนดได้จึงเห็นด้วยในหลักการ อย่างไรก็ตาม การกำหนดองค์ประกอบความผิดตามร่างมาตรา ๒๘๗/๑ ในส่วนที่ว่า “โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้ขึ้นหรือประชาชน” นั้น ไม่มีความชัดเจนต้องมีการตีความในขอบเขตความหมาย ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้ปฏิบัติที่ต้องบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย และเป็นช่องทางให้เกิดการใช้กฎหมายโดยมิชอบได้ง่าย อีกทั้งการกำหนดแยกความผิดเป็นกรณีเด็กอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีกับเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ยิ่งทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติในการตรวจพิสูจน์อายุเด็ก จากการรับฟังความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้มีข้อเสนอในการแก้ไขปรับปรุงร่างมาตรา ๒๘๗/๑ ในหลายแนวทาง ได้แก่

(๑) พิจารณาดัดข้อความดังกล่าวออก ให้คงเหลือองค์ประกอบความผิดเพียงการมีไว้ในครอบครองซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก

(๒) กำหนดองค์ประกอบความผิดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีเงื่อนไขที่แคบลง เช่น มีไว้ในครอบครองเพื่อสนองความใคร่ของตนเอง

(๓) กำหนดข้อยกเว้นในบางกรณีไว้ เช่น ยกเว้นกรณีครอบครองเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติการตามวิชาชีพอันชอบด้วยกฎหมาย โดยอาจเทียบเคียงกับกฎหมายต่างประเทศ เช่น มาตรา ๓๘๓B ของประมวลกฎหมายอาญาของประเทศเยอรมนี

(๔) กำหนดรวมความผิดกรณีเด็กอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีกับกรณีเด็กอายุเกินสิบห้าปีไว้ด้วยกัน เป็น ผู้ใดมีสิ่งลามกอนาจารของบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีต้องระวางโทษ เพื่อให้หน่วยปฏิบัติบังคับใช้กฎหมายได้ง่ายขึ้น

นอกจากนี้ สำนักงานฯ เห็นว่า ระวังโทษตามร่างมาตรา ๒๘๗/๑ ที่กำหนดให้มีทั้งโทษจำคุกและปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับนั้น มีความหมายเช่นเดียวกันอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีถ้อยคำ “ทั้งจำทั้งปรับ” อีก เว้นเสียแต่ว่าต้องการกำหนดทางเลือกในการลงโทษให้แก่ศาล ซึ่งจะต้องกำหนดเป็น โทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔. การกำหนดความผิดฐานทำหรือเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อการค้า (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๒๘๗/๒)

สำนักงานฯ เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๒๘๗/๒ ที่กำหนดความผิดฐานดังกล่าวซึ่งมีบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีเป็นเหยื่อของการกระทำและกำหนดโทษไว้สูงเพราะจะทำให้เด็กได้รับความคุ้มครองจากการกระทำทางเพศหรือการค้ามนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม โดยที่ความผิดตามร่างมาตรา ๒๘๗/๒ ที่เสนอมานี้ มีองค์ประกอบความผิดเช่นเดียวกับมาตรา ๒๘๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาในปัจจุบันซึ่งกำหนดความผิดฐานทำหรือเผยแพร่สิ่งลามกเพื่อการค้าโดยมีระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

(นางสาวจินตพันธ์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

.....

หากแต่ตามร่างมาตรา ๒๘๗/๒ เป็นการกำหนดความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี และกำหนดระวางโทษหนักขึ้น คือ จำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำนักงานฯ จึงเห็นว่า สามารถนำความผิดตามร่างมาตรา ๒๘๗/๒ มากำหนดรวมอยู่ใบบมาตรา ๒๘๗ โดยอาจกำหนดเป็นวรรคสองกรณีที่จะทำให้ได้รับโทษหนักขึ้นได้ เพราะเป็นความผิดฐานเดียวกันหากแต่เพิ่มเงื่อนไขที่ทำให้ได้รับโทษหนักขึ้น ซึ่งจะเกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมายมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้เคยตรวจพิจารณาบทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาในทำนองนี้ไว้แล้วตามเรื่องเสร็จที่ ๒๗๓-๒๗๒/๒๕๕๐ โดยเพิ่มความเป็นวรรคสองว่า “ถ้าสิ่งลามกตามวรรคหนึ่งแสดงหรือปรากฏความลามกของบุคคลอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ไม่ว่าผู้กระทำจะรู้หรือไม่ก็ตาม ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ดังปรากฏรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ซึ่งอาจนำมาใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุงร่างมาตรา ๒๘๗/๒ ตามแนวทางที่เสนอข้างต้นได้

นอกจากนี้ สำนักงานฯ เห็นว่า ระวางโทษตามร่างมาตรา ๒๘๗/๒ ที่กำหนดให้มีทั้งโทษจำคุกและปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับนั้น มีความหมายเช่นเดียวกันอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีถ้อยคำ “ทั้งจำทั้งปรับ” อีก เว้นเสียแต่ว่าต้องการกำหนดทางเลือกในการลงโทษให้แก่ศาล ซึ่งจะต้องกำหนดเป็น โทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

อนึ่ง สำหรับประเด็นเรื่องอายุของเด็กที่จะได้รับความคุ้มครองจากการกำหนดความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารนั้น เห็นว่า การกำหนดอายุไม่เกินสิบแปดปี มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการสากลตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฯ และกฎหมายต่างประเทศด้วย แต่ถ้อยคำที่ใช้ขึ้น หากเป็นผู้มีอายุไม่เกินสิบแปดปี ในประมวลกฎหมายอาญาจะใช้ถ้อยคำว่า “บุคคลที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปี” ไม่ได้ใช้คำว่า “เด็ก” จึงควรพิจารณาแก้ไขถ้อยคำในร่างที่เสนอมานี้ให้สอดคล้องกันด้วย

จากข้อพิจารณาข้างต้น สำนักงานฯ จึงเห็นว่า คณะรัฐมนตรีสามารถรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฯ ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอมาได้ โดยขอได้รับข้อสังเกตของสำนักงานฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพิจารณาประกอบด้วย

สาระสำคัญ

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดคำนิยาม “สื่อลามกอนาจารเด็ก” (เพิ่มเติมคำนิยาม มาตรา ๑ (๑๖))

(๒) กำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับการมีไว้ในครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน (เพิ่มมาตรา ๒๘๗/๑)

(๓) กำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นนกราชอาณาจักร พาไปหรือ ยังให้พาไป หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ประกอบการค้าหรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้อง ในการค้า (เพิ่มมาตรา ๒๘๗/๒)

๑.๒ เหตุผล

โดยที่กฎหมายกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการครอบครองสื่อลามกอนาจารเป็นความผิด เฉพาะการมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นนกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไป หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้อง ในการค้า โดยไม่ได้แยกประเภทของสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่กับสื่อลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้ การครอบครองสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่ถือเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถจะกระทำได้ แต่สื่อลามกเด็ก เป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ประกอบกับการผลิตสื่อลามก อนาจารเด็กเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาอย่างชัดแจ้ง การมีไว้ในครอบครอง จึงมีลักษณะแตกต่างจากการครอบครองสื่อลามกผู้ใหญ่ นอกจากนี้ การผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก เป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งจะก่อให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก สมควรที่จะกำหนดให้เป็นความผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ สุขุมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

.....

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. บทนิยามศัพท์ (ร่างมาตรา ๓)

กำหนดให้เพิ่มบทนิยามคำว่า “สื่อลามกอนาจารของเด็ก” ต่อจากบทนิยามคำว่า “หนังสือเดินทาง” ในมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มความเป็น (๑๖) ของมาตรา ๑)

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๖) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“(๑๖) สื่อลามกอนาจารของเด็ก หมายความว่า วัตถุอันลามกที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศกับเด็กหรือสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือวัตถุอื่นใดอันมีลักษณะในทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุต่าง ๆ ข้างต้นที่ถูกจัดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นใดที่สามารถแปลงมาสู่ภาพหรือเสียงได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเก็บอยู่ในลักษณะถาวรหรือไม่ก็ตาม”

๖. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

กำหนดการกระทำความผิดและโทษทางอาญากรณีผู้ใดมีสื่อลามกอนาจารของเด็กซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ไว้ในครอบครองโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปีและปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หรือผู้ใดมีสื่อลามกอนาจารของเด็กซึ่งมีอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ไว้ในครอบครองโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี และปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และกรณีผู้ใดมีสื่อลามกอนาจารของเด็กเพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร หรือเพื่อประกอบการค้า หรือโดยการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจารของเด็กแล้ว แจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชน หรือเพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจารของเด็กแล้วโฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา นี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี และปรับไม่เกิน ๑๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มความเป็นมาตรา ๒๘๗/๑ และมาตรา ๒๘๗/๒)

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๗/๑ และมาตรา ๒๘๗/๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“มาตรา ๒๘๗/๑ ผู้ใดมีซึ่งสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุเกินสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ไว้ในครอบครองโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีและปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวจินตน์นัท ชญูตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

.....

ผู้ใดมีซึ่งสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีไว้ในครอบครองโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๘๗/๒ ผู้ใด

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไป หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี

(๒) เพื่อประกอบการค้า หรือโดยการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจารของเด็กดังกล่าวแล้ว แจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชนหรือให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของเช่นว่านั้น

(๓) เพื่อจะช่วยการทำให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจารของเด็กแล้วโฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรานี้หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุ หรือสิ่งของลามกดังกล่าวจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

(นางสาวจินตน์นัท ชญาตร์ ศุภมิตร
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

คำอธิบายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.*

ปัจจุบันระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์พัฒนาไปไกลมาก ทำให้การเชื่อมโยงข้อมูล การแลกเปลี่ยนข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การเข้าถึงข้อมูล สามารถทำได้ที่ไหน ๆ ก็ได้ทั่วโลก เมื่อผู้ที่มีพฤติการณ์ล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กสามารถใช้เทคโนโลยีเป็นประโยชน์กับตนเอง และเข้าถึงข้อมูลได้ตลอดเวลา สะดวก และรวดเร็ว อีกทั้งการเดินทางที่สะดวกรวดเร็ว ส่งผลกระทบต่อการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนเป็นอันมาก สื่อลามกอนาจารเด็กก็เช่นเดียวกัน รัฐจะต้องออกมาปกป้องสิทธิของเด็ก ซึ่งเป็นทรัพยากรที่มีค่าที่สุดของประเทศ

“(๑๖) สื่อลามกอนาจารของเด็ก หมายความว่า วัตถุอันลามกที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศกับเด็กหรือสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือวัตถุอื่นใดอันมีลักษณะในทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุต่าง ๆ ข้างต้นที่ถูกจัดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นใดที่สามารถแปลงมาสู่ภาพหรือเสียงได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเก็บอยู่ในลักษณะถาวรหรือไม่ก็ตาม ”

จากคำนิยามดังกล่าว รูปแบบของการเก็บข้อมูลภาพและเสียง ในปัจจุบัน มีทั้ง Hard disk External Handy Drive CD Blue Ray ซึ่งสามารถพกพาไปไหนก็ได้ และนอกจากนี้ยังมีระบบการเก็บข้อมูลในอินเทอร์เน็ต เช่น Drop Box, iCloud ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลที่ใด ๆ ก็ได้ สามารถพิมพ์ภาพออกมากี่ครั้ง แลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหมู่สมาชิกก็ไหน ก็สามารถทำได้ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องกำหนดความหมายของสื่อลามกอนาจารเด็กให้ครอบคลุมทุกมิติ

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๗/๑ และ ๒๘๗/๒

“มาตรา ๒๘๗/๑ ผู้ใดมีซึ่งสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุเกินสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไว้ในครอบครองโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปีและปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดมีซึ่งสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีไว้ในครอบครองโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ”

การครอบครองสื่อลามกเด็กนั้น บทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้บัญญัติให้เป็นความผิดเมื่อได้มีไว้ในความครอบครองโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายต่อผู้อื่นหรือประชาชน เนื่องจากผู้กระทำความผิดในเรื่องนี้มีลักษณะของการผิดปกติทางจิต และไม่ผิดปกติทางจิตด้วย และผู้กระทำความผิดมีภาระการพิสูจน์ว่า ตนมีไว้ในครอบครองโดยมีวัตถุประสงค์อื่น เช่น เป็นภาพของตัวเองในวัยเยาว์

* ที่มา: นางสาวจินตนันท์ ชญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

พี่น้องในวัยเยาว์ ตลอดจน บุตร หลาน เหลน ก็สามารถพิสูจน์ให้ปรากฏได้ แต่ในกรณีที่มีการแชร์ภาพที่เกี่ยวข้องกับสื่อลามกอนาจารเด็กในสื่อออนไลน์นั้น เช่น การส่งภาพลามกเด็กบนโปรแกรม LINE หากเพียงดูอย่างเดียว และไม่ได้เก็บภาพไว้ จะลบข้อมูลการสนทนาออกหรือไม่ก็ตาม ก็ยังไม่เป็นความผิด แต่จะเป็นความผิดเมื่อได้มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาพ หรือบันทึกไว้ในคอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ อินเทอร์เน็ตส่วนบุคคล และยังสามารถดำเนินคดีกับผู้แลกเปลี่ยนข้อมูลภาพนั้น ๆ มายังผู้ครอบครองได้อีกด้วย การบัญญัติไว้ให้เป็นความผิดนั้น จะช่วยลดการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาพได้เป็นอย่างดี

“มาตรา ๒๘๗/๒ ผู้ใด

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้ พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี

(๒) เพื่อประกอบการค้า หรือโดยการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจารของเด็กดังกล่าวแล้ว แจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชนหรือให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของเช่นว่านั้น

(๓) เพื่อจะช่วยให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจารของเด็กแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา นี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุ หรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำ ทั้งปรับ”

สำหรับ (๑) นั้น มีความแตกต่างกับ (๒) เนื่องจาก การประกอบการค้า ตามข้อ (๒) จำเป็นจะต้องมีวัตถุหรือสิ่งของที่ใช้ในการประกอบการค้า

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

Convention on the Rights of the Child*

อารัมภบท

รัฐภาคีแห่งอนุสัญญานี้

พิจารณาว่า ตามหลักการที่ประกาศในกฎบัตรสหประชาชาตินั้น การยอมรับในศักดิ์ศรีแต่กำเนิดและสิทธิที่เท่าเทียมกัน ซึ่งไม่อาจเพิกถอนได้ของสมาชิกทั้งปวงของมวลมนุษยชาตินั้น เป็นรากฐานของเสรีภาพ ความยุติธรรมและสันติภาพในโลก

คำนึงว่า บรรดาประชาชนแห่งสหประชาชาติ ได้ยืนยันไว้ในกฎบัตรถึงความศรัทธาต่อสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานและต่อศักดิ์ศรีและคุณค่าของมนุษย์ และได้ตั้งเจตจำนงที่จะส่งเสริมความก้าวหน้าทางสังคมและมาตรฐานแห่งชีวิตที่ดีขึ้น ภายใต้อิทธิพลที่กว้างขวางขึ้น

ยอมรับว่า สหประชาชาติได้ประกาศ และตกลงในปฏิญญาและกติกาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนว่า ทุกคนมีสิทธิและเสรีภาพทั้งปวงที่กำหนดไว้ โดยปราศจากการแบ่งแยกไม่ว่าชนชาติใดๆ อาทิเช่น เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น ต้นกำเนิดทางการเมืองหรือทางอื่น ต้นกำเนิดทางชาติหรือสังคม ทรัพย์สิน การเกิดหรือสถานะอื่น

ระลึกว่า สหประชาชาติได้ประกาศในปฏิญญาสากลว่าเด็กมีสิทธิที่จะได้รับการดูแล และการช่วยเหลือเป็นพิเศษ

เชื่อว่า ครอบครัวในฐานะเป็นกลุ่มพื้นฐานของสังคมและเป็นสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ สำหรับการเจริญเติบโตและความอยู่ดีกินดีของสมาชิกทุกคน โดยเฉพาะเด็กควรจะได้รับ การคุ้มครองและการช่วยเหลือที่จำเป็นเพื่อที่จะสามารถมีความรับผิดชอบในชุมชนของคนได้อย่างเต็มที่

ยอมรับว่า เพื่อให้เด็กพัฒนาบุคลิกภาพได้อย่างกลมกลืนและเต็มที่ที่จะดำรงชีวิตที่เป็นตัวของตัวเองในสังคม และควรเลี้ยงดูเด็กตามเจตนารมณ์แห่งอุดมคติที่ประกาศไว้ในกฎบัตรของสหประชาชาติ โดยเฉพาะเจตนารมณ์แห่งสันติภาพ ศักดิ์ศรี ความอดกลั้น เสรีภาพ ความเสมอภาค และความเป็นเอกภาพ

คำนึงถึงว่า ได้มีการระบุถึงความจำเป็นที่จะขยายการดูแล โดยเฉพาะแก่เด็กในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ค.ศ. 1924 และในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิเด็กซึ่งสมัชชาได้รับเอาเมื่อวันที่ 20 พฤศจิกายน ค.ศ. 1959 และได้มีการยอมรับในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ในกติกาสากลว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (โดยเฉพาะข้อ 23 และข้อ 24) ในกติกาสากลว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (โดยเฉพาะข้อ 10) และในธรรมเนียมและตราสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องของทบวงการชำนัญพิเศษ และองค์การระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพของเด็ก

* ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นได้จาก <http://www.mfa.go.th/humanrights/images/stories/crct.pdf>

คำนึงถึงว่า ตามที่ได้ระบุในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิเด็กนั้น เด็กโดยเหตุที่ยังไม่เติบโตเต็มที่ทั้งทางร่างกาย และจิตใจ จึงต้องการการพิทักษ์และการดูแลเป็นพิเศษ รวมถึงต้องการการคุ้มครองทางกฎหมายที่เหมาะสมทั้ง ก่อนและหลังการเกิด

ระลึกว่า บทบัญญัติของปฏิญญาว่าด้วยหลักกฎหมายและสังคมอันเกี่ยวกับการคุ้มครองและสวัสดิภาพ เด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการอุปการะและการรับเป็นบุตรบุญธรรมทั้งในประเทศและระหว่าง ประเทศ กฎระเบียบมาตรฐานขั้นต่ำสุดของสหประชาชาติสำหรับการบริหารงานยุติธรรมแก่ผู้เยาว์ (กฎปักกิ่ง) และปฏิญญาว่าด้วยสิทธิการคุ้มครองสตรีและเด็กในภาวะฉุกเฉิน และกรณีพิพาทกันด้วยอาวุธ

ยอมรับว่า ประเทศทั้งปวงในโลกมีเด็กที่ดำรงชีวิตอยู่ในสภาวะที่ยากลำบากอย่างยิ่ง และเขาเหล่านั้น จำเป็นต้องได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษ

พิจารณาตามสมควรถึงความสำคัญของประเพณี และค่านิยมทางวัฒนธรรมของชนแต่ละกลุ่มที่มีต่อการ คุ้มครองและพัฒนาการอย่างกลมกลืนของเด็ก

ยอมรับ ความสำคัญของความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ของเด็กในทุกๆ ประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา

ได้ตกลงกัน ดังนี้

ส่วนที่ 1

ข้อ 1

เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ เด็ก หมายถึง มนุษย์ทุกคนที่อายุต่ำกว่าสิบแปดปี เว้นแต่จะบรรลุนิติภาวะก่อนหน้านั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับแก่เด็กนั้น

ข้อ 2

1. รัฐภาคีจะเคารพและประกันสิทธิตามที่กำหนดไว้ในอนุสัญญานี้ แก่เด็กแต่ละคนที่อยู่ในเขตอำนาจของตน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติไม่ว่าชนิดใดๆ โดยไม่คำนึงถึง เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความคิดเห็นทางการเมืองหรือทางอื่น ต้นกำเนิดทางชาติ ชาติพันธุ์ หรือสังคม ทรัพย์สิน ความทุพพลภาพ การเกิดหรือสถานะอื่นๆ ของเด็ก หรือบิดา มารดา หรือผู้ปกครองตามกฎหมาย

2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง เพื่อที่จะประกันว่าเด็กได้รับการคุ้มครองจากการเลือกปฏิบัติ หรือการลงโทษในทุกรูปแบบ บนพื้นฐานของสถานภาพ กิจกรรมความคิดเห็นที่แสดงออกหรือความเชื่อของบิดา มารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือสมาชิกในครอบครัวของเด็ก

ข้อ 3

1. ในการกระทำทั้งปวงที่เกี่ยวกับเด็ก ไม่ว่าจะกระทำโดยสถาบันสังคมสงเคราะห์ของรัฐหรือเอกชน ศาลายุติธรรม หน่วยงานฝ่ายบริหาร หรือองค์กรนิติบัญญัติ ผลประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสิ่งที่ต้องคำนึงถึงเป็นลำดับแรก

2. รัฐภาครับที่จะประกันให้มีการคุ้มครองและการดูแลแก่เด็กเท่าที่จำเป็นสำหรับความอยู่ดีของเด็กโดยคำนึงถึงสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบเด็กนั้นตามกฎหมายด้วย และเพื่อการนี้จะดำเนินมาตรการทางนิติบัญญัติและบริหารที่เหมาะสมทั้งปวง

3. รัฐภาครับที่จะประกันว่า สถาบัน การบริการ และการอำนวยความสะดวกที่มีส่วนรับผิดชอบต่อการดูแลหรือการคุ้มครองเด็กนั้น จะเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้โดยหน่วยงานที่มีอำนาจ โดยเฉพาะในด้านความปลอดภัยสุขภาพ และในเรื่องจำนวนและความเหมาะสมของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนการกำกับดูแลที่มีประสิทธิภาพ

ข้อ 4

รัฐภาครับจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ทั้งด้านนิติบัญญัติ บริหาร และด้านอื่นๆ เพื่อการปฏิบัติให้เป็นไปตามสิทธิที่อนุสัญญานี้ได้ให้การยอมรับ ในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมนั้น รัฐภาครับจะดำเนินมาตรการเช่นนั้น โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเต็มที่และภายในกรอบของความร่วมมือระหว่างประเทศเมื่อจำเป็น

ข้อ 5

รัฐภาครับจะเคารพต่อความรับผิดชอบ สิทธิ และหน้าที่ของบิดามารดา หรือของสมาชิกของครอบครัวขยายหรือชุมชน ซึ่งกำหนดไว้โดยขนบธรรมเนียมในท้องถิ่น หรือของผู้ปกครองตามกฎหมายหรือบุคคลอื่นที่รับผิดชอบต่อเด็กตามกฎหมาย ในอันที่จะให้แนวทางและการแนะนำที่เหมาะสมในการใช้สิทธิของเด็กตามที่อนุสัญญานี้ให้การรับรอง ในลักษณะที่สอดคล้องกับความสามารถที่พัฒนาตามวัยของเด็ก

ข้อ 6

1. รัฐภาครับยอมรับว่า เด็กทุกคนมีสิทธิคิดตัวที่มีชีวิต
2. รัฐภาครับจะประกันอย่างเต็มที่เท่าที่จะทำได้ ให้มีการอยู่รอด และการพัฒนาของเด็ก

ข้อ 7

1. เด็กจะได้รับการจดทะเบียนทันทีหลังการเกิด และจะมีสิทธิที่จะมีชื่อนับแต่เกิด และสิทธิที่จะได้สัญชาติ และเท่าที่จะเป็นไปได้ สิทธิที่จะรู้จักและได้รับการดูแลเลี้ยงดูจากบิดามารดาของตน
2. รัฐภาครับจะประกันให้มีการปฏิบัติตามสิทธิเหล่านี้ตามกฎหมายภายในและพันธกรณีของรัฐภาครับที่มีอยู่

ภายใต้ตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เด็กจะตกอยู่ในสถานะไร้สัญชาติ

ข้อ 8

1. รัฐภาคีรับที่จะเคารพต่อสิทธิของเด็ก ในการรักษาเอกลักษณ์ของคนไว้รวมถึงสัญชาติ ชื่อ และ ความสัมพันธ์ทางครอบครัวของคนตามที่กฎหมายรับรอง โดยปราศจากการแทรกแซงที่มีขอบด้วยกฎหมาย

2. ในกรณีที่มีการคัดลอกลักษณะบางอย่าง หรือทั้งหมดของเด็กออกไปโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย รัฐภาคี จะให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองตามสมควร เพื่อให้เอกลักษณ์ของเด็กกลับคืนมาโดยเร็ว

ข้อ 9

1. รัฐภาคีจะประกันว่า เด็กจะไม่ถูกแยกจากบิดามารดาโดยขัดกับความประสงค์ของบิดามารดา เว้นแต่ ในกรณีที่หน่วยงานที่มีอำนาจ ซึ่งอาจถูกทบทวนโดยทางศาลจะกำหนดตามกฎหมายและวิธีพิจารณาที่ใช้บังคับ อยู่ว่า การแยกเช่นนี้จำเป็นเพื่อผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก การกำหนดเช่นนี้นี้อาจจำเป็นในกรณีเฉพาะ เช่น ใน กรณีที่เด็กถูกกระทำโดยมิชอบ หรือถูกทอดทิ้งละเลยโดยบิดามารดา หรือในกรณีที่บิดามารดาอยู่แยกกันและต้อง มีการตัดสินใจว่าเด็กจะพำนักที่ใด

2. ในการดำเนินการใดๆ ตามวรรค 1 ของข้อนี้ จะให้ออกาสทุกฝ่ายที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม ในการดำเนินการดังกล่าว และแสดงความคิดเห็นของคนให้ประจักษ์

3. รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิของเด็กที่ถูกแยกจากบิดาหรือมารดา หรือจากทั้งคู่อันที่จะรักษา ความสัมพันธ์ส่วนตัว และการติดต่อโดยตรงทั้งกับบิดาและมารดาอย่างสม่ำเสมอ เว้นแต่เป็นการขัดต่อ ผลประโยชน์สูงสุดของเด็ก

4. ในกรณีที่การแยกเช่นนี้ เป็นผลมาจากการกระทำใดๆ โดยรัฐภาคีต่อบิดาหรือมารดา หรือทั้งบิดา และมารดา หรือต่อเด็ก เช่น การกักขัง การจำคุก การเนรเทศ การส่งตัวออกนอกประเทศ หรือการเสียชีวิต (รวมทั้งการเสียชีวิตอันเกิดจากสาเหตุใด ๆ ที่เกิดขึ้นขณะที่ผู้นั้นอยู่ในการควบคุมของรัฐ) หากมีการร้องขอ รัฐ ภาคีนั้นจะต้องให้ข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นเกี่ยวกับที่อยู่ของสมาชิกครอบครัวที่หายไปแก่บิดามารดา เด็ก หรือใน กรณีที่เหมาะสมแก่สมาชิกคนอื่นของครอบครัว เว้นแต่เนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้นจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อ ความอยู่ดีของเด็ก อนึ่ง รัฐภาคีจะให้การประกันต่อไปว่า การยื่นคำร้องขอเช่นนั้นจะไม่ก่อให้เกิดผลร้ายต่อ บุคคลที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 10

1. ตามพันธกรณีของรัฐภาคี ภายใต้ข้อ 9 วรรค 1 คำร้องของเด็ก หรือบิดามารดาของเด็ก ที่จะเดินทางเข้าหรือออกนอกรัฐภาคี เพื่อวัตถุประสงค์ของการกลับไปอยู่ร่วมกันใหม่เป็นครอบครัว จะได้รับการ ดำเนินการโดยรัฐภาคีในลักษณะที่เป็นคุณ มีมนุษยธรรมและรวดเร็ว รัฐภาคีจะประกันอีกด้วยว่า การยื่นคำร้อง ดังกล่าวจะไม่ก่อให้เกิดผลเสียต่อผู้ร้องและสมาชิกในครอบครัวของผู้ร้อง

2. เด็กที่บิดามารดาอาศัยอยู่ต่างรัฐกันกับเด็ก จะมีสิทธิที่จะรักษาความสัมพันธ์ส่วนตัว และการติดต่อโดยตรงกับทั้งบิดาและมารดาได้อย่างสม่ำเสมอ เว้นแต่ในสภาพการณ์พิเศษ เพื่อการนี้และตามพันธกรณีของรัฐภาคีภายใต้ข้อ 9 วรรค 1 รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิของเด็ก และบิดามารดาของเด็กในอันที่จะเดินทางออกนอกประเทศใดๆ รวมทั้งประเทศของตน และสิทธิที่จะเดินทางเข้าประเทศของตน สิทธิที่จะเดินทางออกนอกประเทศใดๆ จะอยู่ภายใต้ข้อจำกัดซึ่งที่กำหนดไว้โดยกฎหมายเท่านั้น และซึ่งจำเป็นสำหรับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ ความสงบเรียบร้อย สาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน หรือสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น และสอดคล้องกับสิทธิอื่นๆ ที่ได้รับการยอมรับในอนุสัญญานี้

ข้อ 11

1. รัฐภาคีจะดำเนินการต่าง ๆ ที่จะหยุดยั้งการโยกย้ายเด็ก และการไม่ส่งเด็กกลับคืนจากต่างประเทศที่มีขอบด้วยกฎหมาย

2. เพื่อการนี้ รัฐภาคีจะส่งเสริมให้มีการจัดทำความตกลงทวิภาคี หรือพหุภาคี หรือการภาคยานุวัติความตกลงที่มีอยู่

ข้อ 12

1. รัฐภาคีจะประกันแก่เด็กที่สามารถมีความคิดเห็นเป็นของตนเองได้แล้ว ซึ่งสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นเหล่านั้นโดยเสรีในทุกๆ เรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็ก ทั้งนี้ ความคิดเห็นดังกล่าวของเด็กจะได้รับการพิจารณาตามสมควรแก่อายุและวุฒิภาวะของเด็กนั้น

2. เพื่อความมุ่งประสงค์นี้ เด็กจะได้รับโดยเฉพาะอย่างยิ่งโอกาสที่จะมีสิทธิ มีเสียงในกระบวนการพิจารณาทางตุลาการ และทางปกครองใดๆ ที่มีผลกระทบต่อเด็ก ไม่ว่าจะโดยตรง หรือโดยผ่านผู้แทน หรือองค์กรที่เหมาะสม ในลักษณะที่สอดคล้องกับระเบียบวิธีปฏิบัติตามกฎหมายภายใน

ข้อ 13

1. เด็กจะมีสิทธิที่จะมีเสรีภาพในการแสดงออก สิทธินี้จะรวมถึงเสรีภาพที่จะแสวงหา ได้รับ หรือถ่ายทอดข้อมูลข่าวสาร และความคิดทุกลักษณะ โดยไม่ถูกจำกัดโดยเขตแดน ไม่ว่าจะโดยวาจา โดยลายลักษณ์อักษร หรือการตีพิมพ์ในรูปของศิลปะ หรือผ่านสื่อใดก็ตามที่เด็กเลือก

2. การใช้สิทธิดังกล่าวนี้อาจอยู่ภายใต้ข้อจำกัดบางประการ แต่ข้อจำกัดเหล่านี้ต้องเป็นข้อจำกัดเช่นที่บัญญัติตามกฎหมาย และเช่นที่จำเป็นเท่านั้น

ก) เพื่อการเคารพต่อสิทธิ และชื่อเสียงของบุคคลอื่น หรือ

ข) เพื่อการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ หรือความสงบเรียบร้อย หรือสาธารณสุข หรือศีลธรรมของประชาชน

ข้อ 14

1. รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิของเด็กที่จะมีเสรีภาพทางความคิด มโนธรรม และศาสนา
2. รัฐภาคีจะเคารพต่อสิทธิและหน้าที่ของบิดามารดา และผู้ปกครองตามกฎหมาย ในกรณีที่เหมาะสม ในอันที่จะให้แนวทางแก่เด็กในการใช้สิทธิของตน ในลักษณะที่สอดคล้องกับความสามารถที่พัฒนาตามวัยของเด็ก
3. เสรีภาพในการแสดงออกทางศาสนา หรือความเชื่อของตน อาจอยู่เพียงภายใต้ข้อจำกัดเช่นที่กำหนดโดยกฎหมายเท่านั้น และเช่นที่จำเป็นที่จะรักษาความปลอดภัย ความสงบเรียบร้อย สาธารณสุขหรือศีลธรรมของประชาชนหรือสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของบุคคลอื่น

ข้อ 15

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะมีเสรีภาพในการสมาคม และเสรีภาพในการชุมนุมอย่างสงบ
2. ไม่อาจมีการจำกัดการใช้สิทธิเหล่านี้ นอกเหนือจากข้อจำกัดที่กำหนดขึ้นโดยสอดคล้องกับกฎหมาย และที่จำเป็นสำหรับสังคมประชาธิปไตย เพื่อประโยชน์ของความมั่นคงแห่งชาติ หรือความปลอดภัยของประชาชน ความสงบเรียบร้อย การคุ้มครองด้านสาธารณสุข หรือศีลธรรม หรือการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

ข้อ 16

1. เด็กจะไม่ถูกแทรกแซงโดยพลการ หรือโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายในความเป็นส่วนตัว ครอบครัว บ้าน หรือหนังสือโต้ตอบ รวมทั้งจะไม่ถูกกระทำโดยมีขบถต่อเกียรติและชื่อเสียง
2. เด็กมีสิทธิได้รับการคุ้มครองทางกฎหมายจากการแทรกแซง หรือการกระทำดังกล่าว

ข้อ 17

รัฐภาคียอมรับในหน้าที่อันสำคัญของสื่อมวลชน และจะประกันว่า เด็กสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและวัสดุจากแหล่งต่าง ๆ กัน ทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลข่าวสารและวัสดุที่มุ่งส่งเสริมความผาสุกทั้งทางสังคม จิตใจ และศีลธรรม ตลอดจนสุขภาพกายและจิตของเด็ก เพื่อการนี้รัฐภาคีจะ

- ก) ส่งเสริมให้สื่อมวลชนเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและวัสดุที่จะมีประโยชน์ทางสังคมและวัฒนธรรมแก่เด็กและ โดยสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของข้อ 29
- ข) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการผลิต แลกเปลี่ยนและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารและวัสดุดังกล่าว จากแหล่งข้อมูลทางวัฒนธรรมทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ
- ค) ส่งเสริมการผลิตและเผยแพร่หนังสือสำหรับเด็ก

ง) ส่งเสริมให้สื่อมวลชนให้ความสนใจเป็นพิเศษกับความจำเป็นทางด้านภาษาของเด็กที่เป็นสมาชิกของชนกลุ่มน้อยหรือชนพื้นเมือง

จ) ส่งเสริมการพัฒนาแนวทางที่เหมาะสมสำหรับการป้องกันเด็ก จากข้อมูล ข่าวสารและวัสดุที่เป็นอันตรายต่อความอยู่ดีกินดีของเด็ก ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ 13 และ 18

ข้อ 18

1. รัฐภาคีจะให้ความพยายามอย่างที่สุด เพื่อประกันให้มีการยอมรับหลักการที่ว่าทั้ง บิดาและมารดา มีความรับผิดชอบร่วมกันในการเลี้ยงดูและพัฒนาเด็ก บิดามารดา หรือผู้ปกครองตามกฎหมายแล้วแต่กรณี เป็นผู้รับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูแลการพัฒนาเด็ก โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นพื้นฐาน

2. เพื่อความประสงค์ในการให้หลักประกัน และส่งเสริมสิทธิที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาฯ รัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมแก่บิดามารดา และผู้ปกครองตามกฎหมายอื่นที่จะปฏิบัติตามความรับผิดชอบของตนในการอบรมเลี้ยงดูเด็ก และจะประกันให้มีการพัฒนาสถาบันการอำนวยความสะดวก และการบริการต่างๆ สำหรับการดูแลเด็ก

3. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงที่จะประกันว่า บุตรของบิดามารดาที่ต้องทำงานมีสิทธิได้รับประโยชน์จากการบริการ และสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการดูแลเด็กที่พวกเขาจะมีสิทธิจะได้

ข้อ 19

1. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ด้านนิติบัญญัติ บริหาร สังคมและการศึกษา ในอันที่จะคุ้มครองเด็กจากรูปแบบทั้งปวงของความรุนแรง ทั้งทางร่างกายและจิต การทำร้ายหรือการกระทำอันมิชอบ การทอดทิ้งหรือการปฏิบัติโดยประมาท การปฏิบัติที่ผิดหรือการแสวงประโยชน์ รวมถึงการกระทำอันมิชอบทางเพศ ขณะอยู่ในความดูแลของบิดามารดา ผู้ปกครองตามกฎหมาย หรือนุคคตอื่นใดซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล

2. ตามแต่จะเหมาะสม มาตรการคุ้มครองเช่นว่านี้ ควรรวมถึง กระบวนการที่มีประสิทธิผล สำหรับการจัดตั้งแผนงานทางสังคม ในอันที่จะให้การสนับสนุนที่จำเป็นแก่เด็กและบุคคลซึ่งเด็กนั้นอยู่ในความดูแล ตลอดจนกระบวนการที่มีประสิทธิผลสำหรับการป้องกันในรูปแบบอื่น และให้มีการระงับ การรายงานการส่งเรื่อง เพื่อพิจารณา การสืบสวน การปฏิบัติและการติดตามเรื่องของกรณีการปฏิบัติที่ผิดต่อเด็กตามที่ระบุนมาแล้วข้างต้น และในกรณีที่เหมาะสมให้ทางตุลาการเข้ามามีส่วนร่วมด้วย

ข้อ 20

1. เด็กที่ถูกพรากจากสภาพครอบครัว ไม่ว่าจะโดยถาวรหรือชั่วคราว หรือที่ไม่อาจปล่อยให้อยู่ในสภาพที่ว่ำนั้น เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กเอง จะได้รับการคุ้มครองและความช่วยเหลือพิเศษที่จัดให้โดยรัฐ

2. รัฐภาคีจะประกันให้มีการดูแลแก่เด็กเช่นว่านั้นตามกฎหมายภายใน

3. นอกเหนือจากประการอื่นแล้ว การดูแลดังกล่าวอาจรวมถึงการจัดหาผู้อุปถัมภ์ กาฟาลาห์ของกฎหมายอิสลาม การรับบุตรบุญธรรม หรือถ้าจำเป็นการจัดให้อยู่ในความดูแลของสถาบันที่เหมาะสมสำหรับการดูแลเด็ก ในการพิจารณาถึงหนทางแก้ไขให้คำนึงถึงการควรมีความต่อเนื่องในการเลี้ยงดูเด็ก และภูมิหลังทางชาติพันธุ์ ศาสนาและวัฒนธรรมและภาษาของเด็ก

ข้อ 21

รัฐภาคีซึ่งยอมรับและ /หรือยอมให้มีระบบการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะประกันว่าประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญที่สุด และจะ

ก) ประกันว่าการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจเท่านั้น ซึ่งเป็นผู้กำหนดตามกฎหมายและวิธีพิจารณาที่ใช้บังคับอยู่ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลข่าวสารทั้งปวงที่เกี่ยวข้องและเชื่อถือได้ว่า การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมนั้นกระทำได้เมื่อคำนึงถึงสถานภาพของเด็กในส่วนของบิดามารดา ญาติพี่น้อง และผู้ปกครองตามกฎหมาย และในกรณีที่จำเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้อง ได้รับความยินยอมอย่างผู้เข้าใจเรื่องต่อการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมโดยได้รับคำปรึกษาตามที่จำเป็น

ข) ยอมรับว่าการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศอาจถือได้ว่าเป็นทางเลือกหนึ่งของการดูแลเด็ก หากไม่สามารถจัดหาผู้อุปถัมภ์ หรือครอบครัวที่รับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมให้เด็กได้ หรือไม่สามารถให้เด็กได้รับการดูแลด้วยวิธีการอันเหมาะสมในประเทศต้นกำเนิดของเด็กนั้น

ค) ประกันว่าเด็กที่อยู่ในข่ายของการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศ จะได้รับมาตรการคุ้มครองและมาตรฐานเช่นเดียวกับที่ใช้อยู่ในกรณีการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมภายในประเทศ

ง) คำนึงมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อประกันว่า ในการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมข้ามประเทศนั้น การจัดหาผู้อุปถัมภ์แก่เด็ก จะไม่ส่งผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับประโยชน์ทางการเงินที่ไม่สมควรจากการนั้น

จ) ส่งเสริมเมื่อเป็นการเหมาะสมซึ่งความมุ่งหมายของข้อนี้ โดยการจัดทำข้อตกลงหรือความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคี และภายในกรอบนี้พยายามที่จะประกันว่า การจัดหาผู้อุปถัมภ์แก่เด็กในอีกประเทศหนึ่งนั้นได้กระทำโดยหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจ

ข้อ 22

1. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่จะประกันว่า เด็กที่ร้องขอสถานะเป็นผู้ลี้ภัย หรือที่ได้รับการพิจารณาเป็นผู้ลี้ภัยตามกฎหมายหรือกระบวนกรภายในหรือระหว่างประเทศที่ใช้บังคับ ไม่ว่าจะมิบิดามารดาของเด็กหรือบุคคลอื่นติดตามมาด้วยหรือไม่ก็ตาม จะได้รับการคุ้มครองและความช่วยเหลือทางมนุษยธรรมที่เหมาะสมในการได้รับสิทธิที่มีอยู่ตามที่ระบุไว้ในอนุสัญญาฯ นี้ และในตราสารระหว่างประเทศอื่นๆ อันเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนหรือมนุษยธรรม ซึ่งรัฐดังกล่าวเป็นภาคี

2. เพื่อวัตถุประสงค์นี้ รัฐภาคีจะให้ความร่วมมือตามที่พิจารณาว่าเหมาะสมแก่ความพยายามใด ๆ ของทั้งองค์การสหประชาชาติ และองค์การระดับรัฐบาล หรือองค์การที่มีในระดับรัฐบาลอื่นที่มีอำนาจ ซึ่งร่วมมือกับ

องค์การสหประชาชาติในการคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กเช่นกัน และในการติดตามหาบิดามารดาหรือสมาชิกอื่นของครอบครัวของเด็กผู้ลี้ภัย เพื่อให้ได้รับข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นสำหรับการกลับไปอยู่ร่วมกันใหม่เป็นครอบครัวของเด็ก ในกรณีที่ไม่สามารถค้นพบบิดามารดาหรือสมาชิกอื่นๆ ของครอบครัว เด็กนั้นจะได้รับการคุ้มครองเช่นเดียวกับเด็กที่ถูกพรากจากสภาพครอบครัว ทั้งที่เป็นการถาวรหรือชั่วคราวไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใด ดังเช่นที่ได้ระบุไว้ในอนุสัญญา

ข้อ 23

1. รัฐภาคียอมรับว่าเด็กที่พิการทางร่างกายหรือจิต ควรมีชีวิตที่สมบูรณ์ และปกติสุขในสถานะที่ประกันในศักดิ์ศรี ส่งเสริมการพึ่งพาตนเองและเอื้ออำนวยให้เด็กมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในชุมชน

2. รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็กพิการที่จะได้รับการดูแลเป็นพิเศษ และจะสนับสนุนและประกันที่จะขยายเท่าที่ก้ำกัฏทรัพยากรจะอำนวย ความช่วยเหลือซึ่งมีการร้องขอและซึ่งเหมาะสมกับสภาพของเด็ก และสภาพการณ์ของบิดา มารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลเด็ก ไปยังเด็กที่อยู่ในเกณฑ์และผู้ที่ได้รับผิดชอบในการดูแลเด็ก

3. โดยยอมรับความจำเป็นพิเศษของเด็กพิการ ความช่วยเหลือที่ให้ตามวรรค 2 ของข้อนี้ เป็นการให้เปล่าเท่าที่จะเป็นไปได้ ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงก้ำกัฏทรัพยากรของบิดามารดา หรือบุคคลอื่นที่ดูแลเด็ก และความช่วยเหลือเช่นว่าจะถูกกำหนดขึ้นเพื่อที่จะประกันว่า เด็กพิการจะสามารถอย่างมีประสิทธิภาพที่จะเข้าถึง และได้รับการศึกษา การฝึกอบรม การบริการดูแลสุขภาพ การบริการด้านการฟื้นฟูสภาพ การเตรียมสำหรับการจ้างงาน และโอกาสทางด้านสันตนาการในลักษณะที่ส่งเสริมให้เด็กสามารถบรรลุผลสำเร็จอย่างเต็มที่เท่าที่เป็นไปได้ในการเข้ากับสังคมและการพัฒนาตนเอง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาทางวัฒนธรรมและจิตใจด้วย

4. ภายใต้บรรยากาศความร่วมมือระหว่างประเทศ รัฐภาคีจะส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม ในด้านการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน และด้านการรักษาเด็กพิการทางการแพทย์ ทางจิตวิทยา และทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ รวมทั้งการเผยแพร่ และการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับวิธีการฟื้นฟูการศึกษา และการบริการด้านการฝึกอาชีพ โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะช่วยให้รัฐภาคีสามารถปรับปรุงความสามารถและทักษะ และเพิ่มพูนประสิทธิภาพในด้านนี้ ในเรื่องนี้ความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาควรได้รับการคำนึงถึงเป็นพิเศษ

ข้อ 24

1. รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็กที่จะได้รับมาตรฐานสาธารณสุขที่สูงที่สุดเท่าที่จะหาได้และสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับการบำบัดรักษาความเจ็บป่วยและการฟื้นฟูสุขภาพ รัฐภาคีจะพยายามดำเนินการที่ประกันว่าไม่มีเด็กคนใดถูกกีดกันสิทธิในการรับบริการดูแลสุขภาพเช่นว่านั้น

2. รัฐภาคีจะให้มีการปฏิบัติตามซึ่งสิทธินี้ยิ่งขึ้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมดังนี้

ก) ลดการเสียชีวิตของทารก และเด็ก

ข) ประกันให้มีการให้ความช่วยเหลือทางการแพทย์ที่จำเป็นและการดูแลสุขภาพแก่เด็กทุกคน โดยเน้นการพัฒนาการดูแลสุขภาพขั้นปฐม

ค) ต่อสู้กับโรคภัย และทุพโภชนาการ รวมทั้งที่อยู่ภายในขอบข่ายของการดูแลสุขภาพขั้นปฐม ซึ่งนอกเหนือจากวิธีการอื่นแล้วยังดำเนินการโดยการใช้เทคโนโลยีที่มีอยู่พร้อมแล้ว และโดยการจัดหาอาหารที่ถูกหลักโภชนาการและน้ำดื่มที่สะอาดอย่างเพียงพอ ทั้งนี้ โดยพิจารณาถึงอันตราย และความเสี่ยงของมลภาวะแวดล้อม

ง) ประกันให้มีการดูแลสุขภาพอย่างเหมาะสมแก่มารดาทั้งก่อนและหลังคลอด

จ) ประกันว่าทุกส่วนของสังคม โดยเฉพาะบิดามารดาและเด็ก จะได้รับข้อมูล ข่าวสาร และ เข้าถึงการศึกษาและการสนับสนุนให้ใช้ความรู้พื้นฐานในเรื่องโภชนาการและสุขภาพเด็ก เรื่อง ประโยชน์ของการเลี้ยงดูด้วยนมมารดา เรื่องอนามัยและสุขภาพิบาลสภาพแวดล้อม และเรื่องการ ป้องกันอุบัติเหตุ

ฉ) พัฒนาการดูแลสุขภาพเชิงป้องกัน การแนะแนวแก่บิดามารดาและการให้บริการและ การศึกษาในเรื่องการวางแผนครอบครัว

3. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพทั้งปวง เพื่อที่จะขจัดทางปฏิบัติดั้งเดิมที่เป็นผลร้ายต่อ สุขภาพของเด็ก

4. รัฐภาคีรับที่จะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อที่จะให้การดำเนินการให้สิทธิที่ยอมรับ ในข้อนี้บังเกิดผลอย่างเต็มที่ตามลำดับ เกี่ยวกับเรื่องนี้ความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับการพิจารณา เป็นพิเศษ

ข้อ 25

รัฐภาคียอมรับในสิทธิของเด็ก ผู้ซึ่งได้รับการจัดโดยหน่วยงานที่มีอำนาจให้ได้รับการดูแล การคุ้มครอง หรือการบำบัดรักษาสุขภาพ ทั้งทางร่างกายหรือจิต ในอันที่จะได้รับการทบทวนการบำบัดรักษาที่ให้แก่เด็กเป็น ระยะเวลาตลอดจนสภาวะแวดล้อมอื่นทั้งปวงที่เกี่ยวข้องกับการจัดดังกล่าว

ข้อ 26

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคน ในอันที่จะได้รับประโยชน์จากการประกันสังคม รวมถึงการ ประกันภัยทางสังคม และจะดำเนินมาตรการที่จำเป็นเพื่อให้สิทธินี้บังเกิดผลอย่างเต็มที่ตามกฎหมายของแต่ละ ประเทศ

2. ในกรณีที่เหมาะสม การให้ประโยชน์ควรคำนึงถึงทรัพยากร และสภาวะแวดล้อมของเด็ก และบุคคล ที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการเลี้ยงดูเด็ก ตลอดจนข้อพิจารณาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการร้องขอรับประโยชน์ซึ่งกระทำ โดยเด็กผู้นั้นหรือตัวแทน

ข้อ 27

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคน ในอันที่จะได้รับมาตรฐานของการดำรงชีวิตที่เพียงพอสำหรับการพัฒนาด้านร่างกาย สมอง จิตใจ ศิลธรรม และสังคมของเด็ก
2. บิดามารดาหรือผู้อื่นที่รับผิดชอบต่อกัน มีความรับผิดชอบเบื้องต้นที่จะจัดหาสภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาของเด็ก ทั้งนี้ ตามความสามารถและกำลังทางการเงินของบุคคลเหล่านั้น
3. ตามสภาวะและกำลังความสามารถของประเทศ รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่จะให้ความช่วยเหลือบิดามารดา และผู้อื่นที่รับผิดชอบต่อกัน ในการดำเนินการตามสิทธินี้ และในกรณีที่ทำเป็นรัฐภาคีจะให้ความช่วยเหลือด้านวัตถุและแผนงานสนับสนุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านโภชนาการ เครื่องนุ่งห่ม และที่อยู่อาศัย
4. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ที่จะได้รับชดใช้ค่าเลี้ยงดูเด็กคืนจากบิดามารดาหรือผู้อื่นที่มีความรับผิดชอบทางการเงินต่อกัน ทั้งที่อยู่ในรัฐภาคีเองและรัฐอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่บุคคลที่มีความรับผิดชอบทางการเงินต่อกันอาศัยอยู่ในรัฐอื่น นอกเหนือจากรัฐที่เด็กอาศัยอยู่ รัฐภาคีจะส่งเสริมการเข้าเป็นภาคีในความตกลงระหว่างประเทศ หรือการจัดทำความตกลงเช่นว่านั้น ตลอดจนการจัดทำข้อตกลงอื่นๆ ที่เหมาะสม

ข้อ 28

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะได้รับการศึกษา และเพื่อที่จะให้สิทธินี้บังเกิดผลตามลำดับและบนพื้นฐานของโอกาสที่เท่าเทียมกัน รัฐภาคีจะ
 - ก) จัดการศึกษาระดับประถมเป็นภาคบังคับที่เด็กทุกคนสามารถเรียนได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
 - ข) สนับสนุนการพัฒนาของการศึกษาระดับมัธยมในรูปแบบต่างๆ รวมถึงการศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ จัดการศึกษาให้แพร่หลายและเปิดกว้างแก่เด็กทุกคน และดำเนินมาตรการที่เหมาะสม เช่น การนำมาใช้ซึ่งการศึกษาแบบให้เปล่าและการเสนอให้ความช่วยเหลือทางการเงินในกรณีที่ทำเป็น
 - ค) ทำให้การศึกษาในระดับสูงเปิดกว้างแก่ทุกคนบนพื้นฐานของความสามารถ โดยทุกวิธีการที่เหมาะสม
 - ง) ทำให้ข้อมูลข่าวสาร และการแนะแนวทางการศึกษาและอาชีพ เป็นที่แพร่หลายและเปิดกว้างแก่เด็กทุกคน
 - จ) ดำเนินมาตรการเพื่อสนับสนุนการเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และลดอัตราการออกจากโรงเรียนกลางคัน
2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมที่จะประกันว่า ระเบียบวินัยของโรงเรียนได้กำหนดขึ้นในลักษณะที่สอดคล้องกับศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ของเด็ก และสอดคล้องกับอนุสัญญานี้

3. รัฐภาคีจะส่งเสริมและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศ ในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพื่อที่จะเกื้อกูลต่อการขจัดความเขลาและการไม่รู้หนังสือทั่วโลก และเอื้ออำนวยให้ได้รับความรู้ทางวิชาการและทางเทคนิคและวิธีการสอนสมัยใหม่เกี่ยวกับเรื่องนี้ ความต้องการของประเทศกำลังพัฒนาจะได้รับ การพิจารณาเป็นพิเศษ

ข้อ 29

1. รัฐภาคีตกลงว่า การศึกษาของเด็กจะมุ่งไปสู่

ก) การพัฒนาบุคลิกภาพ ความสามารถพิเศษ และความสามารถทางด้านร่างกายและจิตใจของเด็ก ให้เต็มศักยภาพของเด็กแต่ละคน

ข) การพัฒนาความเคารพต่อสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพขั้นพื้นฐานและต่อหลักการที่วางไว้ในกฎบัตรสหประชาชาติ

ค) การพัฒนาความเคารพต่อบิดามารดาของเด็ก เอกสิทธิ์ทางวัฒนธรรม ภาษา และค่านิยมของเด็กนั่นเอง และต่อค่านิยมของชาติที่เด็กนั้นอาศัยอยู่ และต่อค่านิยมของชาติถิ่นกำเนิดของเขาและต่ออารยธรรมอื่นๆ ที่แตกต่างไปจากของเขาเอง

ง) การเตรียมเด็กให้มีชีวิตที่มีความรับผิดชอบในสังคมที่เสรีด้วยจิตสำนึกแห่งความเข้าใจกัน สันติภาพความอดกลั้น ความเสมอภาคทางเพศ และมีศรัทธาในหมู่มวลชนทุกกลุ่มชาติพันธุ์ กลุ่มคนชาติ กลุ่มศาสนา ตลอดจนในหมู่คนพื้นเมืองดั้งเดิม

จ) การพัฒนาความเคารพต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

2. ไม่มีความตอนใดในข้อนี้หรือในข้อ 28 ที่จะได้รับการตีความให้เป็นการก้าวท้าวเสรีภาพของบุคคล และขององค์กรในการจัดตั้งและอำนวยความสะดวกสถาบันทางการศึกษา แต่ทั้งนี้จะต้องเคารพต่อหลักการที่ระบุไว้ในวรรค 1 ของข้อนี้เสมอ และต่อเงื่อนไขที่ว่าการศึกษาที่ให้ในสถาบันเหล่านั้นต้องเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐได้วางไว้

ข้อ 30

ในรัฐที่มีชนกลุ่มน้อยทางชาติพันธุ์ ศาสนา หรือภาษา หรือกลุ่มชนพื้นเมืองดั้งเดิมอาศัยอยู่ เด็กที่มาจากชนกลุ่มน้อยนั้น หรือที่เป็นชนพื้นเมืองจะต้องไม่ถูกปฏิเสธซึ่งสิทธิที่จะปฏิบัติตามวัฒนธรรม ที่จะนับถือและปฏิบัติทางศาสนาหรือสิทธิที่จะใช้ภาษาของตนในชุมชนกับสมาชิกอื่นในกลุ่มเดียวกัน

ข้อ 31

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะมีการพักและเวลาพักผ่อน การเข้าร่วมกิจกรรมการกระเล่นทางสันทนาการที่เหมาะสมตามวัยของเด็ก และการมีส่วนร่วมอย่างเสรีในทางวัฒนธรรมและศิลปะ

2. รัฐภาคีจะเคารพและส่งเสริมสิทธิของเด็ก ที่จะเข้ามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในทางวัฒนธรรมและศิลปะ และจะสนับสนุนการใช้โอกาสที่เหมาะสมเท่าเทียมกัน สำหรับกิจกรรมทางวัฒนธรรม ศิลปะ สันทนาการ และการพักผ่อนหย่อนใจ

ข้อ 32

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กที่จะได้รับการคุ้มครองจากการแสวงประโยชน์ทางเศรษฐกิจ และจากการทำงานใดที่น่าจะเป็นการเสี่ยงอันตราย หรือที่ขัดขวางการศึกษาของเด็ก หรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพ หรือการพัฒนาทางร่างกาย สมอง จิตใจ ศิลธรรมและสังคมของเด็ก

2. รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการทางนิติบัญญัติ บริหาร สังคม และการศึกษาเพื่อประกันให้มีการดำเนินการตามข้อนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวและโดยคำนึงถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องในตราสารระหว่างประเทศอื่นๆ รัฐภาคีจะ

ก) กำหนดอายุขั้นต่ำสำหรับการรับเข้าทำงาน

ข) กำหนดกฎเกณฑ์ที่เหมาะสมเกี่ยวกับจำนวนชั่วโมง และสภาพการทำงาน

ค) กำหนดบทลงโทษหรือวิธีการลงโทษอื่น ๆ ที่เหมาะสมเพื่อประกันให้ข้อนี้มีผลใช้บังคับ

จริงจัง

ข้อ 33

รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง รวมทั้งมาตรการทางนิติบัญญัติ บริหาร สังคม และทางการศึกษาที่จะคุ้มครองเด็กจากการใช้โดยผิดกฎหมายซึ่งยาเสพติด รวมทั้งสารที่มีพิษต่อจิตประสาทอื่นๆ ที่ได้นิยามไว้ในสนธิสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และที่จะป้องกันการใช้เด็กเพื่อการผลิต และค้าโดยผิดกฎหมายซึ่งสารเช่นว่านั้น

ข้อ 34

รัฐภาคีรับที่จะคุ้มครองเด็กจากการแสวงประโยชน์ทางเพศ และการกระทำทางเพศที่ไม่ชอบทุกรูปแบบ เพื่อการนี้ รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวงทั้งมาตรการภายในประเทศ และมาตรการทวิภาคีและพหุภาคีเพื่อป้องกัน

ก) การชักจูง หรือบีบบังคับให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศใดๆ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข) การแสวงประโยชน์จากเด็กในการค้าประเวณี หรือการกระทำอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับเพศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ค) การแสวงประโยชน์จากเด็กในการแสดงลามกอนาจาร และที่เกี่ยวกับสิ่งลามกอนาจาร

ข้อ 35

รัฐภาคีจะดำเนินการที่เหมาะสมทั้งปวงทั้งในระดับประเทศ ระดับทวิภาคีและพหุภาคี เพื่อป้องกันการลักพา การขาย หรือการลักลอบค้าเด็ก ไม่ว่าจะด้วยวัตถุประสงค์ใดหรือในรูปแบบใด

ข้อ 36

รัฐภาคีจะคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงประโยชน์ในทุกรูปแบบอื่นทั้งหมดที่เป็นผลร้ายต่อสวัสดิภาพของเด็กไม่ว่าในด้านใด

ข้อ 37

รัฐภาคีประกันว่า

ก) จะไม่มีเด็กคนใดได้รับการทรมาน หรือถูกปฏิบัติ หรือลงโทษที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือต่ำช้าจะไม่มี การลงโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิตที่ไม่มีโอกาสจะได้รับการปล่อยตัวสำหรับความผิดที่กระทำ โดยบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

ข) จะไม่มีเด็กคนใดถูกริดรอนเสรีภาพโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือโดยพลการ การจับกุมกักขังหรือ จำคุกเด็กจะต้องเป็นไปตามกฎหมาย และจะใช้เป็นมาตรการสุดท้ายเท่านั้น และให้มีระยะเวลาที่สั้นที่สุดอย่าง เหมาะสม

ค) เด็กทุกคนที่ถูกริดรอนเสรีภาพจะได้รับการปฏิบัติด้วยมนุษยธรรม และด้วยความเคารพในศักดิ์ศรีแต่ กำเนิดของมนุษย์ และในลักษณะที่คำนึงถึงความต้องการของบุคคลในวัยนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เด็กทุกคนที่ถูกริดรอนเสรีภาพจะต้องถูกแยกต่างหากจากผู้ใหญ่ เว้นแต่จะพิจารณาเห็นว่าจะจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อเด็กที่จะไม่ แยกเช่นนั้น และเด็กจะมีสิทธิที่จะคงการติดต่อกับครอบครัวทางหนังสือ ได้ตอบและการเยี่ยมเยียน เว้นแต่ใน สภาพการณ์พิเศษ

ง) เด็กทุกคนที่ถูกริดรอนเสรีภาพมีสิทธิที่จะขอความช่วยเหลือทางกฎหมาย หรือทางอื่นที่เหมาะสมโดย พลังัน ตลอดจนสิทธิที่จะคัดค้านความชอบด้วยกฎหมายของการริดรอนเสรีภาพของเขาต่อศาล หรือหน่วยงานที่มี อำนาจอื่นที่เป็นอิสระและเป็นกลาง และที่จะ ได้รับคำวินิจฉัยโดยพลันต่อการดำเนินการเช่นว่า

ข้อ 38

1. รัฐภาคีรับที่จะเคารพ และประกันให้มีความเคารพต่อกฎเกณฑ์แห่งกฎหมายมนุษยธรรมระหว่าง ประเทศที่ใช้บังคับรัฐภาคี ในกรณีพิพาทกันด้วยอาวุธที่เกี่ยวข้องกับเด็ก

2. รัฐภาคีจะดำเนินการที่สามารถกระทำได้ทั้งปวงที่จะประกันว่าบุคคลที่มีอายุไม่ถึง 15 ปี จะไม่มี ส่วนร่วมโดยตรงในการกระทำอันเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน

3. รัฐภาคีจะหลีกเลี่ยงการเกณฑ์บุคคลใด ๆ ที่มีอายุไม่ถึง 15 ปี เข้าประจำในกองทัพ ในการเกณฑ์บุคคลที่มีอายุ 15 ปี แต่ไม่ถึง 18 ปีนั้น รัฐภาคีจะพยายามเกณฑ์บุคคลที่มีอายุมากที่สุดก่อน

4. ตามพันธกรณีภายใต้กฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศในอันที่จะคุ้มครองประชาชนพลเรือนในการพิพาทกันด้วยอาวุธนั้น รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่สามารถกระทำได้ทั้งปวง ที่จะประกันให้มีการคุ้มครองและดูแลเด็กที่ได้รับผลกระทบจากการพิพาทกันด้วยอาวุธ

ข้อ 39

รัฐภาคีจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมทั้งปวง ที่จะส่งเสริมการฟื้นฟูทั้งทางร่างกายและจิตใจ และการกลับคืนสู่สังคมของเด็กที่ได้รับเคราะห์จากการทะเลาะในในรูปแบบใดๆ การแสวงประโยชน์ การกระทำอันมิชอบ การทรมานหรือ การลงโทษ หรือการปฏิบัติที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรมหรือค่าช้าโดยรูปอื่น หรือการพิพาทกันด้วยอาวุธ การฟื้นฟูหรือการกลับคืนสู่สังคมดังกล่าว จะเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสุขภาพ การเคารพตนเอง และศักดิ์ศรีของเด็ก

ข้อ 40

1. รัฐภาคียอมรับสิทธิของเด็กทุกคนที่ถูกกล่าวหา ตั้งข้อหา หรือถูกถือว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ที่จะได้รับการปฏิบัติต่อในลักษณะที่สอดคล้องกับการส่งเสริมความสำนึกในศักดิ์ศรีและคุณค่าของเด็ก ซึ่งจะเสริมความเคารพของเด็กต่อสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของผู้อื่น ในลักษณะที่ต้องคำนึงถึงอายุของเด็กและความปรารถนาที่จะส่งเสริมการกลับคืนสู่สังคม และการมีบทบาทเชิงสร้างสรรค์ของเด็กในสังคม

2. เพื่อการนี้ และ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติที่เกี่ยวข้องของตราสารระหว่างประเทศ รัฐภาคีประกันว่า

ก) จะไม่มีเด็กคนใดถูกกล่าวหา ตั้งข้อหา หรือถูกถือว่าฝ่าฝืนกฎหมายอาญาโดยเหตุแห่งการกระทำหรือการเว้นการกระทำ ซึ่งไม่ต้องห้ามตามกฎหมายภายในหรือกฎหมายระหว่างประเทศ ในขณะที่การกระทำหรือการเว้นการกระทำนั้นเกิดขึ้น

ข) เด็กทุกคนที่ถูกกล่าวหาหรือตั้งข้อหาว่าฝ่าฝืนกฎหมายอาญาอย่างน้อยที่สุดจะได้รับหลักประกันดังต่อไปนี้

(1) ได้รับการสันนิษฐานว่าบริสุทธิ์ จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์ว่ามีความผิดตามกฎหมาย

(2) ได้รับแจ้งข้อหาทันทีและโดยตรง และในกรณีที่เหมาะสมโดยผ่านบิดามารดา หรือผู้ปกครองตามกฎหมาย และจะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมายหรือทางอื่นที่เหมาะสมเพื่อการเตรียมและการสู้คดีของเด็ก

(3) ได้รับการตัดสินโดยไม่ชักช้า โดยหน่วยงานหรือองค์กรทางตุลาการที่มีอำนาจ เป็นอิสระและเป็นกลาง ในการพิจารณาความอย่างยุติธรรมตามกฎหมาย ทั้งนี้ ให้ความ

ช่วยเหลือทางกฎหมายหรือทางอื่นที่เหมาะสมเว้นเสียแต่เมื่อพิจารณาเห็นว่าไม่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคำนึงถึงอายุของเด็กหรือสถานการณ์บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมาย

(4) จะไม่ถูกบังคับให้เบิกความหรือสารภาพผิด สามารถซักถามหรือซักค้านพยานและให้พยานของคนเข้ามามีส่วนร่วม และให้มีการซักถามพยานแทนคนภายใต้เงื่อนไขแห่งความเท่าเทียมกัน

(5) หากพิจารณาว่าได้มีการฝ่าฝืนกฎหมายอาญา ก็ให้การวินิจฉัยหรือมาตรการใดที่กำหนดโดยผลของการวินิจฉัยนั้น ได้รับการทบทวนโดยหน่วยงานหรือองค์กรทางตุลาการที่มีอำนาจเป็นอิสระและเป็นกลางในระดับสูงขึ้นไป

(6) ให้มีความช่วยเหลือของล่ามโดยไม่คิดมูลค่า หากเด็กไม่สามารถเข้าใจ หรือพูดภาษาที่ใช้อยู่

(7) ในทุกขั้นตอนของกระบวนการพิจารณา ให้เคารพต่อเรื่องส่วนตัวของเด็กอย่างเต็มที่

3. รัฐภาคีจะหาทางส่งเสริมให้มีการตรากฎหมาย กำหนดกระบวนการพิจารณา จัดตั้งหน่วยงานและ

สถาบันซึ่งจะใช้เป็นการเฉพาะกับเด็กที่ถูกกล่าวหา ตั้งข้อหา หรือถูกถือว่าได้ฝ่าฝืนกฎหมายอาญา และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ก) การกำหนดอายุขั้นต่ำ ซึ่งเด็กที่มีอายุต่ำกว่านั้นจะถูกถือว่าไม่มีความสามารถที่จะฝ่าฝืนกฎหมายอาญาได้

ข) เมื่อเห็นว่าเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับปรารถนา ให้กำหนดมาตรการที่จะใช้กับเด็กเหล่านั้น โดยไม่ต้องอาศัยกระบวนการทางตุลาการ ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่าสิทธิมนุษยชนและการคุ้มครองตามกฎหมาย จะได้รับการเคารพอย่างเต็มที่อยู่

4. การดำเนินการต่าง ๆ เช่น คำสั่งให้มีการดูแล แนะแนว และควบคุมการให้คำปรึกษา การภาคทัณฑ์ การอุปการะดูแล แผนงานการศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ และทางอื่น นอกเหนือจากการให้สถาบันเป็นผู้ดูแล จะต้องมีไว้เพื่อประกันว่าเด็กจะได้รับการปฏิบัติในลักษณะที่เหมาะสมแก่ความเป็นอยู่ที่ดีของเด็ก และได้สัดส่วนกับทั้งสภาพการณ์และความผิดของเด็ก

ข้อ 41

ไม่มีส่วนใดในอนุสัญญานี้ จะมีผลกระทบต่อบทบัญญัติใดๆ ซึ่งชักจูงให้สิทธิของเด็กบังเกิดผลมากกว่าซึ่งอาจปรากฏอยู่ใน

ก) กฎหมายของรัฐภาคี หรือ

ข) กฎหมายระหว่างประเทศที่มีผลใช้บังคับกับรัฐนั้น

ส่วนที่ 2

ข้อ 42

รัฐภาคีรับที่จะดำเนินการให้หลักการและบทบัญญัติในอนุสัญญานี้เป็นที่รับรู้กันอย่างกว้างขวาง ทั้งแก่ผู้ใหญ่และเด็ก ด้วยวิธีการที่เหมาะสมและจริงจัง

ข้อ 43

1. เพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบความคืบหน้าของรัฐภาคี ในการทำให้พันธกรณีซึ่งจะต้องดำเนินการตามอนุสัญญานี้บังเกิดผล ให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการว่าด้วยสิทธิเด็กขึ้น ซึ่งจะทำหน้าที่ดังที่กำหนดไว้ต่อไป
2. ให้คณะกรรมการ ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญสิบคน ที่มีสถานะทางศีลธรรมสูงและเป็นที่ยอมรับในความสามารถในด้านที่อนุสัญญานี้ครอบคลุมถึง รัฐภาคีจะเลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการจากคนชาติของตน และสมาชิกของคณะกรรมการนี้จะทำหน้าที่ในฐานะส่วนตัว ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงการกระจายทางภูมิศาสตร์อย่างเป็นธรรมและคำนึงถึงระบบกฎหมายหลัก
3. ให้มีการเลือกตั้งสมาชิกของคณะกรรมการ โดยการลงคะแนนลับจากรายชื่อบุคคลที่ได้รับการเสนอโดยรัฐภาคี รัฐภาคีแต่ละรัฐอาจเสนอนามบุคคลจากคนชาติของตนได้หนึ่งคน
4. การเลือกตั้งคณะกรรมการครั้งแรก จะมีขึ้นไม่ช้ากว่าหกเดือนหลังจากวันที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ และหลังจากนั้นให้มีการเลือกตั้งอีกทุกสองปี อนึ่ง อย่างน้อยสี่เดือนก่อนวันเลือกตั้งแต่ละครั้ง เลขานุการสหประชาชาติจะทำหนังสือเชิญรัฐภาคีให้เสนอนามผู้สมัครภายในสองเดือน หลังจากนั้นเลขานุการฯ จะจัดทำรายชื่อตามลำดับอักษรของผู้ที่ได้รับการเสนอนาม โดยระบุถึงรัฐภาคีที่เป็นผู้เสนอนาม และส่งรายชื่อไปยังรัฐภาคีอนุสัญญานี้
5. การเลือกตั้งจะกระทำขึ้นในการประชุมของรัฐภาคี ซึ่งจัดโดยเลขานุการฯ ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ ในการประชุมดังกล่าว ซึ่งสองในสามของรัฐภาคี ประกอบขึ้นเป็นองค์ประชุม นั้น บุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งให้เป็นสมาชิกของคณะกรรมการ คือ ผู้ที่ได้รับคะแนนเสียงมากที่สุดและได้รับเสียงข้างมากเด็ดขาดจากผู้แทนรัฐภาคีที่เข้าร่วมและออกเสียง
6. สมาชิกของคณะกรรมการจะได้รับเลือกตั้งให้อยู่ในวาระคราวละสี่ปี และจะมีสิทธิได้รับเลือกตั้งซ้ำหากได้รับการเสนอนามอีก สมาชิกห้าคนของสมาชิกทั้งหมดที่ได้รับการเลือกตั้งในครั้งแรกจะหมดวาระเมื่ออยู่ในตำแหน่งครบสองปี ประธานของที่ประชุมจะเป็นผู้เลือกนามของสมาชิกทั้งห้านี้ โดยการจับสลากทันที หลังจากการเลือกตั้งครั้งแรก

7. หากมีสมาชิกคนใดของคณะกรรมการเสียชีวิต หรือลาออก หรือประกาศว่าไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการได้อีกต่อไปไม่ว่าด้วยเหตุผลใด รัฐภาคีที่เสนอนามสมาชิกผู้นั้นจะแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญอีกคนหนึ่งจากบรรดาคณาชิกของตนเพื่อทำหน้าที่ตามวาระที่เหลือ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของคณะกรรมการ

8. คณะกรรมการจะกำหนด ระเบียบ ข้อบังคับการประชุมของตนเอง

9. คณะกรรมการจะเลือกเจ้าหน้าที่ของตน โดยมีวาระสองปี

10. การประชุมของคณะกรรมการ โดยปกติจะจัด ณ สำนักงานใหญ่องค์การสหประชาชาติ หรือ ณ สถานที่อื่นที่สะดวกซึ่งกำหนดโดยคณะกรรมการ โดยปกติคณะกรรมการจะประชุมเป็นประจำทุกปีระยะเวลาการประชุมของคณะกรรมการจะได้รับการกำหนดและทบทวนในกรณีที่เป็น โดยการประชุมของรัฐภาคีของอนุสัญญาฯ นี้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของสมัชชาใหญ่

11. เลขานุการสหประชาชาติจะจัดเจ้าหน้าที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นสำหรับการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพของคณะกรรมการภายในอนุสัญญาฯ นี้

12. โดยความเห็นชอบของสมัชชาใหญ่ สมาชิกของคณะกรรมการที่จัดตั้งขึ้นภายใต้อนุสัญญาฯ นี้ จะได้รับเงินตอบแทนจากแหล่งเงินของสหประชาชาติ ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่สมัชชาใหญ่เป็นผู้กำหนด

ข้อ 44

1. รัฐภาคีรับที่จะเสนอรายงานต่อคณะกรรมการ โดยผ่านเลขานุการสหประชาชาติในเรื่องมาตรการต่างๆที่รัฐบาลรับเอา ซึ่งทำให้สิทธิที่ได้รับการรับรองในอนุสัญญาฯ นี้บังเกิดผล และในเรื่องความคืบหน้าของการใช้สิทธิเหล่านั้น

ก) ภายในสองปี นับจากวันที่อนุสัญญาฯ นี้มีผลใช้บังคับต่อรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

ข) ทุก ๆ ห้าปี หลังจากนั้น

2. รายงานที่ทำขึ้นตามข้อนี้ จะระบุถึงปัจจัยและปัญหาต่างๆ ถ้ามี ที่ส่งผลกระทบต่อระดับของการปฏิบัติตามพันธกรณีตามอนุสัญญาฯ นี้ ให้รายงานเหล่านั้นมีข้อมูลข่าวสารเพียงพอ สำหรับให้คณะกรรมการมีความเข้าใจอย่างต้องแท้ถึงการดำเนินการตามอนุสัญญาฯ ในประเทศที่เกี่ยวข้องด้วย

3. รัฐภาคีที่ได้เสนอรายงานฉบับเริ่มแรกที่สมบูรณ์ให้แก่คณะกรรมการแล้วไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลข่าวสารพื้นฐานที่ได้ให้ไว้แล้วแต่ต้นอีกในรายงานฉบับต่อไป ที่เสนอตามนัยแห่งวรรค 1 (ข) ของข้อนี้

4. คณะกรรมการอาจขอข้อมูลข่าวสาร ที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญาฯ นี้เพิ่มเติมจากรัฐภาคี

5. คณะกรรมการจะรายงานกิจกรรมของคนต่อสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ โดยผ่านคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมต่างๆ สองปี

6. รัฐภาคีจะทำให้รายงานดังกล่าว เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวางในประเทศของตน

ข้อ 45

เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติตามอนุสัญญาอย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านที่อนุสัญญาครอบคลุมถึง

ก) ทบวงการชำนัญพิเศษต่าง ๆ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และองค์กรอื่นๆ ของสหประชาชาติมีสิทธิเข้าร่วมในการพิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามบทบัญญัติต่างๆ ของอนุสัญญานี้ที่อยู่ในขอบข่ายอำนาจขององค์กรเหล่านั้น คณะกรรมการอาจเชิญทบวงการชำนัญพิเศษ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และองค์กรที่มีอำนาจอื่นๆ ของสหประชาชาติ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาว่าเหมาะสมมาให้คำปรึกษาเฉพาะด้านในเรื่องการปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ ในเรื่องที่อยู่ในขอบข่ายอำนาจขององค์กรเหล่านั้น คณะกรรมการอาจเชิญทบวงการชำนัญพิเศษ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และองค์กรของสหประชาชาติอื่นๆ ให้เสนอรายงานเรื่องการปฏิบัติตามอนุสัญญาในเรื่องที่อยู่ในขอบข่ายกิจกรรมขององค์กรนั้นๆ

ข) คณะกรรมการจะนำส่งรายงานใด ๆ จากรัฐภาคีที่มีคำร้อง หรือที่ระบุความต้องการคำปรึกษา หรือความช่วยเหลือทางเทคนิค พร้อมด้วยข้อสังเกตและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการต่อคำร้องขอ หรือข้อระบุความต้องการเหล่านั้น หากมีไปยังทบวงการชำนัญพิเศษ องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ และองค์กรที่มีอำนาจอื่นๆ ตามที่พิจารณาเห็นเหมาะสม

ค) คณะกรรมการอาจเสนอแนะต่อสมัชชาใหญ่ ขอให้เลขาธิการฯ ดำเนินการศึกษาในนามของคณะกรรมการในประเด็นเฉพาะที่เกี่ยวกับสิทธิของเด็ก

ง) คณะกรรมการอาจจัดทำข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะทั่วไป โดยอาศัยข้อมูลข่าวสารที่ได้รับตามข้อ 44 และ 45 ของอนุสัญญานี้ ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะทั่วไปดังกล่าว จะถูกส่งไปให้รัฐภาคีที่เกี่ยวข้องและรายงานไปยังสมัชชาใหญ่พร้อมข้อวิจารณ์จากรัฐภาคี หากมี

ส่วนที่ 3

ข้อ 46

อนุสัญญานี้จะเปิดให้มีการลงนามโดยรัฐทั้งปวง

ข้อ 47

อนุสัญญานี้ต้องได้รับการสัตยาบัน เลขานุการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษาสัตยาบันสาร

ข้อ 48

อนุสัญญานี้จะยังคงเปิดสำหรับการภาคยานุวัติโดยรัฐ เลขานุการสหประชาชาติจะเป็นผู้เก็บรักษาภาคยานุวัติสาร

ข้อ 49

1. อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับในวันที่สามสิบนับจากวันที่สัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่สี่สิบได้มอบไว้กับเลขานุการสหประชาชาติ
2. สำหรับแต่ละรัฐที่ให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติอนุสัญญานี้ภายหลังจากการมอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสารฉบับที่สี่สิบไว้แล้ว อนุสัญญานี้จะมีผลใช้บังคับกับรัฐนั้น ๆ ในวันที่สามสิบนับจากวันที่รัฐนั้นได้มอบสัตยาบันสารหรือภาคยานุวัติสาร

ข้อ 50

1. รัฐภาคีใด ๆ อาจเสนอข้อแก้ไข และยื่นต่อเลขานุการสหประชาชาติ จากนั้นเลขานุการสหประชาชาติจะต้องส่งข้อแก้ไขที่เสนอมานั้นแก่รัฐภาคีต่างๆ พร้อมกับคำร้องขอให้รัฐภาคีระบุว่า ตนต้องการให้มีการประชุมของรัฐภาคีเพื่อวัตถุประสงค์ในการพิจารณาและลงคะแนนเสียงต่อข้อเสนอนั้นหรือไม่ ในกรณีที่ภายในสี่เดือนนับจากวันที่ได้ส่งข้อเสนอนั้น มีรัฐภาคีจำนวนอย่างน้อยที่สุดหนึ่งในสามเห็นด้วยกับการจัดประชุมดังกล่าว เลขานุการสหประชาชาติจะจัดประชุมภายใต้การสนับสนุนของสหประชาชาติ ข้อแก้ไขใดๆที่รัฐภาคีส่วนใหญ่ซึ่งเข้าประชุม และลงคะแนนเสียงในการประชุมได้รับเอาไว้จะถูกเสนอต่อสมัชชาใหญ่เพื่อให้ความเห็นชอบ
2. ข้อแก้ไขที่ได้รับการรับเอาตามวรรค 1 ของข้อนี้ จะมีผลใช้บังคับเมื่อได้รับความเห็นชอบจากสมัชชาใหญ่สหประชาชาติ และได้รับการยอมรับโดยเสียงส่วนใหญ่จำนวนสองในสามของรัฐภาคี
3. เมื่อข้อแก้ไขนี้มีผลใช้บังคับ ข้อแก้ไขนั้นจะมีผลผูกพันกับรัฐภาคีที่ให้การยอมรับ รัฐภาคีอื่นจะยังคงผูกพันตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้และตามข้อแก้ไขก่อนหน้านั้นใด ๆ ที่รัฐภาคีดังกล่าวได้ให้การยอมรับแล้ว

ข้อ 51

1. เลขานุการสหประชาชาติจะรับและเวียนให้รัฐทั้งปวง ซึ่งควบทขอสงวนที่รัฐได้กำหนดไว้เมื่อเวลาให้ สัตยบันหรือภาคยานุวัติ
2. ห้ามมิให้ตั้งข้อสงวนที่ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และความมุ่งหมายของอนุสัญญานี้
3. อาจถอนข้อสงวนในเวลาใดก็ได้ โดยการแจ้งการถอนนั้นแก่เลขานุการสหประชาชาติ ซึ่งจะแจ้งให้รัฐ ทั้งปวงทราบต่อไป การแจ้งดังกล่าวจะมีผลนับแต่วันที่เลขานุการฯ ได้รับการแจ้งนั้น

ข้อ 52

รัฐภาคีอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ โดยการแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรไปยังเลขานุการสหประชาชาติ การ บอกเลิกจะมีผลหนึ่งปีหลังจากวันที่เลขานุการฯ ได้รับการแจ้งดังกล่าว

ข้อ 53

เลขานุการสหประชาชาติได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้เก็บรักษาอนุสัญญานี้

ข้อ 54

ต้นฉบับของอนุสัญญานี้ซึ่งทำไว้เป็นภาษาอาหรับ จีน อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซีย และสเปน มีความถูกต้อง เท่าเทียมกันจะเก็บรักษาไว้กับเลขานุการสหประชาชาติเพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้มีอำนาจเต็มที่ลงนามข้างท้ายนี้ซึ่ง ได้รับมอบอำนาจโดยชอบจากรัฐบาลของตนได้ลงนามในอนุสัญญานี้

กฎหมายต่างประเทศที่บัญญัติในลักษณะทำนองเดียวกับ
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ.
มาตรา ๑ (๑๖) มาตรา ๒๘๗/๑ และ ร่างมาตรา ๒๘๗/๒*

ประเทศเนเธอร์แลนด์
ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๔๐ a: บุคคลที่จัดหา เสนอให้ หรือแสดงภาพ วัตถุ หรือนำส่งข้อมูล ที่มีภาพ
หากนำมาแสดงแล้ว อาจพิจารณาเห็นว่าเกิดความเสียหายต่อบุคคล ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปีจนถึงผู้เยาว์
ที่บุคคลนั้นรู้จัก หรือควรจะรู้จักด้วยเหตุอันสมควรว่า บุคคลผู้นี้มีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี จะได้รับการลงโทษ
จำคุกเป็นระยะเวลาสูงสุด ๑ ปี หรือ ปรับที่ระดับประเภทที่สี่

มาตรา ๒๔๐ b: ๑. บุคคลที่จำหน่าย เสนอให้ แสดงโดยเปิดเผย ผลิต นำเข้า ส่งต่อ ส่งออก
ดำเนินการให้ได้มา มีอยู่ในครอบครอง หรือเข้าถึงโดยวิธีของงานอัตโนมัติ หรือโดยใช้การบริการสื่อสาร
โดยใช้ภาพ หรือตัวนำส่งของมัลติมีเดียของการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีบุคคลบางคน ที่อายุยังไม่ถึง
๑๘ ปี เกี่ยวข้องด้วย หรือปรากฏว่ามีส่วนเกี่ยวข้องด้วยนั้น จะได้รับโทษจำคุกไม่เกินสี่ปี หรือปรับที่
ระดับประเภทที่ห้า

๒. บุคคลที่มีอาชีพ หรือมีนิสัย สันดาน ในการกระทำความผิดทางอาญา ที่ระบุไว้
ในวรรคแรก จะถูกลงโทษจำคุกสูงสุด ๘ ปี หรือปรับที่ระดับประเภทที่ห้า

มาตรา ๒๔๔ a: บุคคลผู้ใดชักจูงโดยเจตนา ซึ่งบุคคลหนึ่ง ผู้ที่ผู้ชักนำรู้ว่า หรือควรจะสมมุติ
เอาด้วยเหตุอันสมควรว่า เป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี โดยวิธีการให้ของขวัญ หรือ โดยสัญญาว่าจะให้เงิน
หรือสินค้า โดยการใส่สภาวะการครอบงำโดยมิชอบ ที่เกิดจากความสัมพันธ์ หรือจากการหลอกลวง ให้กระทำ
การลามกอนาจาร หรือยอมให้มีการกระทำต่างๆ ดังว่านั้นจากบุคคลนั้น จะถูกลงโทษจำคุกสูงสุด ๔ ปี
หรือปรับที่ระดับประเภทที่สี่

มาตรา ๒๔๔ d: บุคคลผู้ใดชักจูงโดยมีเหตุจูงใจที่ลามกอนาจาร ซึ่งบุคคลอื่น ผู้ที่ผู้ชักนำรู้ว่า
หรือควรจะสมมุติเอาด้วยเหตุอันสมควรว่า เป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี ให้มารับรู้การมีเพศสัมพันธ์ต่างๆ
จะถูกลงโทษจำคุกสูงสุด ๒ ปี หรือปรับที่ระดับประเภทที่สี่

มาตรา ๒๔๔ e: บุคคลที่เสนอ จะจัดให้มีการพบปะ โดยวิธีของงานอัตโนมัติ หรือโดยการ
บริการสื่อสาร ต่อบุคคลคนหนึ่ง ที่ตนรู้หรือควรจะสมมุติเอาด้วยเหตุอันสมควรว่า บุคคลตั้งว่านั้น
เป็นผู้ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี โดยเจตนา ที่ให้กระทำการลามกอนาจารกับบุคคลนี้ หรือสร้างภาพ
การมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งบุคคลผู้นี้มีส่วนเกี่ยวข้อง จะได้รับโทษสูงสุด ๒ ปี หรือปรับที่ระดับประเภทที่สี่
หากเขากระทำการใดๆ ที่มีเจตนาที่จะให้มีการพบปะเกิดเป็นจริงขึ้น

* ที่มา: นางสาวจินตนันท์ ขยาดำรง ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ประเทศฟิลิปปินส์

พระราชบัญญัติสาธารณรัฐ ๙๗๗๕

พรบ. ต่อด้านวัตถุลามกอนาจารเด็ก ค.ศ. ๒๐๐๙

หมวด ๔. การกระทำต่างๆ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือการกระทำต่างๆ ที่ต้องห้ามจะเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายที่บุคคลหนึ่ง จะกระทำการต่างๆ ดังต่อไปนี้:

- a) จัดหา จำ ใช้ ชักชวน ชัดจูง หรือบังคับ เด็ก เพื่อแสดงในวัตถุลามกอนาจารเด็ก
- b) ผลิต กำกับ ผลิตด้วยเครื่องจักร หรือสร้างสรรค์ วัตถุลามกอนาจารเด็กในรูปแบบใดๆ และวัสดุลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็กต่างๆ
- c) ขาย เสนอ โฆษณา และส่งเสริม วัตถุลามกอนาจารเด็ก และวัสดุลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็กต่างๆ
- d) ครอบครอง บรรจุลง (ดาวน์โหลด) ซื่อ ทำซ้ำ หรือทำสำเนา หรือทำให้มีใช้ ซึ่งวัสดุลามกที่เกี่ยวข้องกับเด็กต่างๆ ด้วยเจตนา ที่จะขาย หรือจำหน่ายวัสดุเหล่านั้น
- e) พิมพ์ ส่ง แสดง เผยแพร่ จำหน่าย หรือกระจาย วัตถุลามกอนาจารต่างๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก หรือวัสดุลามกต่างๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก
- ก) โดยรู้อยู่แก่ใจ ครอบครอง ดู ชม ดาวน์โหลด ซื่อ หรือในทางใดๆ ดำเนินขั้นตอนเพื่อจัดหา ดำเนินการเพื่อให้ได้มา หรือเข้าถึงการใช้เป็นการส่วนตัว ซึ่งวัสดุลามกต่างๆ ที่เกี่ยวกับเด็ก และ
- g) ความพยายามที่กระทำลามกอนาจารที่เกี่ยวกับเด็ก โดยการล่อลวง ชักจูง หรือการจัดเตรียมเด็ก

ประเทศโรมาเนีย

กฎหมายเลขที่ ๑๖๑/๒๐๐๓ (ลักษณะ ๓) ว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (อาชญากรรมจากใช้อินเทอร์เน็ต)

มาตรา ๓๕ ๑) “วัสดุลามกอนาจารเกี่ยวกับเด็ก” อ้างถึงวัสดุใดๆ แสดงให้เห็นผู้เยาว์มีพฤติกรรมทางเพศโดยชัดแจ้ง หรือบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ ที่แสดงตนเองเป็นผู้เยาว์ ที่มีพฤติกรรมทางเพศโดยชัดแจ้ง หรือ ภาพต่างๆ ซึ่งแม้ว่าจะไม่เป็นการแสดงบุคคลจริง หรือการเลียนแบบผู้เยาว์ ในทางที่น่าเชื่อว่าเป็นผู้เยาว์ที่มีพฤติกรรมทางเพศโดยชัดแจ้ง

หมวด ๓ การลามกอนาจารเกี่ยวกับเด็ก โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์

มาตรา ๕๑ (๑) เป็นความผิดทางอาญา และจะได้รับโทษตั้งแต่ ๓ ถึง ๑๒ ปี และถูกจำกัดสิทธิต่าง ๆ บางประเภท สำหรับการผลิตวัตถุลามกอนาจาร เพื่อการจำหน่าย การเสนอ หรือทำให้มีใช้ การจัดหาเพื่อตนเอง หรือเพื่อผู้อื่นซึ่งวัสดุลามกอนาจารที่เกี่ยวกับเด็ก โดยผ่านทางระบบคอมพิวเตอร์ หรือการครอบครอง โดยไม่มีสิทธิ ซึ่งวัสดุลามกอนาจารที่เกี่ยวกับเด็ก ในระบบคอมพิวเตอร์ หรือในสื่อการเก็บข้อมูลคอมพิวเตอร์

(๒) ความพยายามที่จะกระทำ จะได้รับการลงโทษ

ประเทศโปแลนด์

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๒๐๐a. ๑. ผู้ใด เพื่อจุดประสงค์ในการกระทำความผิด ที่ระบุไว้ในมาตรา ๑๙๗ & ๓ วรรค ๒ หรือมาตรา ๒๐๐ ทั้งเพื่อจุดประสงค์ในการผลิต หรือบันทึกวัสดุลามกที่เกี่ยวกับเด็กทำการติดต่อกับผู้เยาว์ที่มีอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี โดยผ่านทางระบบสารสนเทศ และการสื่อสาร โดยมีเจตนาที่จะพบปะกับผู้เยาว์ โดยการหลอกลวง หรือทำให้หลงผิด ใช้ความผิดพลาดในทางที่ไม่ถูกต้อง หรือขาดความเข้าใจสถานการณ์อย่างถูกต้องเหมาะสม หรือใช้วิธีการข่มขู่ ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จะได้รับโทษโดยการสูญเสียอิสรภาพ เป็นระยะเวลา ๓ ปี

๒. ผู้ใด โดยผ่านทางระบบสารสนเทศ และการสื่อสาร เสนอต่อผู้เยาว์เพื่อการร่วมเพศ ขอให้ยอมมีหรือกระทำการทางเพศสัมพันธ์อื่น ๆ หรือเข้าไปมีส่วนร่วมในการผลิต หรือการบันทึกวัสดุลามกอนาจาร และมีเจตนาให้การลามกอนาจารนั้นเป็นจริงขึ้นมา จะได้รับโทษปรับ ถูกจำกัดเสรีภาพ หรือได้รับโทษโดยการสูญเสียอิสรภาพ เป็นเวลาถึง ๒ ปี

มาตรา ๒๐๒ ๑. ผู้ใด แสดงวัตถุลามกอนาจารให้เด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีดู หรือจัดให้มีไว้ดู ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี สั่งจำกัดความเป็นอิสระไม่เกินสองปี หรือปรับ

๒. ผู้ใด เพื่อการแจกจ่าย ผลิต บันทึก เป็นธุระจัดหา เก็บไว้ มีไว้ในครอบครอง แจกจ่าย หรือแสดงแก่ประชาชน วัตถุลามกอนาจาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับเด็ก การร้ายแรง หรือสัตว์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงแปดปี

๓. ผู้ใด บันทึกวัตถุลามกอนาจารเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

๓a. ผู้ใด เป็นธุระจัดหา เก็บไว้ มีไว้ในครอบครอง วัตถุลามกอนาจาร ซึ่งเกี่ยวข้องกับเด็กอายุไม่เกินสิบห้า ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามเดือนถึงห้าปี

๓b. ผู้ใด ผลิต แจกจ่ายแสดง เก็บไว้ หรือมีไว้ในครอบครอง วัตถุลามกอนาจารเด็กสมมุติ ซึ่งแสดงบุคคลมีลักษณะเป็นเด็กมีเพศสัมพันธ์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี สั่งจำกัดความเป็นอิสระไม่เกินสองปี หรือปรับ

ประเทศสวิสเซอร์แลนด์

ประมวลกฎหมายอาญาของประเทศสวิสเซอร์แลนด์ (Swiss Criminal Code)

หมวดที่ ๑

มาตรา ๕

ประมวลกฎหมายอาญาดังกล่าว ให้บังคับใช้กับบุคคลในประเทศสวิสเซอร์แลนด์ ที่จะไม่ถูกส่งข้ามชายแดน และได้กระทำความผิดดังต่อไปนี้ที่ประเทศอื่น

a๑. การค้ามนุษย์ (มาตรา ๑๘๒) การทำร้ายเพื่ออนาจาร (มาตรา ๑๘๙) ข่มขืน (มาตรา ๑๙๐) การกระทำทางเพศกับบุคคลที่ไม่สามารถตัดสินใจหรือขัดขวางได้ (มาตรา ๑๙๑) หรือยุยงการค้าประเวณี (มาตรา ๑๙๕) กับเหยื่อ ซึ่งอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี

a๒. กระทำทางเพศกับผู้อยู่ในอุปการะ (มาตรา ๑๘๘) และกระทำทางเพศกับเด็ก โดยมีการจ่ายค่าตอบแทน (มาตรา ๑๙๖)

b. กระทำทางเพศกับเด็ก (มาตรา ๑๘๗) หากเหยื่อมีอายุน้อยกว่า ๑๔ ปี

c. สื่อลามกอนาจารจนได้รับอันตรายสาหัส (มาตรา ๑๙๗ วรรค ๓ และ ๔) ซึ่งแสดงกระทำทางเพศกับเด็ก

มาตรา ๙๗

ในคดีการกระทำทางเพศกับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี ให้มีอายุความอย่างน้อยจนถึงเหยื่อครบอายุ ๒๕ ปี

มาตรา ๑๐๑

คดีดังต่อไปนี้ไม่จำกัดอายุความ

d. การกระทำทางเพศกับเด็ก (มาตรา ๑๘ ข้อ ๑) การทำร้ายเพื่ออนาจาร (มาตรา ๑๘๙) ข่มขืน (มาตรา ๑๙๐) การกระทำทางเพศกับบุคคลที่ไม่สามารถตัดสินใจหรือขัดขวางได้ (มาตรา ๑๙๑) การกระทำทางเพศกับบุคคลในการรักษาดูแลของสถาบันหรือเรือนจำ (มาตรา ๑๙๒ วรรค ๑) และการแสวงหาประโยชน์กับบุคคลในภาวะความต้องการหรือ ผู้อยู่ในอุปการะ (มาตรา ๑๙๓ วรรค ๑) ในกรณีการทำกับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๒ ปี

หมวดที่ ๕

มาตรา ๑๙๗

ข้อ ๑ ผู้ใดนำเสนอ แสดงให้เห็น ส่งต่อ หรือทำให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า ๑๖ ปี สามารถเข้าถึงสื่อลามกอนาจาร เสียง ภาพบันทึก สื่อแสดงภาพ หรือสื่ออื่นซึ่งมีการแสดงลามกอนาจาร หรือเผยแพร่สื่อดังกล่าวทางวิทยุหรือโทรทัศน์ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับ

ข้อ ๒ ผู้ใดจัดแสดง สื่อหรือการแสดงลามกอนาจาร ให้แก่ประชาชน ... [ข้อนี้ไม่เกี่ยวกับเด็ก].

ข้อ ๓ ผู้ใดจัดหาเด็กหรือทำให้เด็กเกิดเข้าร่วมในการแสดงลามกอนาจาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับ

ข้อ ๔ ผู้ใดผลิต นำเข้า เก็บ จำหน่าย โฆษณา จัดแสดง เสนอ แสดงให้เห็น ส่งต่อ หรือทำให้บุคคลอื่นสามารถเข้าถึง ได้มา หรือจัดหา หรือครอบครอง โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อหรือการแสดงประเภทอื่นก็ตาม ซึ่งเป็นสื่อที่กำหนดไว้ตามวรรค ๑ ซึ่งแสดงการกระทำทางเพศกับสัตว์ การกระทำความรุนแรงกับผู้ใหญ่ หรือการกระทำทางเพศกับเด็กที่ไม่มีชีวิตจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับ หากสื่อดังกล่าวแสดงการกระทำทางเพศกับเด็กที่มีชีวิตจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับ

ข้อ ๕ ผู้ใด ดู หรือผลิต นำเข้า เก็บ ได้มา หรือจัดหา หรือครอบครอง โดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อหรือการแสดงประเภทอื่นก็ตาม ซึ่งเป็นสื่อที่กำหนดไว้ตามวรรค ๑ เพื่อตนเอง ซึ่งแสดงการกระทำทางเพศกับสัตว์ การกระทำความรุนแรงกับผู้ใหญ่ หรือการกระทำทางเพศกับเด็กที่ไม่มีชีวิตจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับ

หากสื่อดังกล่าวแสดงการกระทำทางเพศกับเด็กที่มีชีวิตจริง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับ

ข้อ ๖ ในกรณีตามข้อ ๔ และ ๕ สื่อลามกอนาจารเด็กต้องถูกริบ

ข้อ ๗ หากผู้กระทำความผิด กระทำเพื่อผลประโยชน์ด้านทางการเงิน การลงโทษจำคุกต้องรวมกับการปรับ

ข้อ ๘ เด็กอายุเกิน ๑๖ ปี ไม่ต้องรับโทษ ในกรณีที่มีความยินยอมจากทั้งสองฝ่าย และผลิต ครอบครอง หรือดู สื่อหรือมีการแสดงประเภทอื่นก็ตาม ซึ่งเป็นสื่อที่กำหนดไว้ตามวรรค ๑ ซึ่งแสดงแก่บุคคลสองคน

ข้อ ๙ วัตถุหรือการบันทึกต่างๆ ที่กำหนดไว้ตามวรรค ๑ ถึง ๓ จะไม่ถือว่าเป็นสื่อลามกอนาจาร หากมีคุณค่าด้านวัฒนธรรมหรือวิทยาศาสตร์ ซึ่งกฎหมายคุ้มครอง

ประเทศสหรัฐอเมริกา

บทบัญญัติกฎหมายห้ามการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กโดยส่วนตัวนั้นปรากฏอยู่ทั้งในกฎหมายระดับสหรัฐ (Federal Law ตามประมวลกฎหมายระดับสหรัฐของสหรัฐอเมริกา) และกฎหมายระดับมลรัฐ (State Laws)

๑๘ ประมวลกฎหมายระดับสหรัฐของสหรัฐอเมริกา มาตรา ๒๒๕๖ คำนิยามต่างๆ เกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์ทางเพศและการทารุณกรรมอื่นต่อเด็ก

“สื่อลามกอนาจารเด็ก” หมายถึง สื่อแสดงภาพใด รวมถึง รูปถ่าย फिल्मแม้ว่ายังไม่ล้าง วีดิโอ รูปภาพ ภาพคอมพิวเตอร์ or ภาพที่มีการสร้างหรือปรับแต่งโดยคอมพิวเตอร์ แลบบันทึกรูปภาพ ข้อมูลที่จัดเก็บในคอมพิวเตอร์หรือจัดเก็บโดยวิธีอิเล็กทรอนิกส์อื่นใดที่สามารถแปลงมาสู่ภาพได้ และข้อมูลที่สามารถแปลงมาสู่ภาพได้ซึ่งถูกถ่ายทอดโดยวิธีใด ทั้งนี้ไม่ว่าจะเก็บอยู่ในลักษณะถาวรหรือไม่ก็ตาม และไม่ว่าสื่อนั้นนำมาหรือผลิตมาจากการ ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ วิศวกรรม หรือโดยวิธีการอื่น ซึ่งแสดงกิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้ง ซึ่ง

(A) การผลิตสื่อนั้นมีการใช้เด็กในกิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้ง

(B) สื่อแสดงภาพนั้นเป็นภาพดิจิทัล ภาพคอมพิวเตอร์ หรือภาพที่มีการสร้างหรือปรับแต่งโดยใช้คอมพิวเตอร์ ซึ่งแสดงถึงการที่มีเด็กเข้าร่วมในกิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้ง หรือเป็นภาพที่ไม่อาจแยกออกจากภาพที่มีเด็กจริงเข้าร่วมในกิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้งได้ หรือ

(C) สื่อแสดงภาพนั้นถูกสร้าง ปรับแต่ง ปรับปรุง ให้ดูเหมือนว่ามีเด็กที่มีตัวตนจริงเข้าร่วมในกิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้ง แม้ว่าจะเป็นเด็กในปัจจุบันหรือเป็นภาพจากสมัยบุคคลดังกล่าวเป็นเด็กก็ตาม

“เด็กที่มีตัวตนจริง” หมายถึง บุคคลที่เป็นเด็กในเวลาที่สื่อแสดงภาพนั้น ถูกสร้าง ปรับแต่ง ปรับปรุงขึ้นมา หรือภาพของบุคคลเมื่อตนเป็นเด็ก ถูกใช้ในการสร้าง ปรับแต่ง ปรับปรุง สื่อแสดงภาพนั้น และสามารถระบุว่าเป็นคนจริงได้จากใบหน้า ความคล้ายคลึง หรือลักษณะพิเศษ เช่นปานพิเศษ โดยไม่จำเป็นต้องยืนยันระบุตัวตนจริงของเด็กที่มีตัวตนนั้น

“กิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้ง” หมายถึง การร่วมเพศอย่างโจ่งแจ้ง รวมทั้งระหว่างอวัยวะเพศกับอวัยวะเพศ ปากกับอวัยวะเพศ ทวารหนักกับอวัยวะเพศ ปากกับทวารหนัก แม้ว่าจะระหว่างบุคคลเพศเดียวกันหรือไม่ก็ตาม หรือการแสดงอนาจารคล้ายการร่วมเพศ ซึ่งให้เห็นอวัยวะเพศ นม หรือหัวเหน่าของบุคคลใดก็ตาม หรือการแสดงอนาจารคล้ายการร่วมเพศกับสัตว์ การสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง หรือการทำทารุณโดยแสวงหาความสุขจากการทรมาณผู้อื่นหรือตนเอง

“โจ่งแจ้ง” หมายถึง ผู้ดูสามารถเห็นส่วนหนึ่งส่วนใดของอวัยวะเพศหรือบริเวณหัวเหน่าของบุคคลใดหรือสัตว์ใดก็ตาม ในการแสดงการกระทำกิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้งช่วงใดก็ตาม

๑๘ ประมวลกฎหมายระดับสหรัฐของสหรัฐอเมริกา มาตรา ๑๔๖๖A. สื่อแสดงภาพการล่วงละเมิดทางเพศเด็ก

(a) โดยทั่วไป ผู้ใด ตามกรณีที่กำหนดไว้ในวรรค (d) ซึ่งผลิต แจกจ่าย รับ หรือครอบครองเพื่อแจกจ่ายอย่างรู้เท่าทัน สื่อแสดงภาพใด รวมถึงรูปวาด ภาพการ์ตูน รูปแกะสลัก หรือภาพพระบายสี ซึ่ง

(๑)(A) มีเด็กเข้าร่วมในกิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้ง และ

(B) เป็นอนาจาร หรือ

(๒)(A) มีหรือดูคล้ายว่ามี เด็กร่วมเพศกับสัตว์ หรือทำทารุณโดยแสวงหาความสุขจากการทรมาณผู้อื่นหรือตนเอง หรือร่วมเพศ รวมทั้งระหว่างอวัยวะเพศกับอวัยวะเพศ ปากกับอวัยวะเพศ ทวารหนักกับอวัยวะเพศ ปากกับทวารหนัก แม้ว่าระหว่างบุคคลเพศเดียวกันหรือไม่ก็ตาม และ

(B) ขาดคุณค่าด้านการประพันธ์ ศิลปะ การเมือง หรือวิทยาศาสตร์ อย่างจริงจัง หรือพยายามกระทำหรือสมคบกระทำผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๒๕๒A(b)(๑) รวมทั้งบทโทษเฉพาะคดีที่มีการลงโทษแล้ว

(b) การกระทำผิดเพิ่มผู้ใด ตามกรณีที่กำหนดไว้ในวรรค (d) ครอบครองอย่างรู้เท่าทัน สื่อแสดงภาพใด รวมถึงรูปวาด ภาพการ์ตูน รูปแกะสลัก หรือภาพพระบายสี ซึ่ง

(๑)(A) มีเด็กเข้าร่วมในกิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้ง และ

(B) เป็นอนาจาร หรือ

(๒)(A) มีหรือดูคล้ายว่ามี เด็กร่วมเพศกับสัตว์ หรือทำทารุณโดยแสวงหาความสุขจากการทรมาณผู้อื่นหรือตนเอง หรือร่วมเพศ รวมทั้งระหว่างอวัยวะเพศกับอวัยวะเพศ ปากกับอวัยวะเพศ ทวารหนักกับอวัยวะเพศ ปากกับทวารหนัก แม้ว่าระหว่างบุคคลเพศเดียวกันหรือไม่ก็ตาม และ

(B) ขาดคุณค่าด้านการประพันธ์ ศิลปะ การเมือง หรือวิทยาศาสตร์ อย่างจริงจัง หรือพยายามกระทำหรือสมคบกระทำผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามมาตรา ๒๒๕๒A(b)(๒) รวมทั้งบทโทษเฉพาะคดีที่มีการลงโทษแล้ว

(c) ในการกระทำความผิดตามมาตราดังกล่าว เด็กที่ถูกแสดงไม่จำเป็นต้องมีชีวิตอยู่จริง

(d) กรณีต่างๆ ที่อ้างถึงตามวรรค (a) และ (b) คือ

๓ ข้อของวรรคนี้นับได้ว่า กรณีต่างๆ กระทำความผิดข้ามรัฐหรือข้ามชาติ เช่น โดยการขนส่งการใช้คอมพิวเตอร์ หรือการใช้ส่วนประกอบที่ถูกส่งข้ามรัฐหรือข้ามชาติ เพื่อที่จะบังคับใช้ประมวลกฎหมายประมวลกฎหมายระดับสหรัฐของสหรัฐอเมริกา]

(e) ข้อยกเว้น จำเลยสามารถนำข้อดังต่อไปนี้ มาสู้ข้อกล่าวหาตามวรรค (b) ว่าจำเลย

(๑) ครอบครองสื่อแสดงภาพดังกล่าวน้อยกว่า ๓ ชิ้น และ

(๒) กระทำตามข้อดังต่อไปนี้ทันทีและโดยสุจริต และโดยไม่ให้บุคคลอื่นนอกจากเจ้าหน้าที่บังคับใช้กฎหมายเข้าถึงสื่อแสดงภาพดังกล่าว

(A) ดำเนินการทำลายสื่อแสดงภาพดังกล่าว หรือ

(B) แจ้งให้หน่วยงานบังคับใช้กฎหมาย และให้หน่วยงานดังกล่าวเข้าถึงสื่อแสดงภาพดังกล่าว

ประเทศออสเตรเลีย

ประมวลกฎหมายอาญา ๑๙๐๐

ฉบับที่ออก ๘ สิงหาคม ๒๐๑๔

มาตรา ๖๔ การใช้เด็กเพื่อผลิตสื่อลามกอนาจารของเด็ก ฯลฯ

(๑) ผู้ใดกระทำความผิดดังต่อไปนี้

(a) ใช้ เสนอ หรือจำหน่ายเด็ก

(i) เพื่อผลิตสื่อลามกอนาจารของเด็ก หรือ

(ii) เพื่อการแสดงลามกอนาจาร และ

(b) เด็กนั้นมีอายุน้อยกว่า ๑๒ ปี

ต้องระวางโทษไม่เกิน ๑,๕๐๐ หน่วยปรับ หรือจำคุกไม่เกิน ๑๕ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) หากกระทำความผิดตามข้อ (๑) (b) ผู้กระทำความผิดต้องรับผิดชอบอย่างเต็มที่

(๓) ผู้ใดกระทำความผิดดังต่อไปนี้

(a) ใช้ เสนอ หรือจำหน่ายเด็ก

(i) เพื่อผลิตสื่อลามกอนาจารของเด็ก หรือ

(ii) เพื่อการแสดงลามกอนาจาร และ

(b) เด็กนั้นมีอายุมากกว่า ๑๒ ปี

ต้องระวางโทษไม่เกิน ๑,๐๐๐ หน่วยปรับ หรือจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๔) หากกระทำความผิดตามข้อ (๓) (b) ผู้กระทำความผิดต้องรับผิดชอบอย่างเคร่งครัด

(๕) ในมาตรานี้

สื่อลามกอนาจารของเด็ก หมายถึง สิ่งใด ซึ่งแสดง

(a) อวัยวะเพศของเด็ก หรือ

(b) เด็กในกิจกรรมทางเพศ หรือ

(c) ผู้อื่นในกิจกรรมทางเพศ โดยมีเด็กอยู่ในแวดล้อม

ส่วนใหญ่เพื่อการกระตุ้นหรือสนองความใคร่ของผู้อื่น ซึ่งไม่ใช่เด็กนั่นเอง

การแสดงลามกอนาจาร หมายถึง

(a) การแสดง โดยเด็กในกิจกรรมทางเพศ หรือ

(b) การแสดง โดยผู้อื่นในกิจกรรมทางเพศ โดยมีเด็กอยู่ในแวดล้อม

ส่วนใหญ่เพื่อการกระตุ้นหรือสนองความใคร่ของผู้อื่น ซึ่งไม่ใช่เด็กนั่นเอง

ตัวอย่างของกิจกรรมทางเพศ

๑. การร่วมเพศหรือกิจกรรมทางเพศอย่างชัดแจ้ง (แม้ว่าจริงหรือดูเหมือนจริง)

๒. การเดินระบำเปลื้องผ้า

หมายเหตุ ตัวอย่างที่ยกมา ก็เป็นส่วนหนึ่งของประมวลกฎหมาย และไม่รวบรวมตัวอย่างทั้งหมด และอาจช่วยขยาย แต่ไม่จำกัด ความหมายของมาตราที่ระบุตัวอย่างนั้น (ตาม พ.ร.บ.การตรากฎหมาย มาตรา ๑๒๖ และมาตรา ๑๓๒)

แสดงให้เห็น หมายถึง พรรณนา หรือ แสดงให้เห็นในฟิล์มหรือในภาพยนตร์ รูปถ่าย รูปภาพ แถบ
บันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ เกมส์คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต หรือ สิ่งอื่นใด

มาตรา ๖๔A การค้าสื่อลามกอนาจารของเด็ก

- (๑) ผู้ใด ผลิต จัดพิมพ์ แส่นอ หรือจำหน่ายสื่อลามกอนาจารของเด็ก
ต้องระวางโทษไม่เกิน ๑,๒๐๐ หน่วยปรับ หรือจำคุกไม่เกิน ๑๒ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ
- (๒) ในมาตรานี้

สื่อลามกอนาจารของเด็ก มีความหมายตามมาตรา ๖๔ (๕)

มาตรา ๖๕ การครอบครองสื่อลามกอนาจาร

- (๑) ผู้ใดกระทำความผิดดังต่อไปนี้

- (a) ครอบครองสื่อลามกอนาจาร โดยเจตนา และ
- (b) สื่อลามกอนาจารนั้น เป็นสื่อลามกอนาจารของเด็ก

ต้องระวางโทษไม่เกิน ๗๐๐ หน่วยปรับ หรือจำคุกไม่เกิน ๗ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

- (๒) หากกระทำความผิดตามข้อ (๑) (b) ผู้กระทำความผิดต้องรับผิดชอบอย่างเต็มที่

(๓) เฉพาะการกระทำความผิดตามมาตรา นี้ ในการดำเนินคดีในชั้นศาล จำเลยสามารถอ้างว่า
ไม่มีเหตุผลใดที่จะทำให้จำเลยสงสัยว่าสื่อลามกอนาจารนั้น เป็นสื่อลามกอนาจารของเด็ก และต้อง
พิสูจน์ได้

- (๔) ในมาตรานี้

สื่อลามกอนาจารของเด็ก มีความหมายตามมาตรา ๖๔ (๕)

มาตรา ๖๖ การใช้อินเทอร์เน็ต ฯลฯ เพื่อให้ผู้เยาว์เสื่อมเสียทางศีลธรรม

(๑) ผู้ใดใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อแนะนำให้ผู้เยาว์กระทำหรือรวมกระทำ หรือดูผู้อื่นกระทำ
หรือรวมกระทำกิจกรรมทางเพศต้องระวางโทษ

- (a) จำคุกไม่เกิน ๗ ปี สำหรับการกระทำความผิดดังกล่าวในครั้งแรก หรือ
- (b) จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี สำหรับการกระทำความผิดครั้งที่ ๒ หรือครั้งต่อไปนั้น

- (๒) ผู้ใดใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อส่งหรือจัดให้มีไว้ ให้ผู้เยาว์

ต้องระวางโทษไม่เกิน ๗๐๐ หน่วยปรับ หรือจำคุกไม่เกิน ๗ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓) เฉพาะการกระทำความผิดตามมาตรา ข้อ (๒) นี้ ในการดำเนินคดีในชั้นศาล จำเลย
สามารถอ้างและต้องพิสูจน์ได้ว่าจำเลย

- (a) เป็นผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต และ

- (b) ไม่ทราบเลยว่าบริการของจำเลยนั้น ถูกใช้เพื่อกระทำความผิด

(๔) เฉพาะการกระทำความผิดตามมาตรา นี้ จำเลยไม่สามารถอ้าง ว่าผู้เยาว์นั้นยินยอม

- (a) รับคำแนะนำของจำเลยนั้น หรือ

- (b) รับสื่อที่จำเลยส่งหรือจัดให้มีไว้

(๕) อย่างไรก็ตาม เฉพาะการกระทำความผิดตามมาตรา นี้ จำเลยสามารถอ้างและต้องพิสูจน์
ได้ว่า จำเลยเชื่อจริงๆ ว่า ผู้เยาว์ที่จำเลยส่งหรือจัดให้มีไว้สื่อลามกอนาจาร ผู้นั้นมีอายุไม่น้อยกว่า ๑๖ ปี

(๖) ในมาตรานี้

การกระทำทางเพศ หมายถึง การร่วมเพศ หรือ การกระทำลามกอนาจาร

ถูกจำแนกประเภท มีความหมายตาม พ.ร.บ. การจำแนกประเภท (สิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ และ เกมส์คอมพิวเตอร์) (การบังคับใช้) ๑๙๙๕ พจนานุกรม

สื่อลามกอนาจาร หมายถึง

(a) สื่อทางเพศ ซึ่งถูกจำแนก หรืออาจถูกจำแนก เป็นสื่อชนิด R ๑๘+, RC, ชนิด ๑ ที่ต้องห้าม หรือ ชนิด ๒ ที่ต้องห้าม หรือ

(b) สื่อ ซึ่งถูกจำแนก หรืออาจถูกจำแนก เป็นสื่อชนิด X ๑๘+

การใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การใช้อีเมล, ห้องคุยสนทนา บนอินเทอร์เน็ต, ข้อความ SMS และเสียงหรือวีดิทัศน์ในเวลาจริง

ผู้เยาว์ หมายถึง บุคคลที่มีอายุ ไม่เกิน ๑๖ ปี [ภาษาอังกฤษเดิมไม่ใช่คำว่า child แต่ใช้คำว่า young person แทน ดังนั้นต้องใช้คำอะไรในภาษาไทยสำหรับบุคคลที่มีอายุไม่เกิน ๑๖ ปี นอกจากคำว่า “เด็ก”]

การทบทวนกฎหมายของแต่ละประเทศทั่วโลก*

× = ไม่

✓ = ใช่

ประเทศ	กฎหมายเฉพาะด้านว่าด้วยเรื่องสื่อลามกอนาจารเด็ก	“สื่อลามกอนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้คอมพิวเตอร์เป็นสื่ออำนวยความสะดวกในการกระทำผิดถือว่าเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย	การมีไว้ในครอบครอง	การรายงานของ ISP
อัฟกานิสถาน	×	×	×	×	×
อัลบาเนีย	×	×	×	×	×
อัลจีเรีย	×	×	×	×	×
อันดอร์รา	✓	×	×	×	×
แองโกลา	×	×	×	×	×
แอนติกาและบาร์บูดา	×	×	×	×	×
อาร์เจนตินา	✓	✓	✓	×	×
อาร์มาเนีย	✓	×	✓	×	×
อารูบา	✓	×	✓	✓	×

* ที่มา : สื่อลามกอนาจาร : กฎหมายแม่แบบและการทบทวนบทกฎหมายของแต่ละประเทศทั่วโลก ปี 2553 ,ฉบับแก้ไขครั้งที่ 6 ,หน้า 11-33.

<u>ประเทศ</u>	<u>กฎหมาย</u> <u>เฉพาะด้าน</u> <u>ว่าด้วยเรื่อง</u> <u>สื่อลามก</u> <u>อนาจารเด็ก</u>	<u>“สื่อลามก</u> <u>อนาจารเด็ก”</u> <u>จำกัดนิยาม</u>	<u>การใช้</u> <u>คอมพิวเตอร์</u> <u>เป็นสื่อ</u> <u>อำนวยความสะดวก</u> <u>ในการกระทำ</u> <u>ผิดถือว่าเป็น</u> <u>การกระทำที่</u> <u>ผิดกฎหมาย</u>	<u>การมีไว้ใน</u> <u>ครอบครอง</u>	<u>การรายงาน</u> <u>ของ ISP</u>
ออสเตรเลีย	✓	✓	✓	✓	✓
ออสเตรีย	✓	✓	✓	✓	✗
อาเซอร์ไบจาน	✗	✗	✗	✗	✗
บาฮามาส	✗	✗	✗	✗	✗
บาร์เรน	✗	✗	✗	✗	✗
บังกลาเทศ	✗	✗	✗	✗	✗
บาร์บาดอส	✓	✓	✓	✓	✗
เบลารุส	✓	✗	✗	✗	✗
เบลเยียม	✓	✓	✓	✓	✓
เบลีส	✗	✗	✗	✗	✗
เบนิน	✗	✗	✗	✗	✗
ภูฏาน	✓	✗	✓	✗	✗
โบลีเวีย	✗	✗	✗	✗	✗

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน* ของ ISP
บอสเนีย - เฮอร์เซโกวีนา	✓	✗	✓	✓	✗
บอตสวานา	✓	✓	✓	✓	✗
บราซิล	✓	✓	✓	✓	✗
บรูไน	✓	✗	✓	✗	✗
บัลแกเรีย	✓	✗	✓	✓	✗
บูร์กินา - ฟาโซ	✗	✗	✗	✗	✗
บุรุนดี	✗	✗	✗	✗	✗
กัมพูชา	✓	✓	✓	✗	✗
คาเมรูน	✗	✗	✗	✗	✗
แคนาดา	✓	✓	✓	✓	✗
เคปเวิร์ด	✓	✗	✗	✗	✗
สาธารณรัฐแอฟริกากลาง	✗	✗	✗	✗	✗
ชาด	✗	✗	✗	✗	✗

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
ชิลี	✓	✓	✓	✓	×
จีน	✓	×	✓	×	×
โคลัมเบีย	✓	✓	✓	✓	✓
คอโมโรส	×	×	×	×	×
คองโก	×	×	×	×	×
คอสตาริกา	✓	✓	✓	✓	×
ไอวอรีโคสต์	×	×	×	×	×
โครเอเชีย	✓	×	✓	✓	×
คิวบา	×	×	×	×	×
ไซปรัส	✓	✓	✓	✓	×
สาธารณรัฐเชค	✓	×	✓	✓	×
สาธารณรัฐประชาธิปไตย คองโก	✓	✓	✓	×	×
เดนมาร์ค	✓	✓	✓	✓	×

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
จิบูตี	×	×	×	×	×
โตมินิกา	×	×	×	×	×
สาธารณรัฐโตมินิกัน	✓	✓	✓	✓	×
เอกวาดอร์	✓	×	×	×	×
อียิปต์	✓	×	✓	✓	×
เอลซัลวาดอร์	✓	✓	✓	✓	×
อิเควทอเรียลกินี	×	×	×	×	×
เอริเทรีย	×	×	×	×	×
เอสโตเนีย	✓	×	✓	✓	×
เอธิโอเปีย	×	×	×	×	×
ฟีจี	×	×	×	×	×
ฟินแลนด์	✓	✓	✓	✓	×
ฝรั่งเศส	✓	✓	✓	✓	✓

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
กาบอง	×	×	×	×	×
แกมเบีย	✓	×	×	×	×
จอร์เจีย	✓	✓	×	×	×
เยอรมัน	✓	✓	✓	✓	×
การ์นา	×	×	×	×	×
กรีซ	✓	✓	✓	✓	×
เกรเนดา	×	×	×	×	×
กัวเตมาลา	✓	×	✓	✓	×
กินี	×	×	×	×	×
กินี - บิสเซา	×	×	×	×	×
กายานา	×	×	×	×	×
เฮติ	×	×	×	×	×
สันตะสำนักแห่งวาติกัน (Holy See)	✓	×	✓	✓	×

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
ฮอนดูรัส	✓	✗	✓	✓	✗
ฮังการี	✓	✓	✓	✓	✗
ไอซ์แลนด์	✓	✗	✓	✓	✗
อินเดีย	✓	✗	✓	✓	✗
อินโดนีเซีย	✓	✓	✓	✓	✗
อิหร่าน	✗	✗	✗	✗	✗
อิรัก	✗	✗	✗	✗	✗
ไอร์แลนด์	✓	✓	✓	✓	✗
อิสราเอล	✓	✓	✓	✓	✗
อิตาลี	✓	✓	✓	✓	✓
จาไมกา	✓	✓	✓	✓	✗
ญี่ปุ่น	✓	✓	✓	✗	✗
จอร์แดน	✗	✗	✗	✗	✗

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
คาซัคสถาน	✓	×	×	×	×
เคนยา	✓	×	✓	×	×
คีร์บาคี	×	×	×	×	×
โคโซโว	✓	×	×	✓	×
คูเวต	×	×	×	×	×
คีร์กีซสถาน	✓	×	×	×	×
ลาว	✓	×	✓	×	×
ลัตเวีย	✓	✓	✓	✓	×
เลบานอน	×	×	×	×	×
เลโซโท	×	×	×	×	×
ไลบีเรีย	×	×	×	×	×
ลิเบีย	×	×	×	×	×
ลิกเตนสไตน์	✓	×	✓	✓	×

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
ลิชัวเนีย	✓	✗	✗	✓	✗
ลักเซมเบิร์ก	✓	✗	✓	✓	✗
มาซิโดเนีย	✓	✗	✓	✗	✗
มาดากัสการ์	✓	✗	✓	✗	✗
มาลาวี	✗	✗	✗	✗	✗
มาเลเซีย	✗	✗	✗	✗	✗
มัลดีฟ	✗	✗	✗	✗	✗
มาลี	✓	✗	✗	✗	✗
มอลตา	✓	✗	✓	✓	✗
หมู่เกาะมาร์แชลล์	✗	✗	✗	✗	✗
มอริเตเนีย	✗	✗	✗	✗	✗
มอริเชียส	✓	✗	✓	✗	✗
เม็กซิโก	✓	✓	✓	✓	✗

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
ไมโครนีเซีย	×	×	×	×	×
มอลโดวา	✓	✓	✓	✓	×
โมนาโค	✓	✓	✓	✓	×
มองโกเลีย	×	×	×	×	×
มอนเตเนโกร	✓	×	✓	×	×
โมร็อกโค	✓	×	×	✓	×
โมซัมบิก	×	×	×	×	×
พม่า	✓	✓	✓	×	×
นามิเบีย	×	×	×	×	×
นาอูรู	×	×	×	×	×
เนปาล	✓	×	×	×	×
เนเธอร์แลนด์	✓	✓	✓	✓	×
เนเธอร์แลนด์แอนทิลลิส	×	×	×	×	×

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
นิวซีแลนด์	✓	✓	✓	✓	×
นิคารากัว	✓	✓	✓	✓	×
ไนเจอร์	×	×	×	×	×
ไนจีเรีย	×	×	×	×	×
เกาหลีเหนือ	×	×	×	×	×
นอร์เวย์	✓	✓	✓	✓	×
โอมาน	×	×	×	×	×
ปากีสถาน	×	×	×	×	×
ปาลัว	×	×	×	×	×
ปานามา	✓	✓	✓	✓	×
ปาปัวนิวกินี	✓	✓	×	✓	×
ปารากวัย	✓	✓	✓	✓	×
เปรู	✓	×	✓	✓	×

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
ฟิลิปปินส์	✓	✓	✓	✓	✓
โปแลนด์	✓	✗	✓	✓	✗
โปรตุเกส	✓	✗	✓	✓	✗
กาตาร์	✓	✗	✓	✗	✗
โรมาเนีย	✓	✓	✓	✓	✗
รัสเซีย	✓	✗	✗	✗	✗
รวันดา	✗	✗	✗	✗	✗
เซนต์คิตส์และเนวิส	✗	✗	✗	✗	✗
เซนต์ลูเชีย	✗	✗	✗	✗	✗
เซนต์วินเซนต์และเกรนา ดีนส์	✗	✗	✗	✗	✗
ซามัว	✗	✗	✗	✗	✗
ซาน มารีโน	✓	✓	✓	✗	✗
เซาตูเมและปรินซิปี	✗	✗	✗	✗	✗

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนาจ ความสะกด ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
ซาอุดีอาระเบีย	×	×	×	×	×
เซเนกัล	×	×	×	×	×
เซอร์เบีย	✓	×	✓	×	×
เซเชลส์	✓	×	✓	✓	×
เซียร์ราลีโอน	×	×	×	×	×
สิงคโปร์	×	×	×	×	×
สาธารณรัฐสโลวัก	✓	✓	✓	✓	×
สโลเวเนีย	✓	×	✓	✓	×
หมู่เกาะโซโลมอน	×	×	×	×	×
โซมาเลีย	×	×	×	×	×
อัฟริกาใต้	✓	✓	✓	✓	✓
เกาหลีใต้	✓	✓	✓	✓	×
สเปน	✓	×	✓	✓	×

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
ศรีลังกา	✓	×	×	✓	×
ชูดาน	×	×	×	×	×
ซูรินาเม	✓	×	✓	✓	×
สวาซิแลนด์	×	×	×	×	×
สวีเดน	✓	×	✓	✓	×
สวิตเซอร์แลนด์	✓	✓	✓	✓	×
ซีเรีย	×	×	×	×	×
ทาจิกิสถาน	✓	×	×	×	×
แทนซาเนีย	×	×	×	×	×
ไทย	×	×	×	×	×
ติมอร์ เลสเต้	×	×	×	×	×
โตโก	×	×	×	×	×
ตองกา	✓	✓	✓	✓	×

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
ตรินิแดดและโตเบโก	×	×	×	×	×
ตูนิเซีย	✓	×	✓	×	×
ตุรกี	✓	×	×	✓	×
เติร์กเมนิสถาน	×	×	×	×	×
ตูวาลู	×	×	×	×	×
ยูกันดา	×	×	×	×	×
ยูเครน	✓	✓	✓	✓	×
สหรัฐอเมริกา	×	×	×	×	×
สหราชอาณาจักร	✓	✓	✓	✓	×
สหรัฐอเมริกา	✓	✓	✓	✓	✓
อูรุกวัย	✓	✓	✓	×	×
อุซเบกิสถาน	×	×	×	×	×
วานูอาตู	✓	✓	✓	✓	×

ประเทศ	กฎหมาย เฉพาะด้าน ว่าด้วยเรื่อง สื่อลามก อนาจารเด็ก	“สื่อลามก อนาจารเด็ก” จำกัดนิยาม	การใช้ คอมพิวเตอร์ เป็นสื่อ อำนวยความสะดวก ในการกระทำ ผิดถือว่าเป็น การกระทำที่ ผิดกฎหมาย	การมีไว้ใน ครอบครอง	การรายงาน ของ ISP
เวเนซุเอลา	✓	✓	✓	×	×
เวียดนาม	×	×	×	×	×
เยเมน	×	×	×	×	×
แซมเบีย	×	×	×	×	×
ซิมบับเว	×	×	×	×	×

สื่อลามก ภัยคุกคามเด็ก*

สถานการณ์สื่อลามก ภัยคุกคามเด็ก

สื่อเรื่องเพศมีปรากฏในสังคมมานาน แต่ถูกจำกัดให้มีและให้ใช้ประโยชน์เฉพาะกลุ่มคน เช่น คู่สามีภรรยา และเป็นที่ยอมรับกันว่าผู้ที่จะสามารถเสพสื่อเหล่านี้ต้องเป็นผู้ใหญ่ มีวุฒิภาวะ มีความคิด กลั่นกรองในการบริโภคสื่อเหล่านั้นอย่างมีวิจารณญาณ แต่ในปัจจุบันกลับกลายเป็นว่าสื่อเหล่านี้ถูกผลิต ออกมาหลากหลายแพร่กระจายไปทั่วทุกหัวระแหง ทุกคน (รวมทั้งเด็ก ๆ) สามารถเข้าถึงสื่อลามกได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอินเทอร์เน็ต การควบคุมก็เป็นไปอย่างเชื่องช้าไม่ทันกับการเติบโตของธุรกิจผลิต และจัดจำหน่ายสื่อลามก ซ้ำร้ายธุรกิจเหล่านี้ยังดึงดูดผลประโยชน์จากเด็ก ๆ มองเด็กเป็นเหยื่อทั้งในแง่ เป็นลูกค้าบริโภคสื่อลามก พบเด็กเป็นผู้ถูกกระทำอยู่ในสื่อลามก รวมไปถึงการชักชวนให้เข้าสู่การค้าประเวณี กฎหมายที่มีบทลงโทษผู้ประกอบการ “สื่อลามก” ก็มีอยู่ เช่น ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๘๗ จำคุกได้ ๓ ปี ปรับไม่เกิน ๓ พันบาทแต่ดูเหมือนไม่สามารถจัดการกับธุรกิจสื่อลามก ซึ่งมีเม็ดเงิน หมุนเวียนมากมายมหาศาล ปัญหาทางเพศของเด็กก็ยิ่งทวีความซับซ้อนขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร การตั้งครภภในวัยเรียน ค่านิยมของเด็กวัยรุ่นเรื่องกิ๊กหรือแข่งขันการสะสมคู่นอน เด็ก ๆ กระโจนเข้าสู่วังวนของการขายประเวณี ตามมาด้วยปัญหาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สถิติผู้ป่วยโรค เอดส์ในกลุ่มเด็กวัยรุ่นเพิ่มมากขึ้น การทำแท้ง ฯลฯ

ความเห็นของสังคมต่อ “สื่อลามก”

ความกังวลใจของสังคมที่มีต่อสถานการณ์ “สื่อลามก” เริ่มก่อตัวขึ้นเรื่อย ๆ ถ้าดูจากรายงานประจำปีเรื่อง “สุขภาพคนไทย” โดยสถาบันวิจัยประชากรและสังคม ม.มหิดล ภายใต้การสนับสนุนจาก สสส. ได้คัดเลือกสถานการณ์เด่นที่ประชาชนทั่วประเทศเห็นว่ามีผลกระทบต่อสุขภาพของคนไทย ในปี ๒๕๔๗ พบว่ามีทั้งสิ้นจำนวน ๓๗ สถานการณ์ และมี ๓ สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ คือ เรื่อง สื่อลามก (เรื่องโป๊ วิดีโอ เพลง เว็บไซต์ การ์ตูน จอมือถือ หนังสือ และเว็บแคม เพศศึกษากับปัญหา เช็กซ์เอื้ออาหาร และเช็กซ์เพื่อการซื้อขาย ความรุนแรงทางเพศต่อเด็กและผู้หญิง (ข่าวสด ปีที่ ๑๔ ฉบับที่ ๕๑๐๑ วันที่ ๑๖ พ.ย. ๒๕๔๗)

จากสวนดุสิตโพล สสำรวจความคิดเห็นประชาชนต่อสื่อลามกในสังคมไทย จำนวน ๑,๐๔๔ คน พบว่า สื่อลามกที่ร้ายแรงที่สุด คือ เช็กซ์ของคนในครอบครัว (๒๓%) ภาพการข่มขืนรัมโหม (๒๒%) หนังสือลามกที่แอบถ่าย (๒๐%) หนังสือลามกเกี่ยวกับเด็ก (๑๙%) และการเสนอขายสินค้าทางเพศ (๑๖%) เมื่อถามถึงการกำจัดสื่อลามกในสังคมไทย ๖๕% คิดว่ากำจัดไม่ได้ เพราะไม่มีบทลงโทษที่จริงจัง สื่อลามก

* ที่มา : มูลนิธิเพื่อการพัฒนาเด็ก ข้อมูลออนไลน์ สืบค้นจาก <http://www.iamchild.org/>

มีปริมาณมากแพร่หลายได้หลายทาง และเห็นเรื่องเซ็กซ์เป็นเรื่องธรรมดา มีเพียง ๑๓% คิดว่ากำจัดได้
อย่างไรก็ตาม ประชาชนเห็นว่าสามารถจัดการหรือลดปัญหาสื่อลามกได้ ต้องมีมาตรการขั้นเด็ดขาด
ในการลงโทษ/เพิ่มบทลงโทษ (๓๔%) จัดให้มีเจ้าหน้าที่ดูแลควบคุมสื่อลามกทุกประเภทโดยตรง (๒๓%)
สร้างสุขภาพจิตคนในสังคมให้ดีขึ้นจะได้เลิกเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ (๑๗%) สร้างภูมิคุ้มกันที่ครอบครัว
(๑๕%) และกำจัดแหล่งต้นตอสื่อลามก (๙%)

“สื่อลามกอนาจาร” หมายถึง

“สื่อลามกอนาจาร” เมื่อพิจารณาตามตัวบทกฎหมายและแนวคำพิพากษาศาลฎีกา หมายถึง
สิ่งที่ผู้พบเห็นแล้วมีความรู้สึกน่าอูจาดับดี น่าอับอาย เป็นสื่อที่แสดงออกในรูปของภาพเปลือยมนุษย์
ภาพอวัยวะเพศทั้งหญิงและชาย หรือภาพการร่วมเพศ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้พบเห็นเกิดความใคร่
ทางกามารมณ์ ไม่ว่าจะเป็นภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูป
ถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือสิ่งอื่นใดก็ตาม หากมีลักษณะและจุดประสงค์
ดังกล่าว ล้วนเป็นสื่อลามกทั้งสิ้น (ชนะชัย ผดุงธิตี , สื่อลามกกับผู้กระทำความผิดทางเพศ , ๒๕๔๕)

สื่อลามกต้องห้าม

สื่อลามกเข้าข่ายร้ายแรงต้องห้ามที่สังคมไม่อาจยอมรับให้มีการเผยแพร่ เพราะก่อให้เกิด
ภัยต่อสังคมได้ คือ (ชนะชัย ผดุงธิตี , สื่อลามกกับผู้กระทำความผิดทางเพศ , ๒๕๔๕) มีเด็กอายุต่ำกว่า
๑๘ ปี ปรากฏอยู่ในลักษณะถูกละเมิดทางเพศแสดงถึงการมีเพศสัมพันธ์ของคนในครอบครัว เช่น พ่อกับ
ลูกสาว เพราะเป็นการนำไปสู่ความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องในเชิงจิตวิทยาเรื่องบทบาทและความสัมพันธ์
ระหว่างคนในครอบครัว หากเด็ก ๆ ได้เรียนรู้ย่อมต้องเกิดความสับสนและมีทัศนคติเรื่องเพศที่เบี่ยงเบน
แสดงถึงการมีเพศสัมพันธ์แบบบิดการ เป็นรูปแบบที่เกินมาตรฐานของการมีชีวิตร่วมเพศแบบปกติ เช่น
สวิงกิ้ง การร่วมเพศกับสัตว์ เว็บไซต์ที่ใช้ชุดชั้นในเป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ เพราะมักเป็น
เรื่องราวจากจินตนาการ เกินความจริง เด็ก ๆ ยังไม่มีวิจารณญาณและอ่อนด้อยประสบการณ์ทางเพศ
อาจมีพฤติกรรมเลียนแบบ ได้มาจากการละเมิดสิทธิของผู้อื่น เช่น รูปภาพที่ได้มาจากการแอบถ่าย การแอบดู
เป็นการสร้างให้เด็กเกิดความเคยชินต่อการล่วงละเมิดสิทธิผู้อื่น และอาจกระตุ้นให้เด็กอยากรู้อยากเห็น
เพิ่มมากขึ้นอีก เป็นวัตถุอุปกรณ์ทางเพศที่ไม่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตแบบปกติ สินค้าในร้านเซ็กช็อป
บางชนิดจำเป็นต้องใช้อย่างรู้เท่าทัน เช่น สารชะลอการหลั่ง ใช้กับผู้ป่วยที่มีปัญหาเรื่องการหลั่งเร็ว
ผิดปกติ ประเด็นคือสำหรับคนปกติไม่มีความจำเป็นที่ต้องมีการหลั่งนาน แต่เด็กอาจเข้าใจผิดว่าการหลั่งนาน
เป็นเรื่องดี สื่อชนิดนี้สามารถเผยแพร่ได้แต่ต้องจำกัดไม่ให้เด็กเข้าถึง เด็ก ๆ เสพ “ สื่อลามกอนาจาร” ได้จาก
ที่ไหน อย่างไร

จากงานวิจัย “สื่อลามกกับเด็กไทย” ของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยเก็บข้อมูลจากเด็กประถมปลาย (๔-๖) เด็กมัธยมศึกษา และอุดมศึกษา พบว่า เด็กส่วนใหญ่เริ่มเสพสื่อลามกตั้งแต่ประถม ๖ (ชาย ๑๘.๓% หญิง ๑๔.๓%) และมีเด็กบางคนเริ่มตั้งแต่อายุ ๑ (ชาย ๐.๓๒% หญิง ๐.๕๑%) โดยระบุว่าดูจากท้ายวิดีโอการตูนที่พ่อเปิดให้ดู เด็กมากกว่า ๕๐% รู้จักและเสพสื่อลามกจากเพื่อน เช่น ใครมีวิดีโอโป๊จะเอามาให้เพื่อน ๆ เวียนกันดู สถานที่ที่เด็กส่วนใหญ่นิยมเสพสื่อลามกที่ห้องส่วนตัว รองลงมาคือที่บ้านเพื่อน และโรงเรียน ประเภทของสื่อลามกที่เด็กชายชอบคือ วิซีดี หนังสือและอินเทอร์เน็ต ส่วนเด็กหญิงนิยมการ์ตูนมากที่สุด รองลงมาคือหนังสือและวิซีดี ทั้งนี้ ทั้งชายและหญิงเห็นตรงกันว่าวิซีดี และอินเทอร์เน็ตเป็นสื่อที่เข้าถึงง่ายที่สุด

สื่อลามกยอดนิยมของเด็ก

หนังสือการ์ตูนเป็นของคู่กับเด็กมาแต่ไหนแต่ไร แต่การ์ตูนเดี๋ยวนี้กลับมีเนื้อหาเรื่องเพศที่ไม่เหมาะสมสำหรับเด็กๆ มีภาพโป๊เปลือยและการร่วมเพศ ช้ำร้ายกว่านั้นคือมีความลามกอนาจารรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ เช่น เซ็กซ์ชีวิตถาวร (คนกับสัตว์) เด็กข่มขืนเด็ก เด็กข่มขืนครู ฯลฯ ราคาไม่แพง เล่มละ ๓๕ บาท ยิ่งถ้าเป็นหนังสือมือสองก็จะถูกลงไปอีก เด็ก ๆ หาซื้อได้ง่าย จากรายการ “ถอทรหัส” ตอน “โป๊มัยน้อง” ออกอากาศวันที่ ๗ ม.ค. ๒๕๔๘ สัปดาห์พบร้านขายการ์ตูนลามกหน้าโรงเรียนดัง ๆ ในกรุงเทพฯ หลายแห่ง เมื่อถึงเวลาเลิกเรียนจะมีนักเรียนเข้ามาเลือกซื้ออย่างขวักขวัก โดยมีเจ้าของร้านคอยแนะนำสินค้าตลอดเวลา นอกจากนี้ตามแผงหนังสือทั่วไปก็จะมีการ์ตูนลามกปะปนอยู่ การ์ตูนลามกจะมีหน้าปกเหมือนการ์ตูนธรรมดาจนพ่อแม่ไม่สังเกต แต่คนที่อ่านหนังสือพวกนี้จะดูออก

วิซีดีโป๊

แผ่นวิซีดีโป๊มีราคาถูก (๒๐-๓๐ บาท) และวางขายแพร่หลาย ในห้าง แผงลอย ตลาดนัด ป้ายรถเมล์ สามารถอัดก๊อปปี้แจกจ่ายให้กันได้ เพียงแค่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มีอุปกรณ์ไรท์ซีดี กล้องถ่ายภาพวิดีโอมีใช้กันแพร่หลาย และเป็นที่มาของวิซีดีโป๊ที่อาจตั้งใจถ่ายหรือถูกแอบถ่ายก็ตาม เช่น เหตุการณ์วิซีดีไฮโซอื้อฉาวเมื่อไม่นานมานี้ หนังสือมีต้นทุนการผลิตต่ำ กำไรงาม ทำให้ธุรกิจผลิตหนังสือแผ่นที่เน้นเรื่องกามารมณ์วาบหวิวหรือขายเรื่อนร่างเติบโตมาก ภาครัฐควบคุมไม่ทั่วถึง และในปัจจุบันยังเป็นที่ถกเถียงกันถึงมาตรการควบคุม อินเทอร์เน็ต เป็นแหล่งเสพสื่อลามกที่สะดวกมากที่สุด พ่อแม่ มักปล่อยให้เด็กใช้เวลากับการอยู่หน้าเครื่องคอมพิวเตอร์โดยไม่ติดตามดูว่าเด็กทำอะไร และมีหลายบ้านที่มักจะวางเครื่องคอมพิวเตอร์ไว้ในห้องนอนส่วนตัว

จากการสำรวจจำนวนเว็บไซต์ที่เกี่ยวกับเว็บลามก พบว่า

มีมากกว่า ๑๐๖ ล้านเว็บ จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในไทย กลุ่มที่มีอัตราการเติบโตสูงสุดคือ กลุ่มเด็กอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี ผลสำรวจในต่างประเทศ ระบุว่า ๑ ใน ๕ ของเด็กที่เล่นแซทรูม (ห้องสนทนา) เคยถูกชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์ ๒๕% ของเด็กที่ถูกชักชวนให้มีเพศสัมพันธ์ กลับบอกพ่อแม่ ๙ ใน ๑๐ ของเด็กอายุ ๙-๑๖ ปี เคยดูสื่อลามกในอินเทอร์เน็ตชื่อที่น่าจะปลอดภัยสำหรับเด็กในการค้นหาด้วย search engine กลับนำไปสู่เว็บไซต์ลามก เช่น Disney , Action man , Barbie , Pokemon , Alice , My Little Pony

ผลสำรวจพฤติกรรมการเล่นอินเทอร์เน็ตของเด็กในไทย ระบุว่า

มีเด็ก ๓๙% เยาวชน ๘๐% ใช้อินเทอร์เน็ตตามลำพัง มีพ่อแม่เพียง ๒๔% ที่ดูแลการใช้ อินเทอร์เน็ตของลูกอย่างใกล้ชิด อีก ๔๐% ไม่ค่อยดูแล มีพ่อแม่เพียง ๑๕% ติดตั้งโปรแกรมกั้นกรอง เนื้อหาไม่เหมาะสมในคอมพิวเตอร์ลูก ๖๘% ไม่ได้ติดตั้ง และ ๑๗% ไม่รู้เรื่องนี้เลยสิ่งที่เด็ก ๆ เจอใน อินเทอร์เน็ตคือ ๑๒.๔๑% ถูกขอนัดพบ ๑๙.๓๑% พบรูปภาพหรือข้อความลามก ๑๑.๐๔% ตั้งใจเข้า เว็บไซต์ลามก และอีก ๒๐% พบเว็บลามกโดยไม่ได้ตั้งใจ มีเยาวชน ๗๑% เคยดูเว็บลามกอย่างน้อยหนึ่งครั้ง และมีถึง ๔๕% เข้าไปดูซ้ำเป็นประจำเด็กและเยาวชนที่เล่นแซทรูม มี ๙๒% เคยถูกชวนให้คุยเรื่องเซ็กซ์ มีเด็กถึง ๑๗% ยอมคุยด้วย สุดท้ายแล้ว เมื่อเจอสิ่งเลวร้ายเหล่านี้ มีเด็ก ๒๕% บอกพ่อแม่ ๒๕% คุยกับ เพื่อนหรือเก็บเป็นความลับ และไม่มีเด็กคนไหนเล่าให้ครูฟังเลย เนื้อหาของเว็บไซต์ลามกของไทย

จากงานวิจัยเรื่อง “ปรากฏการณ์ความรุนแรงทางเพศต่อผู้หญิงในอินเทอร์เน็ต” ของศูนย์สตรีศึกษา ม.เชียงใหม่ สรุปไว้ ๖ ประเด็นหลักคือ Sex Story การเล่าเรื่องประสบการณ์ทางเพศ X Gallery รวบรวมภาพโป๊เปลือยของผู้หญิง Web board กระดานข่าว เขียนข้อความเสนอขายบริการทางเพศ โพสต์รูปลามกให้แสดงความคิดเห็น Sex Chat การพูดคุยโต้ตอบกันเรื่องเซ็กซ์ สามารถสื่อสารทั้งภาพ เสียง และสนทนาแบบส่วนตัวได้ด้วยถ้ามีกล้อง Web cam ผู้วิจัยเรื่องนี้ได้ทดลองแชทโดยใช้ชื่อผู้หญิงเข้าไป แชทในห้องสาวมหาลัยชายตัว เวลาประมาณ ๔๕ นาที มีผู้ชายเข้ามาแชทด้วยถึง ๗๕ คน โดยคำถาม ที่ผู้ชายเหล่านี้ถามมาคือการขายบริการทางเพศ Sex Toy ขายสินค้าอุปกรณ์ที่ใช้ตอบสนองอรรถรสทางเพศ หนังสือ ราคาเริ่มต้นที่ ๔๕ บาท สั่งซื้อง่าย เพียงกรอกข้อมูลแล้วรอพัสดุส่งเก็บเงินปลายทาง เว็บไซต์ ลามกมีปริมาณเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ

จากสถิติการรับแจ้งเว็บไซต์ลามกอนาจารของศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ (Police Information System Center) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๔๕ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ รับแจ้งเหตุเว็บไซต์ที่เป็นสื่อลามกอนาจารและผิดกฎหมายอื่นๆ โดยผู้พบเห็นสามารถแจ้งไปยัง <http://www.police.go.th/crimewebpost/index/phb> หรือ e-mail ไปที่ feedback@police.go.th

จากสถิติปี ๕๕ - ๕๘ รับแจ้งเว็บลามกอนาจาร รวมจำนวน ๑๘,๘๒๐ เว็บ คิดเป็น ๗๗% ของเว็บผิดกฎหมายทั้งหมด ปี ๕๗ มีการแจ้งเหตุเว็บลามกอนาจารเพิ่มจากปี ๕๖ เพิ่ม ๖๘% (๗,๗๓๔ เว็บ : ๕,๕๙๐ เว็บ) ปี ๕๘ เพียงแค่ ๒ เดือน มีการแจ้งเหตุเว็บลามกแล้ว ๓,๐๙๗ เว็บ เว็บไซต์ลามกเป็น ธุรกิจที่มีความมั่งคั่งที่สุดบนอินเทอร์เน็ต (ลลิตา รัตนศรีทัย , นสพ.ไทยรัฐ)

เจ้าของเว็บลามกส่วนใหญ่ประกอบอาชีพโปรแกรมเมอร์ในบริษัทต่างๆ รวมทั้งนักศึกษา จบใหม่ จากการสัมภาษณ์เจ้าของเว็บคนไทยรายหนึ่ง บอกว่าทำธุรกิจนี้ควบคู่ไปกับการเป็นพนักงาน บริษัทในช่วง ๒ ปี มีรายได้มากกว่า ๔ ล้านบาท

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.*

ในปัจจุบันกฎหมายกำหนดให้ความผิดในเรื่องการครอบครองสื่อลามกอนาจารเป็นความผิดเฉพาะการมีไว้ครอบครองเพื่อการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นอราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไป หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้า โดยไม่ได้แยกประเภทของสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่กับสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ ซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจนว่า ทั้งนี้ สื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่สามารถมีไว้ในความครอบครองได้ แต่สื่อลามกอนาจารเด็กเป็นการกระทำความผิดต่อเด็กโดยตรง และเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา โดยกฎหมายอาญาในต่างประเทศได้แยกประเภทสื่อลามกอนาจารเด็กออกจากสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่ และมีบทลงโทษที่รุนแรงกว่า นอกจากนี้แล้ว การทำหรือผลิต ให้เช่า ฯลฯ สื่อลามกอนาจารเด็กเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งจะก่อให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กเพิ่มขึ้น ประกอบกับเด็กยังเป็นผู้ที่ถูกชักจูงได้ง่าย จึงสมควรที่จะกำหนดให้เป็นความผิด และมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑. กำหนดความผิดและโทษทางอาญาสำหรับผู้ใดที่มีสื่อลามกอนาจารเด็ก ซึ่งมีอายุไม่เกิน ๑๕ ปี หรือมีอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ไว้ในครอบครอง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน

๒. กำหนดความผิดและโทษทางอาญาสำหรับผู้ใดที่มีสื่อลามกอนาจารเด็กไว้ในครอบครองเพื่อการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร แยกต่างหากจากประเภทสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่เพื่อให้มีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน

๓. ทำให้ประเทศไทยได้มีมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการกำหนดความผิดและโทษทางอาญาสำหรับการครอบครองสื่อลามกอนาจารของเด็ก ซึ่งเป็นการป้องกันการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (Convention on the Rights of the Child : CRC)

* พัชรา พุกเศรษฐี วิทยากรปฏิบัติการ กลุ่มงานกฎหมาย ๑ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ภาคผนวก

- : ประมวลกฎหมายอาญา
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)
- : หนังสือสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวจินตนันท์ ขญาตร์ ศุภมิตร สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางสาวจินตนันท์ ขญาตร์ ศุภมิตร
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
- : หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๗๘๐๘ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ
(ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก)
เรียน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
- : หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๒๙๗ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ
(ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก)
เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ประมวลกฎหมายอาญา

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

มาตรา ๑ ในประมวลกฎหมายนี้

(๑) “โดยทุจริต” หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

(๒) “ทางสาธารณะ” หมายความว่า ทางบกหรือทางน้ำสำหรับประชาชนใช้ในการจราจร และให้หมายความรวมถึงทางรถไฟและทางรถรางที่มีรถเดิน สำหรับประชาชนโดยสารด้วย

(๓) “สาธารณสถาน” หมายความว่า สถานที่ใด ๆ ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรมที่จะเข้าไปได้

(๔) “เคหสถาน” หมายความว่า ที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัย เช่น เรือน โรง เรือ หรือแพซึ่งคนอยู่อาศัย และให้หมายความรวมถึงบริเวณของที่ซึ่งใช้เป็นที่อยู่อาศัยนั้นด้วย จะมีรั้วล้อมหรือไม่ก็ตาม

(๕) “อาวุธ” หมายความว่า รวมถึงสิ่งซึ่งไม่เป็นอาวุธโดยสภาพ แต่ซึ่งได้ใช้หรือเจตนาจะใช้ประทุษร้ายร่างกายถึงอันตรายสาหัสอย่างอาวุธ

(๖) “ใช้กำลังประทุษร้าย” หมายความว่า ทำการประทุษร้ายแก่กายหรือจิตใจของบุคคล ไม่ว่าจะทำด้วยใช้แรงกายภาพหรือด้วยวิธีอื่นใด และให้หมายความรวมถึงการกระทำใด ๆ ซึ่งเป็นเหตุให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ ไม่ว่าจะโดยใช้ยาทำให้มึนเมา สกดจิต หรือใช้วิธีอื่นใดอันคล้ายคลึงกัน

(๗) “เอกสาร” หมายความว่า กระดาษหรือวัตถุอื่นใดซึ่งได้ทำให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข ผัง หรือแผนแบบอย่างอื่น จะเป็นโดยวิธีพิมพ์ ถ่ายภาพ หรือวิธีอื่นอันเป็นหลักฐานแห่งความหมายนั้น

(๘) “เอกสารราชการ” หมายความว่า เอกสารซึ่งเจ้าพนักงานได้ทำขึ้นหรือรับรองในหน้าที่ และให้หมายความรวมถึงสำเนาเอกสารนั้น ๆ ที่เจ้าพนักงานได้รับรองในหน้าที่ด้วย

(๙) “เอกสารสิทธิ” หมายความว่า เอกสารที่เป็นหลักฐานแห่งการก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวนหรือระงับซึ่งสิทธิ

(๑๐) “ลายมือชื่อ” หมายความว่า รวมถึงลายพิมพ์นิ้วมือและเครื่องหมายซึ่งบุคคลลงไว้แทนลายมือชื่อของตน

(๑๑) “กลางคืน” หมายความว่า เวลาระหว่างพระอาทิตย์ตกและพระอาทิตย์ขึ้น

(๑๒) “คุมขัง” หมายความว่า คุมตัว ควบคุม ขัง กักขังหรือจำคุก

(๑๓) “ค่าไถ่” หมายความว่า ทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่เรียกเอา หรือให้เพื่อแลกเปลี่ยนเสรีภาพของผู้ถูกเอาตัวไป ผู้ถูกทวงเหนี่ยวหรือผู้ถูกกักขัง

(๑๔)* “บัตรอิเล็กทรอนิกส์” หมายความว่า

(ก) เอกสารหรือวัตถุอื่นใดไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใดที่ผู้ออกได้ออกให้แก่ผู้มีสิทธิใช้ ซึ่งจะระบุชื่อหรือไม่ก็ตาม โดยบันทึกข้อมูลหรือรหัสไว้ด้วยการประยุกต์ใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พลัง คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า หรือวิธีอื่นใดในลักษณะคล้ายกัน ซึ่งรวมถึงการประยุกต์ใช้วิธีการทางแสงหรือวิธีการทางแม่เหล็กให้ปรากฏความหมายด้วยตัวอักษร ตัวเลข รหัส หมายเลขบัตร หรือสัญลักษณ์อื่นใด ทั้งที่สามารถมองเห็นและมองไม่เห็นด้วยตาเปล่า

(ข) ข้อมูล รหัส หมายเลขบัญชี หมายเลขชุดทางอิเล็กทรอนิกส์หรือเครื่องมือทางตัวเลขใด ๆ ที่ผู้ออกได้ออกให้แก่ผู้มีสิทธิใช้ โดยมีได้มีการออกเอกสารหรือวัตถุอื่นใดให้ แต่มีวิธีการใช้ในการทำงานเดียวกับ (ก) หรือ

(ค) สิ่งอื่นใดที่ใช้ประกอบกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อระบุตัวบุคคลผู้เป็นเจ้าของ

(๑๕)^๒ “หนังสือเดินทาง” หมายความว่า เอกสารสำคัญประจำตัวไม่ว่าจะมีรูปลักษณะใดที่รัฐบาลไทย รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศออกให้แก่บุคคลใด เพื่อใช้แสดงตนในการเดินทางระหว่างประเทศ และให้หมายความรวมถึงเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางและแบบหนังสือเดินทางที่ยังไม่ได้กรอกข้อความเกี่ยวกับผู้ถือหนังสือเดินทางด้วย

* มาตรา ๑ (๑๔) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๗

^๒ มาตรา ๑ (๑๕) เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๕๕๐

ลักษณะ ๙
ความผิดเกี่ยวกับเพศ

มาตรา ๒๗๖^๓ ผู้ใดข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยขู่เชิญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้ผู้นั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งได้กระทำโดยมีหรือใช้อาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิงหรือกระทำกับชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำความผิดระหว่างคู่สมรสและคู่สมรสนั้นยังประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยา ศาลจะลงโทษน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้เพียงใดก็ได้ หรือจะกำหนดเงื่อนไขเพื่อคุมความประพฤติแทนการลงโทษก็ได้ ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ลงโทษจำคุก และคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ประสงค์จะอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยาต่อไป และประสงค์จะหย่า ให้คู่สมรสฝ่ายนั้นแจ้งให้ศาลทราบ และให้ศาลแจ้งพนักงานอัยการให้ดำเนินการฟ้องหย่าให้

มาตรา ๒๗๗^๔ ผู้ใดกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีซึ่งมิใช่ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดพันบาทถึงสี่หมื่นบาท

การกระทำชำเราตามวรรคหนึ่ง หมายความว่า การกระทำเพื่อสนองความใคร่ของผู้กระทำโดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำกระทำกับอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น หรือการใช้สิ่งอื่นใดกระทำกับอวัยวะเพศหรือทวารหนักของผู้อื่น

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสามได้กระทำโดยร่วมกระทำความผิด

^๓ มาตรา ๒๗๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๐

^๔ มาตรา ๒๗๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๕๐

ด้วยกัน อันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงหรือกระทำกับเด็กชายในลักษณะเดียวกันและเด็กนั้นไม่ยินยอม หรือได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีกระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปี แต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม และภายหลังศาลอนุญาตให้ทั้งสองฝ่ายสมรสกัน ผู้กระทำผิดไม่ต้องรับโทษ ถ้าศาลอนุญาตให้สมรสในระหว่างที่ผู้กระทำผิดกำลังรับโทษในความผิดนั้นอยู่ ให้ศาลปล่อยผู้กระทำความผิดนั้นไป

มาตรา ๒๗๗ ทวิ^๕ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคหนึ่งหรือวรรคสาม เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบห้าปีถึงยี่สิบปีและปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๒๗๗ ตรี^๖ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคสาม หรือมาตรา ๒๗๗ วรรคสี่ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

(๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

(๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษประหารชีวิต

มาตรา ๒๗๘^๗ ผู้ใดกระทำอนาจารแก่บุคคลอายุกว่าสิบห้าปีโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยบุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้บุคคลนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๗๙^๘ ผู้ใดกระทำอนาจารแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรก ผู้กระทำได้กระทำโดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยเด็กนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ หรือโดยทำให้เด็กนั้นเข้าใจผิดว่าตนเป็นบุคคลอื่น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบห้าปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๕ มาตรา ๒๗๗ ทวิ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๐

^๖ มาตรา ๒๗๗ ตรี แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๒๐) พ.ศ. ๒๕๕๐

^๗ มาตรา ๒๗๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐

^๘ มาตรา ๒๗๙ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๓๐

มาตรา ๒๘๐^๔ ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๘ หรือมาตรา ๒๗๙ เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำ

- (๑) รับอันตรายสาหัส ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท
- (๒) ถึงแก่ความตาย ผู้กระทำต้องระวางโทษประหารชีวิต หรือจำคุกตลอดชีวิต

มาตรา ๒๘๑^๕ การกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ วรรคแรก และมาตรา ๒๗๘ นั้น ถ้ามิได้เกิดต่อหน้าธารกำนัล ไม่เป็นเหตุให้ผู้ถูกกระทำรับอันตรายสาหัสหรือถึงแก่ความตาย หรือมิได้เป็นการกระทำแก่บุคคลตั้งระบุไว้ในมาตรา ๒๘๕ เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๒๘๒^๖ ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี และปรับตั้งแต่หกพันบาทถึงสามหมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๘๓^๗ ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง โดยใช้อุบายหลอกลวง ชูเชิญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำ ผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี

^๔ มาตรา ๒๘๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕

^๕ มาตรา ๒๘๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔

^๖ มาตรา ๒๘๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐

^๗ มาตรา ๒๘๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสี่หมื่นบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต หรือประหารชีวิต

ผู้ใดเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น รับตัวบุคคลซึ่งมีผู้จัดหา ล่อไป หรือพาไปตามวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม หรือสนับสนุนในการกระทำความผิดดังกล่าว ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติไว้ในวรรคแรก วรรคสอง หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๘๓ ทวิ^{๑๑} ผู้ใดพาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเพื่อการอนาจาร แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคแรกเป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี ผู้กระทำได้ระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นสี่พันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไปตามวรรคแรกหรือวรรคสอง ต้องระวางโทษตามที่บัญญัติในวรรคแรกหรือวรรคสอง แล้วแต่กรณี

ความผิดตามวรรคแรกและวรรคสามเฉพาะกรณีที่กระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๒๘๔^{๑๒} ผู้ใดพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร โดยใช้อุบายหลอกลวงขู่เข็ญ ใช้กำลังประทุษร้าย ใช้อำนาจครอบงำผิดคลองธรรม หรือใช้วิธีข่มขืนใจด้วยประการอื่นใด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ผู้ใดซ่อนเร้นบุคคลซึ่งถูกพาไปตามวรรคแรก ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับผู้พาไปนั้น
ความผิดตามมาตรานี้ เป็นความผิดอันยอมความได้

มาตรา ๒๘๕^{๑๓} ถ้าการกระทำความผิดตามมาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๗๗ ทวิ มาตรา ๒๗๗ ตริ มาตรา ๒๗๘ มาตรา ๒๗๙ มาตรา ๒๘๐ มาตรา ๒๘๒ หรือมาตรา ๒๘๓ เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการหรือผู้อยู่ในความปกครอง ในความพิทักษ์หรือในความอนุบาล ผู้กระทำได้ระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานั้น ๆ หนึ่งในสาม

มาตรา ๒๘๖^{๑๔} ผู้ใดอายุกว่าสิบหกปีดำรงชีพอยู่แม้เพียงบางส่วนจากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งหมื่นสี่พันบาทถึงสี่หมื่นบาท

^{๑๑} มาตรา ๒๘๓ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๑๒} มาตรา ๒๘๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๔๐

^{๑๓} มาตรา ๒๘๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๔

^{๑๔} มาตรา ๒๘๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๕๐

หรือจำคุกตลอดชีวิต

ผู้ใดไม่มีปัจจัยอย่างอื่นอันปรากฏสำหรับดำรงชีพ หรือไม่มีปัจจัยอันพอเพียงสำหรับดำรงชีพ และมีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้ ให้ถือว่าผู้นั้นดำรงชีพอยู่จากรายได้ของผู้ซึ่งค้าประเวณี เว้นแต่จะพิสูจน์ให้เป็นที่พอใจได้ว่ามิได้เป็นเช่นนั้น

(๑) อยู่ร่วมกับผู้ซึ่งค้าประเวณี หรือสมาคมกับผู้ซึ่งค้าประเวณีคนเดียวหรือหลายคน เป็นอาจฉิน

(๒) กินอยู่หลับนอน หรือรับเงิน หรือประโยชน์อย่างอื่น โดยผู้ซึ่งค้าประเวณีเป็นผู้จัดให้

(๓) เข้าแทรกแซงเพื่อช่วยผู้ซึ่งค้าประเวณีในการทะเลาะวิวาทกับผู้ที่คบค้ากับผู้ซึ่งค้าประเวณีนั้น

บทบัญญัติแห่งมาตรานี้มิให้ใช้บังคับแก่ผู้รับค่าเลี้ยงดูจากผู้ซึ่งค้าประเวณีซึ่งพึงให้ค่าเลี้ยงดูนั้นตามกฎหมายหรือตามธรรมเนียม

มาตรา ๒๘๗^{๓๓} ผู้ใด

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แลบบันทึกเสียง แลบบันทึกภาพหรือสิ่งอื่นใดอันลามก

(๒) ประกอบการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว แจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชน หรือให้เช่าวัตถุหรือสิ่งของเช่นนั้น

(๓) เพื่อจะช่วยการทำให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้ว โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา^{๓๓}นี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณาว่าวัตถุ หรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^{๓๓} มาตรา ๒๘๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๕

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เลขรับ 1044
วันที่ 19 มิ.ย. 2558
เวลา 13.52 น.
สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

แบบเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ถนนอุทองใน กทม. ๑๐๓๐๐

วันที่ 29 มกราคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ.

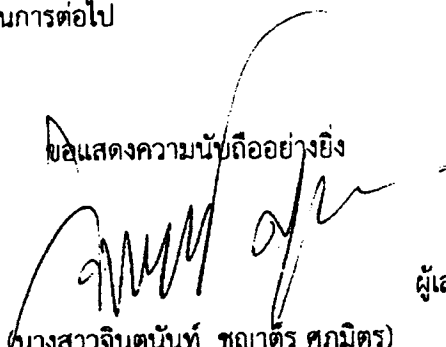
พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ

ด้วยข้าพเจ้าและคณะสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติผู้มีรายชื่อท้ายนี้ ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผลประกอบและบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติได้พิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ดังมีรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วยที่แนบมาพร้อมนี้

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

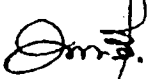

ผู้เสนอ

(นางสาวจันทนันท์ ชวนไตร ชุมมิตร)

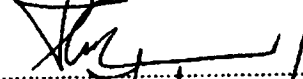
สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ หมายเลข ๕๗

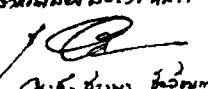
ผู้ร่วมเสนอ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ.

๑.
 (นางอานตนา ชวนไตรชุมมิตร)
 หมายเลขสมาชิก 108 ✓

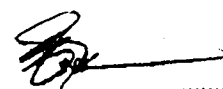
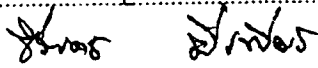
๒.
 (นางสุทิน ชวนไตรชุมมิตร)
 หมายเลขสมาชิก 147 ✓

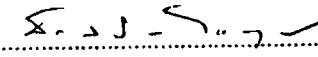
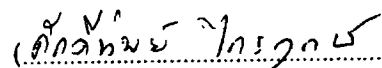
๓.
 (นางนิรันดา ชวนไตรชุมมิตร)
 หมายเลขสมาชิก 153 ✓

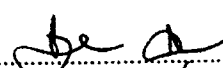
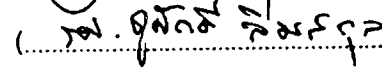
๔.
 (นางนิรันดา ชวนไตรชุมมิตร)
 หมายเลขสมาชิก 148 ✓

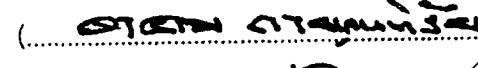
ทนายความในประวัติคดี

 อ.ค. ชวนไตรชุมมิตร

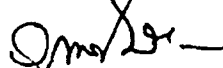
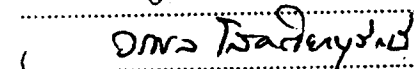
ผู้ร่วมเสนอ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ.

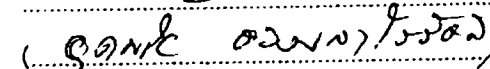
๕. พ.ร.อ.
()
หมายเลขสมาชิก ๐๖๓ ✓

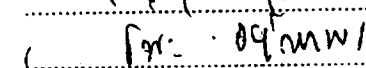
๖.
()
หมายเลขสมาชิก 136 ✓

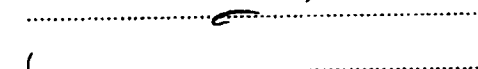
๗.
()
หมายเลขสมาชิก 171 ✓

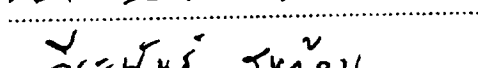
๘.
()
หมายเลขสมาชิก 190 ✓

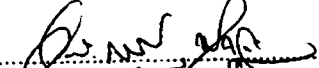

๙.
()
หมายเลขสมาชิก 211 ✓

๑๐. พ.ร.อ.
()
หมายเลขสมาชิก 219 ✓

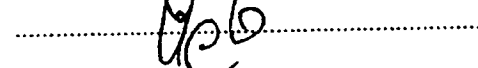
๑๑. พ.ร.อ.
()
หมายเลขสมาชิก ๐๒๘ ✓

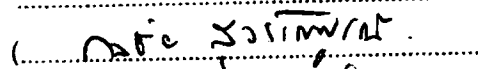
๑๒. พ.ร.อ.
()
หมายเลขสมาชิก ๐๙๓ ✓

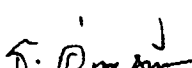
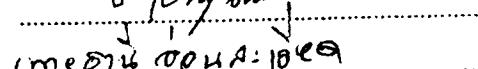
๑๓. พ.ร.อ.
()
หมายเลขสมาชิก ๑๖๗ ✓

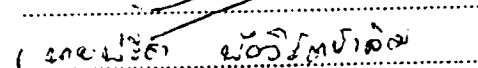
๑๔.
()
หมายเลขสมาชิก 130 ✓

๑๕.
()
หมายเลขสมาชิก 151 ✓

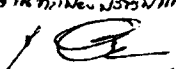
๑๖.
()
หมายเลขสมาชิก ๐4๖ ✓

๑๗.
()
หมายเลขสมาชิก ๐๐3 ✓

๑๘.
()
หมายเลขสมาชิก ๐5๘ ✓

๑๙.
()
หมายเลขสมาชิก 203 ✓

๒๐.
()
หมายเลขสมาชิก ๐64 ✓

กฤษฎีกา

(พ.ศ. ๒๕๖๓)
๒๙ ม.ค. ๖๘

ผู้ร่วมเสนอ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ.

๒๑. M. A. C.
(ม. อ. ค. ส. ก.)
หมายเลขสมาชิก ๑๘๐ ✓

ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๓๕ ✓

๒๓. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๗๕ ✓

๒๔. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๕๗ ✓

๒๕. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๙๓ ✓

๒๖. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๗๔ ✓

๒๗. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๙๖ ✓

๒๘. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๙๖ ✓

๒๙. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๗๗ ✓

๓๐. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๗๘ ✓

๓๑. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๙๘ ✓

๓๒. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๒๓ ✓

๓๓. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๒๐๐ ✓

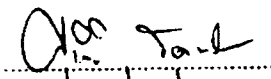
๓๔. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๒๑๖ ✓

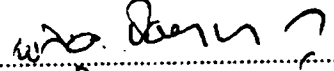
๓๕. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๒๒๓ ✓

๓๖. ส. อ. อ.
(ส. อ. อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๗๓ ✓

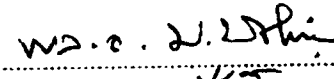
กฤษฎาพร น้อยวัน และ อื่นๆ
(ม. อ. อ. อ. อ. อ.)
๑๙ ม. อ. ๕๕

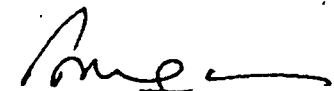
ผู้ร่วมเสนอ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่...) พ.ศ.

๓๗.
(นายปลื้ม รัตนจันทร์)
หมายเลขสมาชิก ๐๕๗ ✓

๓๘.
(นายอภิ นวลคำ)
หมายเลขสมาชิก ๐๖๗

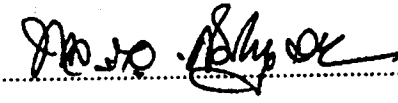
๓๙.
(วิฑริ์ มณฑลภักดิ์)
หมายเลขสมาชิก ๑๒๖ ✓

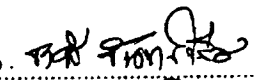
๔๐.
(นาย นฤภัทร ธีระวิทย์)
หมายเลขสมาชิก ๑๑๐ ✓

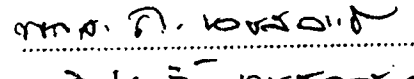
๔๑.
(นาย พิเศษ พิเศษ)
หมายเลขสมาชิก ๐๐๕ ✓

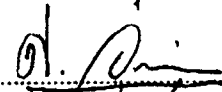
๔๒.
(นาย อ. น. เกษมรัตน์)
หมายเลขสมาชิก ๑๒ ✓

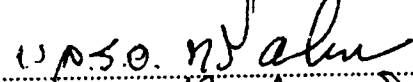
๔๓.
(นาย น. น. น. น.)
หมายเลขสมาชิก ๑๕๐ ✓

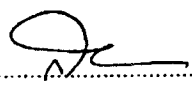
๔๔.
หมายเลขสมาชิก ๑๔๑

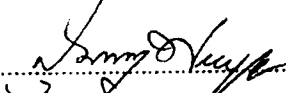
๔๕.
(นาย อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๐๕๘ ✓

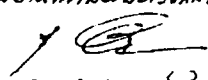
๔๖.
(นาย อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๑๖ ✓

๔๗.
(นาย อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๓๔ ✓

๔๘.
(นาย อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๘๘ ✓

๔๙.
(นาย อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๕๖ ✓

๕๐.
(นาย อ. อ. อ. อ.)
หมายเลขสมาชิก ๑๖๗ ✓

กลุ่มงานบริหารทั่วไป

(นาย อ. อ. อ. อ.)
๒๗ ม.ค. ๕๘

กลุ่มงานบุคคล
วันที่ ๓๑ (๓) / ๒๕๕๘
วันที่ ๒๗ / ๓.๓ / ๕๘
เวลา ๑๕.๕๐ น.
สำนักงานประชุม

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
วันที่ ๓๐ / ๒๗ วันที่ ๓๐ / ๒๗
เวลา ๑๕.๓๐ น. ถึง ๕.๓๐ น.
สำนักงานประชุม

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...)

พ.ศ.

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดคำนิยาม “สื่อลามกอนาจารเด็ก” (เพิ่มเติมคำนิยาม มาตรา ๑ (๑๖))

(๒) กำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับการมีไว้ในครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก

โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน (เพิ่มมาตรา ๒๘๗/๑)

(๓) กำหนดให้การกระทำความผิดเกี่ยวกับการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้า ในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไป หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ประกอบ การค้าหรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้า (เพิ่มมาตรา ๒๘๗/๒)

เหตุผล

โดยที่กฎหมายกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการครอบครองสื่อลามกอนาจารเป็นความผิด เฉพาะการมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้า ในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นนอกราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไป หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ประกอบ การค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้า โดยไม่ได้แยกประเภทของสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่กับสื่อลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้การครอบครองสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่ ถือเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถจะกระทำได้ แต่สื่อลามกเด็กเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ประกอบกับการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นการกระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาอย่างชัดแจ้ง การมีไว้ในครอบครองจึงมีลักษณะแตกต่างจากการครอบครองสื่อลามกผู้ใหญ่ นอกจากนี้ การผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งจะก่อให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก สมควรที่จะกำหนดให้เป็นความผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)

พ.ศ.

.....

.....

.....

.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา

.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๑๖) ของมาตรา ๑ แห่งประมวลกฎหมายอาญา

“(๑๖) สื่อลามกอนาจารของเด็ก หมายความว่า วัตถุอันลามกที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศกับเด็กหรือสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือวัตถุอื่นใดอันมีลักษณะในทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุต่าง ๆ ข้างต้นที่ถูกจัดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นใดที่สามารถแปลงมาสู่ภาพหรือเสียงได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเก็บอยู่ในลักษณะถาวรหรือไม่ก็ตาม ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๒๘๗/๑ และมาตรา ๒๘๗/๒ แห่งประมวล
กฎหมายอาญา

“มาตรา ๒๘๗/๑ ผู้ใดมีซึ่งสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุเกินสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี ไว้
ในครอบครองโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
สามปีและปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือ ทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดมีซึ่งสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีไว้ในครอบครองโดยประการที่น่าจะเกิด
ความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ

“มาตรา ๒๘๗/๒ ผู้ใด

(๑) เพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่
ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยังให้นำเข้าในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกไปนอก
ราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้ พาไปหรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุ
ไม่เกินสิบแปดปี

(๒) เพื่อประกอบการค้า หรือโดยการค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้าเกี่ยวกับวัตถุ
หรือสิ่งของลามกอนาจารของเด็กดังกล่าวแล้ว แจกจ่ายหรือแสดงอวดแก่ประชาชนหรือให้เข้าวัตถุหรือสิ่งของ
เช่นว่านั้น

(๓) เพื่อจะช่วยการทำให้แพร่หลาย หรือการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจารของเด็กแล้ว
โฆษณาหรือโฆษณาโดยประการใด ๆ ว่ามีบุคคลกระทำการอันเป็นความผิดตามมาตรา นี้ หรือโฆษณาหรือโฆษณา
ว่าวัตถุ หรือสิ่งของลามกดังกล่าวแล้วจะหาได้จากบุคคลใด หรือโดยวิธีใด

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

.....
.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ประกอบร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อ ๑๑๒ ของข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่กฎหมายกำหนดให้ความผิดเกี่ยวกับการครอบครองสื่อลามกอนาจารเป็นความผิด เฉพาะการมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้า เพื่อการแจกจ่าย หรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ทำ ผลิต มีไว้ นำเข้าหรือยัง ให้นำเข้า ในราชอาณาจักร ส่งออกหรือยังให้ส่งออกป็นอราชอาณาจักร พาไปหรือยังให้พาไป หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ประกอบ การค้า หรือมีส่วนหรือเข้าเกี่ยวข้องในการค้า โดยไม่ได้ แยกประเภทของสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่กับสื่อลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้การครอบครองสื่อลามกอนาจารผู้ใหญ่ ถือเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่สามารถจะกระทำได้ แต่สื่อลามกเด็กเป็นการละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐานของเด็กตาม อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ประกอบกับการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นการกระทำความผิดตามประมวล กฎหมายอาญาอย่างชัดแจ้ง การมีไว้ในครอบครองจึงมีลักษณะแตกต่างจากการครอบครองสื่อลามกผู้ใหญ่ นอกจากนี้ การผลิตสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นปัจจัยหนึ่งซึ่งจะก่อให้เกิดการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็ก สมควร ที่จะกำหนดให้เป็นความผิด จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้

๒.๑ ให้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

๒.๒ ให้กฎหมายนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป (ร่างมาตรา ๒)

๒.๓ กำหนดคำนิยามของคำว่า สื่อลามกอนาจารเด็ก (ร่างมาตรา ๓)

๒.๔ กำหนดให้ผู้ใดที่มีวัตถุหรือสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี แต่ไม่เกิน สิบแปดปีไว้ในความครอบครอง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินสามปีและปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ นอกจากนี้ ผู้ใดที่มีวัตถุหรือสื่อลามกอนาจาร ของเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีไว้ในความครอบครอง โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีและปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มเติมมาตรา ๒๘๗/๑)

๒.๕ กำหนดให้ผู้ใดที่กระทำการดังต่อไปนี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปีและปรับไม่เกิน หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มเติมมาตรา ๒๘๗/๒)

(๑๕)

(๑) การผลิต มีไว้ นำเข้า ส่งออก พาไปหรือทำให้แพร่หลายสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า เพื่อแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน

(๒) การประกอบการค้า หรือมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องกับการค้าวัตถุ หรือสื่อลามกอนาจาร
เด็ก

(๓) การช่วยทำให้แพร่หลาย หรือทำการค้าวัตถุหรือสิ่งของลามกอนาจารของเด็ก
แล้วโฆษณาว่ามีบุคคลใด กระทำหรือสามารถหาสื่อลามกอนาจารของเด็กได้จากที่ใดหรือโดยวิธีใด

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๗๗๐๗

2488

วันที่ 1 11 11 11

11-0

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๖ มีนาคม ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ (ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก))

เรียน เลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
ด่วนที่สุด ที่ สว(สนช) ๐๐๐๗/๑๐๘๒ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๑/๒๕๗
ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ตามที่สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
แจ้งว่า ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘ วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งนางจินตน์นัท ชญาตร์ ศุภมิตร กับคณะ เป็นผู้เสนอ แล้วมีมติอนุมัติให้คณะรัฐมนตรี
รับร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไปพิจารณาก่อนรับหลักการ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมสภานิติบัญญัติ
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๑๑๗ วรรคหนึ่ง โดยให้รอการพิจารณาไว้ภายในกำหนดเวลา ๒๐ วัน นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เสนอข้อสังเกตและผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว มาเพื่อดำเนินการ ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ลงมติ

๑. รับทราบข้อสังเกตและผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมา
พิจารณาก่อนรับหลักการ (ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ซึ่งนางจินตน์นัท ชญาตร์ ศุภมิตร กับคณะ เป็นผู้เสนอ (ความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก))
ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอ

๒. ให้ส่งคืนร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(นางจินตน์นัท ชญาตร์ ศุภมิตร กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ
ไปยังสภานิติบัญญัติแห่งชาติภายในกำหนดเวลา พร้อมแจ้งข้อสังเกตตามข้อ ๑ ไปเพื่อประกอบการ
พิจารณาของสภานิติบัญญัติแห่งชาติต่อไป

จึงเรียนมา เพื่อขอได้โปรดดำเนินการต่อไปด้วย จักขอบคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายอำพน กิตติอำพน)
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กลุ่มงานนิติคดี
วันที่ ๓๐ (ม) ๒๕๕๘
รับที่ ๑๐ ม.ค. ๕๘
เวลา ๑๖.๒๕
คณะกรรมการประชุม

สำนักนิติธรรม

โทร. ๐ ๒ ๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๔ (นสาริกานต์)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘ (D/8/BO-38)

กลุ่มงานบริหารทั่วไป
รับที่ ๒๒๗/๕๘ วันที่ ๑๐/๓/๕๘
เวลา ๑๕.๕๘
สำนักเลขาธิการ

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๑/๒๗๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๒๗) กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติที่คณะรัฐมนตรีขอรับมาพิจารณาก่อนรับหลักการ
(ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ความผิด
เกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก))

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างอิง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๕๗๐๓
ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ผ่านการตรวจพิจารณาแล้ว (เรื่องเสร็จที่ ๒๗๑-๒๗๒/๒๕๕๐)

ตามหนังสือที่อ้างถึง ความว่า ด้วยสำนักเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่สำนักงาน
เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติแจ้งว่า ในคราวประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๘
วันพฤหัสบดี ที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่ประชุมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งนางจินตนาห์ ชญาตร์ ศุภมิตร กับคณะ เป็นผู้เสนอ
แล้วมีมติอนุมัติให้คณะรัฐมนตรีรับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปพิจารณาก่อนรับหลักการ
สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมายังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เพื่อเชิญผู้แทนกระทรวง ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติและสำนักงบประมาณ มาร่วมพิจารณาและแจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีภายในวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อที่คณะรัฐมนตรีจะได้แจ้งผลการพิจารณาไปยัง
สภานิติบัญญัติแห่งชาติภายในวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวและได้จัดประชุม
เพื่อรับฟังความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ โดยมีหน่วยงาน
ที่ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุม ได้แก่ สำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ) กระทรวงวัฒนธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) กระทรวงยุติธรรม (สำนักงาน
ปลัดกระทรวง) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานอัยการสูงสุด และ
สภาพนายความ สำหรับกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และสำนักงบประมาณ
ไม่ได้ส่งผู้แทนเข้าร่วมประชุม ปรากฏผลการพิจารณาดังต่อไปนี้

๑. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติฯ

โดยสรุปได้ดังนี้

(โปรดพลิก)

๑.๑ กระทรวงยุติธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) ชี้แจงว่ากระทรวงยุติธรรมอยู่ระหว่างการจัดทำร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาในความผิดเกี่ยวกับเพศที่มีเด็กเป็นองค์ประกอบความผิด และแก้ไขเพิ่มเติมนิยามการกระทำชำเรา โดยมีหลักการทำนองเดียวกันกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากนี้ กระทรวงยุติธรรมอยู่ระหว่างการพิจารณาและรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายที่เสนอโดยคณะอนุกรรมการปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับเด็กให้เป็นไปตามมาตรฐานของรัฐธรรมนูญและอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฯ ของสำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก โดยกระทรวงยุติธรรมคาดว่าจะสามารถนำเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาได้ภายในเดือนมีนาคม ๒๕๕๘

๑.๒ กระทรวงวัฒนธรรม (สำนักงานปลัดกระทรวง) เห็นว่า ส่วนของกระทรวงวัฒนธรรมรับผิดชอบดูแลเกี่ยวกับพระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งในขั้นตอนการจัดระดับของภาพยนตร์ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจะต้องมีไว้ซึ่งภาพยนตร์ที่จะต้องตรวจพิจารณา ซึ่งจะเกิดปัญหาว่า อยู่ในความหมายคำว่า “ครอบครอง” สื่อลามกอนาจารเด็กอยู่ด้วยหรือไม่ จึงควรกำหนดข้อยกเว้นความผิดสำหรับเจ้าพนักงานผู้กระทำการโดยชอบตามกฎหมาย นอกจากนี้ กระทรวงวัฒนธรรมมีข้อสังเกตว่า ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอนี้เป็นกรณีที่เด็กเป็นผู้ถูกกระทำในสื่อลามกอนาจาร เป็นการคุ้มครองเกี่ยวกับเด็กที่ปรากฏในสื่อ แต่ในส่วนการเข้าถึงสื่อของเด็กยังไม่มีกฎหมายหรือหน่วยงานที่สามารถดำเนินการได้อย่างบูรณาการ

๑.๓ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้เป็นไปตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฯ

๑.๔ สำนักงานศาลยุติธรรม เห็นด้วยกับการกำหนดบทนิยามคำว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก” เพื่อความชัดเจน และเห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยมีข้อสังเกตดังนี้

(๑) บทบัญญัติในร่างมาตรา ๒๘๗/๑ ในส่วนถ้อยคำที่ว่า “โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน” ควรตัดออก เนื่องจากสื่อลามกอนาจารเด็กถือเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย การครอบครองไว้ควรเป็นความผิดทำนองเดียวกับยาเสพติด

(๒) ควรพิจารณาให้มีการกำหนดข้อยกเว้นบางประการสำหรับการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กตามร่างมาตรา ๒๘๗/๑ เช่น การครอบครองเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอันชอบด้วยกฎหมายหรือปฏิบัติการตามวิชาชีพ เป็นต้น เพราะในทางปฏิบัติหรือการดำเนินคดีอาจเกิดปัญหาแก่เจ้าหน้าที่ได้ ทั้งนี้ อาจเทียบเคียงกับกฎหมายต่างประเทศ เช่น มาตรา ๑๘๓B ของประมวลกฎหมายอาญาของประเทศเยอรมนี

(๓) ภายใต้กฎหมายปัจจุบัน การมีเพศสัมพันธ์กับเด็กอายุตั้งแต่สิบห้าปีถึงสิบแปดปี โดยได้รับความยินยอมจากเด็กแล้ว ไม่เป็นความผิดตามมาตรา ๒๗๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา แต่ตามร่างมาตรา ๒๘๗/๑ หากครอบครองสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุตั้งแต่สิบห้าปีถึงสิบแปดปี ซึ่งอาจได้มาจากการกระทำดังกล่าว กลับต้องได้รับโทษ ซึ่งเท่ากับว่า การได้รับความยินยอมจากเด็กสามารถเป็นเหตุให้การกระทำนั้นไม่เป็นความผิดฐานกระทำชำเรา ซึ่งเป็นความผิดร้ายแรงได้ แต่ไม่อาจเป็นเหตุให้การกระทำไม่เป็นความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก ตามร่างมาตรา ๒๘๗/๑ ได้ จึงอาจพิจารณาว่า สมควรจะพิจารณาให้ความยินยอมของเด็กในสื่อลามกอนาจารนั้นเป็นข้อยกเว้นของความผิดดังกล่าวได้หรือไม่ ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายอาญาของเยอรมนี มาตรา ๑๘๔C มีการยอมรับข้อยกเว้นในลักษณะดังกล่าวต่อสื่อลามกอนาจารของเยาวชน แต่ภายใต้เงื่อนไขว่ามีไว้เพื่อใช้เป็นการส่วนตัว มิใช่การเผยแพร่หรือหาประโยชน์

๑.๕ สำนักงานอัยการสูงสุด เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) เห็นควรให้บทบัญญัติตามร่างมาตรา ๒๘๗/๑ เป็นความผิดโดยไม่ต้องมีการกำหนดเงื่อนไขที่ว่า “โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน” ซึ่งเป็นความเห็นที่สอดคล้องกับความเห็นที่ได้จากการสัมมนาที่เกี่ยวข้อง

(๒) การใช้คำว่า “วัตถุ” ในร่างมาตรา ๑ (๑๖) อาจไม่สามารถสื่อถึงวัตถุไม่มีรูปร่าง เช่น ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ได้

(๓) ในประมวลกฎหมายอาญา คำว่า “เด็ก” ใช้กับบุคคลที่อายุต่ำกว่าสิบห้าปี ส่วนบุคคลที่มีอายุตั้งแต่สิบห้าปีถึงสิบแปดปี กฎหมายจะใช้คำว่า “บุคคล” จึงควรพิจารณาการใช้คำว่า “เด็ก” แทนบุคคลอายุตั้งแต่สิบห้าปีถึงสิบแปดปี ในร่างมาตรา ๑ (๑๖)

๑.๖ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ โดยมีข้อสังเกต ดังนี้

(๑) การกำหนดความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก ตามร่างมาตรา ๒๘๗/๑ เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชนค่อนข้างมาก และมีความจำเป็นต้องศึกษารายละเอียดว่าการครอบครองมีความหมายหรือลักษณะเพียงใด โดยการครอบครองด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น ข้อมูลที่ส่งมาในโทรศัพท์เคลื่อนที่ และเห็นควรให้มีการกำหนดข้อยกเว้นความผิดตามร่างมาตรา ๒๘๗/๑ ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบด้วยกฎหมาย

(๒) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอาจมีปัญหาในการพิสูจน์ความผิด เช่น การพิสูจน์อายุของเด็กในสื่อลามก และการพิสูจน์ความเสียหายที่น่าจะเกิดจากการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก

๑.๗ สภานายความ เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๒. ข้อมูลประกอบการพิจารณา

สำนักงานฯ ได้ตรวจสอบกฎหมายต่างประเทศและความเข้าช้องกับกฎหมายไทย เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาด้วย ซึ่งสรุปได้ดังนี้

๒.๑ กฎหมายต่างประเทศ

จากการตรวจสอบบัญญัติในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฯ และพิธีสารที่เกี่ยวข้อง และกฎหมายอาญาของประเทศสหรัฐอเมริกา อังกฤษ แคนาดา และญี่ปุ่น ปรากฏผลว่า ทั้งในอนุสัญญาฯ และกฎหมายอาญาของประเทศเหล่านี้มีบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กทั้งสิ้น แต่อาจมีความแตกต่างในรายละเอียด สรุปได้ดังนี้

(๑) อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฯ ข้อ ๓๔ ที่เพิ่มเติมโดยพิธีสารเลือกรับเรื่องการขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกอนาจารเด็ก ได้กำหนดให้รัฐภาคีคุ้มครองเด็กจากการแสวงประโยชน์ทางเพศและการกระทำทางเพศที่มีขอบในทุกรูปแบบโดยดำเนินการที่เหมาะสมทั้งปวงเพื่อป้องกันการชักจูงหรือบีบบังคับให้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางเพศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย การแสวงประโยชน์จากการค้าประเวณีเด็กหรือการกระทำอื่นเกี่ยวกับเพศที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและการแสวงประโยชน์จากเด็กในการแสดงลามกอนาจารหรือในสื่อลามกอนาจาร ทั้งนี้ รัฐภาคีต้องรับรองว่าการผลิต แจกจ่าย เผยแพร่ นำเข้า ส่งออก เสนอให้ ขาย หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กถือเป็นอาชญากรรมและต้องมีการกำหนดความผิดไว้ในกฎหมายอาญา ทั้งนี้ อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฯ ได้กำหนดนิยาม “เด็ก” หมายถึง “บุคคลที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี”

(๒) สหรัฐอเมริกา มีกฎหมาย Protect Act of 2003 (Title 18 Chapter 110 of United State Code ใน section 2252, section 2252A, section 2256) กำหนดให้ผู้ใดส่งทางไปรษณีย์ ขนส่ง รับมอบ ทำซ้ำเพื่อแจกจ่าย จำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับ แต่ถ้าเป็นการมีไว้ครอบครองโดยเจตนาซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี และปรับ

นอกจากนี้ ได้กำหนดบทนิยามของคำว่า “สื่อ” หมายถึง ภาพถ่าย วีดิโอ ภาพวาด ภาพจาก computer-generated ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่แปลงเป็นฟิล์มหรือภาพได้ ซึ่งแสดงถึงการกระทำทางเพศอย่างโจ่งแจ้งในลักษณะดังนี้ ๑) ใช้เด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีกระทำทางเพศอย่างโจ่งแจ้งในกระบวนการผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก หรือ ๒) เป็นภาพดิจิทัล หรือภาพ computer-generated ของเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีที่กระทำทางเพศอย่างโจ่งแจ้งหรือการกระทำที่คล้ายคลึงอย่างมาจนแยกไม่ออก หรือ ๓) เป็นสื่อที่ผลิตหรือแก้ไขให้เห็นเด็กที่สามารถแยกแยะได้อย่างชัดเจนว่าอายุต่ำกว่าสิบแปดปีกำลังกระทำทางเพศ

อย่างไรก็ดี ในสหรัฐอเมริกามีประเด็นโต้แย้งเกี่ยวกับการคุ้มครองเด็กในความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารว่าจะครอบคลุมเฉพาะเด็กที่มีตัวตนอยู่จริงหรือเด็กที่สร้างขึ้นเป็นภาพเสมือนหรือไม่มีตัวตนอยู่จริง ซึ่งศาลสูงสหรัฐเห็นว่าการกำหนดความผิดดังกล่าวให้คลุมถึงเด็กเสมือนที่ไม่มีตัวตนจริงด้วยนั้นอาจขัดต่อเสรีภาพในการแสดงออกตามที่รัฐธรรมนูญฉบับแก้ไขที่ ๑ รับรองไว้ กฎหมายจึงกำหนดความผิดโดยเน้นเด็กที่มีตัวตนอยู่จริงแต่เด็กเสมือนนั้นจะกำหนดเป็นความผิดได้เฉพาะกรณีที่คล้ายคลึงกับตัวตนจริงจนแยกไม่ออก

(๓) อังกฤษ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ ได้แก่

(๓.๑) Protection of Child Act 1978 ในมาตรา ๖ กำหนดให้การผลิตแจกจ่าย นำออกแสดงให้เห็นซึ่งภาพเคลื่อนไหวลามกอนาจารของเด็ก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปีหรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ โดยภาพหรือภาพตัดต่อนั้นจะรวมถึงฟิล์ม ภาพถ่าย วีดิโอ ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่สามารถแปลงเป็นภาพได้ และรวมถึงสิ่งที่ตกแต่งโดยคอมพิวเตอร์เพื่อให้เห็นเป็นภาพ

(๓.๒) Criminal Justice Act 1988 มาตรา ๑๖๐ (๒a) กำหนดให้ผู้ใดมีไว้ครอบครองซึ่งภาพเคลื่อนไหวลามกอนาจารเด็ก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับหรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓.๓) Criminal Justice and Public Order Act 1994 กำหนดขยายบทนิยามสื่อลามกอนาจารเด็กให้ครอบคลุมถึงภาพตัดต่อด้วย (pseudo photograph)

(๓.๔) Sexual Offence Act 2003 มาตรา ๔๕ กำหนดขยายอายุของเด็กจากไม่ต่ำกว่าสิบหกปี เป็นไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี

(๔) แคนาดา มีประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๖๓.๑ กำหนดให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการผลิต พิมพ์ เผยแพร่หรือเพื่อเผยแพร่ในอนาคต หรือเพื่อการส่งต่อ ให้เข้าถึงได้แจกจ่าย จำหน่าย โฆษณา นำเข้าหรือส่งออกซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี และในกรณีมีไว้ในครอบครองหรือเข้าถึงสื่อลามกอนาจารเด็กโดยเจตนา จะต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่สัปดาห์ถึงห้าปี เด็กในที่นี้หมายถึงผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

ทั้งนี้ สื่อลามกอนาจารเด็ก ได้แก่ ๑) สื่อจำพวกภาพ ภาพยนตร์ หรือสื่ออื่นๆ ที่รับรู้ได้โดยประสาททางตาที่แสดงการกระทำทางเพศกับเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีอย่างโจ่งแจ้งหรือรูปวาดเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีที่มีลักษณะหลักแสดงถึงอวัยวะเพศหรือส่วนของช่องคลอดของเด็กโดยมีวัตถุประสงค์ทางเพศ ๒) งานเขียน การบันทึกเสียงที่มีลักษณะหลักเกี่ยวกับการกระทำทางเพศกับเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปี หรือ ๓) สื่อที่รับรู้ได้โดยประสาททางตา งานเขียน หรือการบันทึกเสียงที่มีลักษณะเชิญชวนให้กระทำทางเพศที่ผิดกฎหมายกับผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี

(๕) ญี่ปุ่น มีกฎหมาย Act on Punishment of Activities Relating to Child Prostitution and Child Pornography, and the Protection of Children (Act No. 52 of May 26, 1999) กำหนดความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก ดังนี้

(๕.๑) ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศของตน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งล้านเยน

(๕.๒) ผู้ใดผลิตสื่อลามกอนาจารเด็ก ด้วยการแอบบันทึกการกระทำทางเพศของเด็กหรือเสนอสื่อลามกอนาจารเด็กไม่ว่าทางภาพหรือทางอิเล็กทรอนิกส์ หรือผู้ใดเสนอขายสื่อลามกอนาจารเด็ก ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามล้านเยน

(๕.๓) ผู้ใดเสนอสื่อลามกอนาจารเด็กโดยไม่เจาะจงคนหรือเสนอต่อคนจำนวนมากหรือแสดงให้สาธารณะเห็น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินห้าล้านเยน

ทั้งนี้ “เด็ก” หมายถึง “ผู้มีอายุไม่เกินสิบแปดปี” (มาตรา ๒) และสื่อลามกอนาจาร หมายความว่า (มาตรา ๒ (๓)) สื่อที่เข้าลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังนี้ คือ ๑) สิ่งที่แสดงการมีเพศสัมพันธ์โดยมีเด็กเป็นคู่นอนหรือเป็นองค์ประกอบ หรือสภาพของเด็กที่เกี่ยวข้องกับการกระทำซึ่งคล้ายคลึงกับการมีเพศสัมพันธ์ ๒) สิ่งที่แสดงการสัมผัสอวัยวะเพศเด็กหรือสภาพของเด็กที่เกี่ยวข้องกับการสัมผัสอวัยวะเพศของผู้อื่นและกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ หรือ ๓) สิ่งที่แสดงสภาพของเด็กที่ไม่ใส่เสื้อผ้าทั้งหมดหรือบางส่วน หรือแสดงให้เห็นหรือเน้นส่วนที่เกี่ยวข้องกับอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับเพศของเด็ก เช่น อวัยวะเพศ รองอวัยวะเพศ ก้น หรือหน้าอก และกระตุ้นอารมณ์ทางเพศ

นอกจากนี้ ความผิดฐานสื่อลามกอนาจารเด็กของญี่ปุ่นนี้ครอบคลุมเฉพาะเด็กที่มีตัวตนจริง ไม่รวมถึงเด็กเสมือนที่ไม่มีตัวตน (แม้จะเคยมีความพยายามแก้ไขกฎหมายให้ครอบคลุมถึง แต่ยังไม่ประสบความสำเร็จ)

๒.๒ กฎหมายไทยที่เกี่ยวข้อง

จากการตรวจสอบกฎหมายไทยที่เกี่ยวข้อง ไม่มีกฎหมายใดที่กำหนดความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กโดยตรงอย่างชัดเจน หากแต่มีบทบัญญัติกำหนดความผิดที่ใกล้เคียงหรือครอบคลุมถึงความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กอยู่บ้าง ซึ่งแบ่งได้เป็น ๒ กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ ๑ กฎหมายกำหนดความผิดเกี่ยวกับการลามกอนาจารที่กระทำต่อตัวเด็ก ได้แก่

(๑) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ กำหนดความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ โดยมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่สี่ปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่แปดหมื่นบาทถึงสี่แสนบาท กรณีเด็กนั้นอายุไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต มาตรา ๒๗๘ กำหนดความผิดฐานอนาจารบุคคลอายุกว่าสิบห้าปีโดยขู่เข็ญหรือใช้กำลังประทุษร้าย โดยมีระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และมาตรา ๒๗๙ กำหนดความผิดฐานอนาจารเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๒๖ และมาตรา ๗๘ กำหนดให้ผู้ใดบังคับ ขู่เข็ญ ใช้อำนาจ ชักจูง ยุยง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กแสดงหรือกระทำการอันมีลักษณะลามกอนาจารไม่ว่าจะเป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือเพื่อการใด ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๘/๓ กำหนดให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการที่จัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการที่เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

กลุ่มที่ ๒ กฎหมายกำหนดความผิดเกี่ยวกับการลามกอนาจารที่อยู่ในสื่อหรือมีลักษณะเป็นสิ่งของ ได้แก่

(๑) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๗ กำหนดความผิดฐานทำ ผลิต มีไว้ นำเข้า ส่งออกหรือทำให้แพร่หลายซึ่งสื่อลามกอนาจารเพื่อการค้า ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๒) พระราชบัญญัติภาพยนตร์และวีดิทัศน์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๗๗ ผู้ใดสร้างภาพยนตร์ในลักษณะที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๓) พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔ (๔) ผู้ใดนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์ใด ๆ ที่มีลักษณะอันลามก และประชาชนทั่วไปอาจเข้าถึงได้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๔) พระราชบัญญัติการส่งออกไปนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งสินค้า พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๕ และมาตรา ๒๐ กำหนดให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ โดยอนุมัติของคณะรัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดสินค้าใดเป็นสินค้าที่ต้องห้ามนำเข้าหรือส่งออก เพื่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ผู้ฝ่าฝืนประกาศดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับเป็นเงินห้าเท่าของสินค้าที่ส่งออกหรือนำเข้า หรือทั้งจำทั้งปรับ และให้รับสินค้านั้น

(๕) พระราชบัญญัติจงดแจ้งการพิมพ์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ และมาตรา ๒๗ กำหนดให้อำนาจผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติออกคำสั่งโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาห้ามสั่งเข้าหรือนำเข้าเพื่อเผยแพร่ในราชอาณาจักรซึ่งสิ่งพิมพ์ใด ๆ ที่กระทบต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งดังกล่าว ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๓. ความเห็นของสำนักงานฯ

เมื่อได้พิจารณาหลักการและสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ตามที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอ ประกอบกับความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและข้อมูลประกอบการพิจารณาแล้ว สำนักงานฯ มีความเห็นดังนี้

๓.๑ หลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ

สำนักงานฯ มีความเห็นสอดคล้องกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่จะกำหนดความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็กให้ชัดเจน และมีความเด็ดขาด ทั้งนี้ เพื่อมุ่งคุ้มครองตัวเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์ทางเพศและถูกกระทำทางเพศในทางที่มีขอบในทุกรูปแบบ อีกทั้งเป็นการยับยั้ง ป้องกัน หรือลดโอกาสที่จะทำให้ผู้มีพฤติกรรมวิปริตทางเพศได้กระทำความผิดทางเพศต่อเด็ก โดยอยู่บนหลักการพื้นฐานที่ว่าเด็กสมควรได้รับการดูแลปกป้องในทุกด้านเนื่องจากไม่ว่าโดยลักษณะทางกายภาพหรือทางจิตใจเด็กยังขาดวุฒิภาวะที่จะตัดสินใจด้วยตนเองได้ อันเป็นหลักการสากลที่ทุกประเทศยอมรับตามที่ได้รับรองไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฯ ประกอบกับยังสอดคล้องกับกฎหมายของต่างประเทศโดยส่วนใหญ่

ที่มีบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารเด็ก และเด็กนั้นคือบุคคลที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปี และโดยที่ยังไม่มีกฎหมายไทยกำหนดความผิดฐานนี้โดยตรงและชัดเจน จึงไม่มีปัญหาเรื่องความซ้ำซ้อนกันของกฎหมาย

๓.๒ การกำหนดบทนิยามคำว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก” (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑ (๑๖))

สำนักงานฯ เห็นว่า การกำหนดบทนิยามในกฎหมายต้องพิจารณาผลดีผลเสียอย่างรอบคอบ โดยอาจมีผลดีในแง่ที่เกิดความชัดเจนและเห็นขอบเขตการใช้บังคับกฎหมาย แต่ก็เห็นผลเสียในแง่ที่จำกัดการบังคับใช้กฎหมายให้แคบลงและอาจไม่ครอบคลุมถึงกรณีที่ควรครอบคลุมถึงอย่างไรก็ดี สำนักงานฯ ไม่มีข้อขัดข้องหากจะกำหนดนิยามถ้อยคำดังกล่าวไว้ หากแต่มีข้อสังเกตเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้

(๑) บทนิยามคำว่า “สื่อลามกอนาจารเด็ก” (ร่างมาตรา ๓ เพิ่มมาตรา ๑ (๑๖)) หมายความว่า วัตถุอันลามกที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศกับเด็กหรือสามารถสื่อไปในทางลามกอนาจารเด็ก ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของเอกสาร ภาพเขียน ภาพพิมพ์ ภาพระบายสี สิ่งพิมพ์ รูปภาพ ภาพโฆษณา เครื่องหมาย รูปถ่าย ภาพยนตร์ แถบบันทึกเสียง แถบบันทึกภาพ หรือวัตถุอื่นใดอันมีลักษณะในทำนองเดียวกัน และให้หมายความรวมถึงวัตถุต่างๆ ข้างต้นที่ถูกจัดเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์หรือในอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นใดที่สามารถแปลงมาสู่ภาพหรือเสียงได้ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเก็บอยู่ในลักษณะถาวรหรือไม่ก็ตาม ซึ่งรูปแบบในการสื่อสิ่งลามกจะเป็นไปตามบทบัญญัติในมาตรา ๒๘๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาปัจจุบันอยู่แล้ว นอกจากนี้ ความดังกล่าวยังเหมือนกับ ความในร่างมาตรา ๒๘๗/๒ ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอ ซึ่งไม่มีความจำเป็นต้องนำข้อความเดียวกันมาใส่ไว้ในบทนิยาม และหากต้องการข้อความที่เหมือนกันย่อมไม่จำเป็นต้องกำหนดบทนิยามไว้เนื่องจากสามารถพิจารณาจากเนื้อหาในบทบัญญัติที่กำหนดองค์ประกอบความผิดได้

(๒) ขอบเขตของ “สื่อลามกอนาจารเด็ก” ตามบทนิยามที่เสนอมานี้มีความหมายอย่างกว้างครอบคลุมทั้งสื่อที่แสดงความลามกอนาจารของเด็กที่มีตัวตนอยู่จริง รวมไปถึงเด็กที่ไม่มีตัวตนอยู่จริงแต่เกิดจากจินตนาการหรือการสร้างขึ้นของคน ซึ่งอาจเป็นการขยายขอบเขตออกไปอย่างกว้างขวางจนอาจกระทบเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของบุคคลได้ ในขณะที่ประเด็นนี้ยังเป็นที่ยกเถียงกันอยู่ในกฎหมายของต่างประเทศบางประเทศและยังไม่มี การขยายขอบเขตกฎหมายของตนให้ครอบคลุมไปถึงเด็กเสมือนที่ไม่มีตัวตนอยู่จริง จึงควรนำมาพิจารณาในการกำหนดบทนิยามดังกล่าวในกฎหมายไทยด้วย

(๓) คำว่า “สื่อ” ในปัจจุบันมีความก้าวหน้าตามเทคโนโลยีสมัยใหม่มากยิ่งขึ้น จึงควรพิจารณากำหนดบทนิยามให้ครอบคลุมสื่อสมัยใหม่ เช่น สื่อดิจิทัล หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย

๓. การกำหนดความผิดฐานครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็ก (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๒๘๗/๑)

สำนักงานฯ เห็นว่า ความผิดฐานนี้ยังไม่เคยมีการกำหนดไว้ในกฎหมายไทยอย่างชัดเจน แต่มีกำหนดในกฎหมายต่างประเทศในหลายประเทศ โดยถือเป็นมาตรการยับยั้งหรือป้องปรามมิให้มีการกระตุ้นให้เกิดการกระทำความผิดทางเพศกับเด็ก อีกทั้งสื่อลามกอนาจารเด็กเป็นสิ่งต้องห้ามตามกฎหมายอยู่แล้ว การจะกำหนดความผิดสำหรับการมีไว้ในครอบครองซึ่งสิ่งต้องห้ามตามกฎหมายย่อมไม่ขัดต่อหลักเสรีภาพในทรัพย์สินของบุคคลและสามารถกำหนดได้ จึงเห็นด้วยในหลักการ อย่างไรก็ตาม การกำหนดองค์ประกอบความผิดตามร่างมาตรา ๒๘๗/๑ ในส่วนที่ว่า “โดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน” นั้น ไม่มีความชัดเจน ต้องมีการตีความในขอบเขตความหมาย ทำให้เกิดความยุ่งยากแก่ผู้ปฏิบัติที่ต้องบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย และเป็นช่องทางให้เกิดการใช้กฎหมายโดยมิชอบได้ง่าย อีกทั้งการกำหนด

แยกความผิดเป็นกรณีเด็กอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีกับเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ยิ่งทำให้มี ปัญหาในทางปฏิบัติในการตรวจพิสูจน์อายุเด็ก จากการรับฟังความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้มีข้อเสนอในการแก้ไขปรับปรุงร่างมาตรา ๒๘๗/๑ ในหลายแนวทาง ได้แก่

(๑) พิจารณาตัดข้อความดังกล่าวออก ให้คงเหลือองค์ประกอบความผิดเพียง การมีไว้ในครอบครองซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็ก

(๒) กำหนดองค์ประกอบความผิดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยมีเงื่อนไขที่แคบลง เช่น มีไว้ในครอบครองเพื่อสนองความใคร่ของตนเอง

(๓) กำหนดข้อยกเว้นในบางกรณีไว้ เช่น ยกเว้นกรณีครอบครองเพื่อประโยชน์ ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือปฏิบัติการตามวิชาชีพอันชอบด้วยกฎหมาย โดยอาจเทียบเคียง กับกฎหมายต่างประเทศ เช่น มาตรา ๑๘๓B ของประมวลกฎหมายอาญาของประเทศเยอรมนี

(๔) กำหนดรวมความผิดกรณีเด็กอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปี กับกรณีเด็กอายุเกินสิบห้าปีไว้ด้วยกัน เป็น ผู้ใดมีซึ่งสิ่งลามกอนาจารของบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี ต้องระวางโทษ เพื่อให้หน่วยปฏิบัติบังคับใช้กฎหมายได้ง่ายขึ้น

นอกจากนี้ สำนักงานฯ เห็นว่า ระวังโทษตามร่างมาตรา ๒๘๗/๑ ที่กำหนด ให้มีทั้งโทษจำคุกและปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับนั้น มีความหมายเช่นเดียวกันอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีถ้อยคำ “ทั้งจำทั้งปรับ” อีก เว้นเสียแต่ว่าต้องการกำหนดทางเลือกในการลงโทษให้แก่ศาล ซึ่งจะต้องกำหนดเป็น โทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔. การกำหนดความผิดฐานทำหรือเผยแพร่สื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อการค้า (ร่างมาตรา ๔ เพิ่มมาตรา ๒๘๗/๒)

สำนักงานฯ เห็นด้วยกับร่างมาตรา ๒๘๗/๒ ที่กำหนดความผิดฐานดังกล่าว ซึ่งมีบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปีเป็นเหยื่อของการกระทำและกำหนดโทษไว้สูงเพราะจะทำให้เด็ก ได้รับความคุ้มครองจากการกระทำทางเพศหรือการค้ามนุษย์ได้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม โดยที่ความผิด ตามร่างมาตรา ๒๘๗/๒ ที่เสนอมานี้ มีองค์ประกอบความผิดเช่นเดียวกับมาตรา ๒๘๗ แห่งประมวล กฎหมายอาญาในปัจจุบันซึ่งกำหนดความผิดฐานทำหรือเผยแพร่สิ่งลามกเพื่อการค้า โดยมีระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากแต่ตามร่างมาตรา ๒๘๗/๒ เป็นการกำหนดความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารของเด็กอายุ ไม่เกินสิบแปดปี และกำหนดระวางโทษหนักขึ้น คือ จำคุกไม่เกินเจ็ดปี และปรับไม่เกิน หนึ่งแสนสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำนักงานฯ จึงเห็นว่า สามารถนำความผิดตาม ร่างมาตรา ๒๘๗/๒ มากำหนดรวมอยู่ในมาตรา ๒๘๗ โดยอาจกำหนดเป็นวรรคสองกรณีที่จะทำให้ ได้รับโทษหนักขึ้นได้ เพราะเป็นความผิดฐานเดียวกันหากแต่เพิ่มเงื่อนไขที่ทำให้ได้รับโทษหนักขึ้น ซึ่งจะเกิดความชัดเจนในการบังคับใช้กฎหมายมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้เคยตรวจพิจารณา บทบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๘๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญาในทำนองนี้ไว้แล้ว ตามเรื่องเสร็จที่ ๒๗๑-๒๗๒/๒๕๕๐ โดยเพิ่มความเป็นวรรคสอง ว่า “ถ้าสิ่งลามกตามวรรคหนึ่งแสดง หรือปรากฏความลามกของบุคคลอายุยังไม่เกินสิบแปดปี ไม่ว่าผู้กระทำจะรู้หรือไม่ก็ตาม ผู้กระทำ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ดังปรากฏ รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ซึ่งอาจนำมาใช้ประกอบการพิจารณาปรับปรุงร่างมาตรา ๒๘๗/๒ ตามแนวทางที่เสนอข้างต้นได้

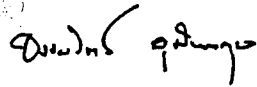
นอกจากนี้ สำนักงานฯ เห็นว่า ระวังโทษตามร่างมาตรา ๒๘๗/๒ ที่กำหนด ให้มีทั้งโทษจำคุกและปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับนั้น มีความหมายเช่นเดียวกันอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องมีถ้อยคำ “ทั้งจำทั้งปรับ” อีก เว้นเสียแต่ว่าต้องการกำหนดทางเลือกในการลงโทษให้แก่ศาล ซึ่งจะต้องกำหนดเป็น โทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ

อนึ่ง สำหรับประเด็นเรื่องอายุของเด็กที่จะได้รับความคุ้มครองจากการกำหนดความผิดเกี่ยวกับสื่อลามกอนาจารนั้น เห็นว่า การกำหนดอายุไม่เกินสิบแปดปี มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับหลักการสากลตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กฯ และกฎหมายต่างประเทศด้วย แต่ถ้อยคำที่ใช้ในร่างฯ หากเป็นผู้มีอายุไม่เกินสิบแปดปี ในประมวลกฎหมายอาญาจะใช้ถ้อยคำว่า “บุคคลที่มีอายุไม่เกินสิบแปดปี” ไม่ได้ใช้คำว่า “เด็ก” จึงควรพิจารณาแก้ไขถ้อยคำในร่างที่เสนอมานี้ให้สอดคล้องกันด้วย

จากข้อพิจารณาข้างต้น สำนักงานฯ จึงเห็นว่า คณะรัฐมนตรีสามารถรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฯ ที่สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติเสนอมาได้ โดยขอให้รับข้อสังเกตของสำนักงานฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปพิจารณาประกอบด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธรรมนิตย์ สุมนัตกุล)

รองเลขาธิการฯ รักษาการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญา

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๔๐๐-๑๓ ต่อ ๒๒๐๔ (นายสุนทรา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๒๗๐๑

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

สำเนาถูกต้อง
๐๗๖๗๗
(นางสาวอมราลักษณ์ รัชต์วงศ์)
นิติกรชำนาญการ

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวข้องกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวข้องกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณาก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำได้โดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)

พิมพ์ที่ สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๑, ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๑-๒, ๐ ๒๘๓๑ ๙๔๗๖